שמואל א

פון ארטאדאקסיש חסידיש יידיש בביל

קאפירייט (C) 2015 אמנים למען ישראל. אלע רעכט רעזערווירט

שמלא1

1 עס איז געווען אן איש פון רמתים-צופים, פון דעם הר פון אפרים, וואָס
שמוֹ [זען "שמוֹ" פון צֶמח משיח, זכריה 6:11-12, יהושע/ישוע איז בעל אותו
שם פון משיח] איז געווען אלקנה [זען דברי הימים א 6:18-23] בן ירוחם בן
אליהוא בן תוחוּ בן צופן, אן אפרִימער. 2 און ער האָט געהאט 2 נשִים: דער
שֵם פון איינער איז געווען חנה, און דער שֵם פון דער 2טן פנינה; און פנינה
האָט געהאט ילדים, און חנה האָט קיין ילדים נישט געהאט. 3 און יענער
איש פלעגט פון יאָר צו יאָר עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] פון זיין עִיר, זיך צו
שחה און צו זבח צו ה' צבאות אין שִלֹה. און 2 בני עֵלִי, חפני און פינחס, זייַנען
דארטן געווען כֹּהנים צו ה'. 4 און ווי עס איז געווען דער יוֹם, און אלקנה האָט
זבח, אַזוי פלעגט ער נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] זיין
אִשָה פנינהן און כל אירע בנים און אירע בנוֹת מנות [מָנָה]. 5 אָבער חנהן
פלעגט ער נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] א מָנָה אַפָּיִם,
ווארעם חנהן האָט ער אהב, אָבער ה' האָט סגר איר רֶחֶם. 6 און איר צָרָה
האָט זי כעס, כדי זי צו רעם, ווייַל ה' האָט סגר איר רֶחֶם. 7 און ווי ער פלעגט
אַזוי עשׂה יאָר אין יאָר, ווען זי איז עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] אין בית ה',
אַזוי פלעגט יענע זי כעס; און זי האָט בכה, און פלעגט נישט אכל. 8 האָט
אלקנה איר איש אמר צו איר: חנה, לָמָה בכה? און לָמָה אכל נישט? און לָמָה
איז דייַן לבב רעע? בין איך דיר נישט בעסער פון 10 בנים? 9 איז חנה קום
[זען "קום" במדבר 24:17; הושע 6:2] נאכן אכל אין שלֹה און נאכן שתה און
עֵלִי דער כהן איז ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] אויף א כִּסֵא
בייַ דעם מזוזה פון הֵיכל ה'. 10 און ווי זי איז געווען אין מַר נפש, אַזוי האָט זי
פלל געווען צו ה', און האָט בכה בכה. 11 און זי האָט א נדר נדר און האָט
אמר: ה' צבאות, אויב ראה וועסטו ראה די עֳני פון דייַן אָמָה, און וועסט זכר
אָן מיר, און נישט שכח אָן דייַן אָמָה, און וועסט נתן דייַן אָמָה זֶרַע [זען זרע
ישעיהו 53:10] אנשים, וועל איך אים נתן צו ה' אויף כל יְמֵי חַיָּיו, און א מוֹרָה

וועט נישט עלה אויף זיין קאָפּ. 12 און עס איז געווען, ווי זי האָט רבה פלל
געווען פאר ה', אַזוי האָט עֵלִי שמר איר פֶּה. 13 ווארעם חנה, זי האָט דבר אין
איר לֵב; בלויז אירע ליפן האָבן זיך נוע, אָבער איר קול האָט זיך נישט שמע
[זען "שמע" ישעיהו 52:15-53:12]; און עֵלִי האָט זי חשב פאר א שיכּורער. 14
האָט עֵלִי אמר צו איר: בּיז וואנען וועסטו זיין שכר? סור דײַן ווײַן פון זיך. 15
האָט חנה ענה און האָט אמר: לֹא, אֲדֹנִי, אַן אִשָּׁה מיט א קָשֶׁה רוּחַ בין איך,
און ווײַן און שכר האָבּ איך נישט שתה, נײַערט איך האָבּ שפך מיין נפש פאר
ה'. 16 זאלסט נישט נתן דײַן אָמָה פאר א בת בליעל אִשָּׁה, ווארעם פון מיין
גרויס שִׂיחַ און מיין כעס האָבּ איך דבר בּיז אהער. 17 האָט זיך ענה עֵלִי און
האָט אמר: הלך! לשלום, און אלקֵי ישראל זאָל נתן דײַן שלה וואָס דו האסט
שאל פון אים. 18 האָט זי אמר: זאָל דײַן שפחה מצא חֵן אין דײַנע אויגן. און
די אִשָּׁה איז הלך אויף איר דֶּרֶךְ. און זי האָט אכל, און האָט געקריגן אַן
אנדער פנים. 19 און אין דער בוקר האָבן זיי זיך שכם, און זיי האָבן זיך שחה
פאר ה', און האָבן זיך שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5; יכריה 13:7], און זײַנען
בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] אין
זייער בּית קיין רָמָה. און אלקנה האָט ידע זיין אִשָּׁה חנהן; און ה' האָט אָן איר
זכר. 20 און עס איז געווען נאכן תקופה פון הימים האָט חנה הרה און האָט
ילד [זען "ילד" ישעיהו 7:14] בּן; און זי האָט קרא שמוֹ [זען "שמוֹ" פון צֶמַח
משיח, זכריה 6:11-12, יהושע/ישוע איז בעל אותו שם פון משיח] שמואל,
ווײַל: "פון ה' האָבּ איך אים שאל." 21 און דער איש אלקנה מיט זיין כּל בּית
[זען "בּית" ירמיהו 31:30(31)-33(34)] איז עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] צו
זבח פאר ה' דאָס זבח הימים, און זיין נדר. 22 אָבער חנה איז נישט עלה [זען
"עלה" ישעיהו 53:2]. ווארעם זי האָט אמר צו איר איש: בּיז דער נַעַר וועט גמל
ווערן; דעמאָלט וועל איך אים ברענגען און ער וועט זיך ווייזן פאר ה', און
וועט דארטן ישב עַד עוֹלָם. 23 האָט אלקנה איר איש אמר צו איר: אִשָּׁה וואָס
איז טוֹב אין דײַנע אויגן; ישב! בּיז דו וועסט אים גמל. זאָל אָבער ה' קום זיין
דבר. איז די אִשָּׁה ישב; און זי האָט ינק איר בּן בּיז זי האָט אים גמל. 24 און
אַז זי האָט אים גמל, האָט זי אים עלה מיט זיך מיט פרים שלשָׁה, און איפה
קֶמַח, און א נֶבל ווײַן; און זי האָט אים געבראכט אין בּית ה' אין שִׁלוֹ, און דער
נַעַר איז נַעַר. 25 און זיי האָבן שחט דעם פר, און האָבן געבראכט דעם נער צו
עֵלִין. 26 און זי האָט אמר: אֲדֹנִי, אַזוי ווי דײַן נפש לעבט, אֲדֹנִי, איך בין די

אִשָּׁה וואָס איז דאָ נצב לעבן דיר, פלל צו ה'. 27 אויף דעם דאזיקן נער האָב
איך פלל געווען, און ה' האָט מיר נתן מיין שאל וואָס איך האָב שאל פון אים.
28 און אויך איך האָב אים שאל צו ה'; כָּל הימים וואָס ער לעבט איז ער שאל
צו ה'. און ער האָט זיך דארטן שחה צו ה'.

שמלא2

1 און חנה האָט פלל געווען, און האָט אמר: מיין לב איז עלץ דורך ה', מיין
קֶרֶן איז רום דורך ה'; מיין פֶּה איז רחב אקעגן מײַנע פײַנט, ווארעם איך שׂמח
זיך מיט דײַן ישועה. 2 נישטא א קָדוֹשׁ ווי ה', ווארעם חוץ דיר איז נישטא; און
נישטא צוּר ווי אלוקינו. 3 נישט מערן זאלט איר דבר גְּבֹהָה, נישט יצא זאָל
עָתָק פון אײַער פֶּה. ווארעם א-ל דֵּעוֹת ה', און פון אים ווערן עלילה נתכן. 4
דער קשת פון גיבורים ווערט חת. און כשל אזר אָן חיל. 5 זאטע נשׂכּרוּ [שׂכר]
זיך אום לֶחֶם, און הונגעריקע חדל; בעת די עקרה ילד 7, די רײַכע אין בנים
אמל. 6 ה' מות און ה' חיה, ער ירד אין שאוֹל און עלה. 7 ה' ירש און שפל, און
רום. 8 ער קום פון עָפָר דעם אָרעמאַן. פון מיסט אשפֹּת ער רום דעם אביון,
זיי צו ישב מיט נדיבים [נדיב], און א כִּסֵּא כבוד מאכט ער זיי נחל; ווארעם צו
ה' זיינען די מצוק פון אֶרֶץ. און ער האָט אויף זיי די תבל שית. 9 די רגלים [זען
תהילים 22:17] פון זײַנע חסידים שמר ער, און רשעים ווערן אין חושך דמם;
ווארעם נישט מיט כוח איז איש גבר. 10 די וואָס ריב אויף ה' ווערן חתת; ער
רעם אין שָׁמַיִם אויף זיי; ה' דין די עקן פון דער אֶרֶץ, און נתן עֹז צו זיין מלך,
און רום דעם קֶרֶן פון זיין משיח. 11 און אלקנה איז הלך קיין רָמָה צו זיין
בית. און דער נער האָט היה שרת ה' לעבן עֵלִי דעם כהן. 12 און בני עֵלִי זײַנען
געווען בני בליעל, זיי האָבן נישט ידע ה' [זען שמואל א 3:7; יוחנן 14:9]. 13
און דער משפט פון די כֹּהנים מיטן הָעָם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כי נגזר
מארץ חיים מפשע עמי] איז געווען: ווער עמעצער עס האָט זבח א זבח, אַזוי
פלעגט בוא [זען "בוא" בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; מלאכי 3:1; חגי 9-2:7;
זכריה 9:9] דעם נער הכהן, ווי מע האָט בשל דאָס בָּשָׂר מיטן דרײַצייניקן
מזלֵג אין זיין יָד. 14 און פלעגט נכה אין כִּיּוֹר אָדער אין דָוד אָדער אין קלַחת
אָדער אין פָּרוּר; וואָס אָבער דער מזלג האָט עלה, האָט דער כהן לקח
דערמיט. אַזוי פלעגן זיי עשׂה צו כָּל ישראל וואָס זײַנען בוא [זען "בוא,"

בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] אהין קיין שִׁלֹה. 15 נאָך
איידער מען האָט קטר דאָס חֵלֶב [זען ויקרא 3:3-5], פלעגט בוא דעם נער
הכהן, און אמר צו דעם איש וואָס האָט זבח: נתן בָּשָׂר צום צלה פארן כהן,
ווארעם ער וויל נישט לקח פון דיר בָּשָׂר בשל, נײַערט רוי. 16 און אַז דער איש
האָט צו אים אמר: קטר זאָל מען אקארשט קטר דאָס חֵלֶב, און לקח דיר ווי
דײַן נפש אוה, אַזוי פלעגט ער אמר: לאָ, דווקא איצט מוזטו נתן, אניט לקח
איך מיט חזקה. 17 און די חַטָּאת פון די נערים איז געווען גדולה מאֹד פאר
ה', ווארעם די אנשים האָבן נאַץ געווען דעם מִנְחָה ה'. 18 און שמואל איז
געווען שרת פאר פני ה', א נער חגר אין ליינענעם אפוד. 19 און א מְעִיל קָטֹן
אים זיין אֵם עשׂה, און אים עלה פון יאָר צו יאָר, ווען זי איז עלה [זען "עלה"
ישעיהו 53:2] מיט איר איש צו זבח דאָס זבח פון יאָר. 20 און עֵלִי פלעגט ברך
[זען "ברך" בראשית 22:18] אלקנהן און זיין אִשָּׁה, און אמר: זאָל דיר ה' שום
זֶרע פון דער דאזיקער אִשָּׁה תחת הַשְׁאלָה וואָס איז שאל פון ה'. און זיי הלך
אהיים. 21 האָט אויך ה' פקד אָן חנהן, און זי איז הרה, און זי האָט ילד [זען
"ילד" ישעיהו 7:14] 3 בנים און 2 בנות. און דער נער שמואל איז גדל עִם ה'.
22 און עֵלִי איז געווען זקן מאֹד; און ער האָט שמע [זען "שמע" ישעיהו
52:15-53:12] כל וואָס זיינע בנים עשׂה צו כל ישראל, און אַז זיי שכב מיט די
נשים וואָס צבא זיך בײַם פתח פון אֹהֶל-מועד [זען שמות 38:8]. 23 און ער
האָט צו זיי אמר: לָמָּה עשׂה איר אזעלכע זאכן? ווארעם איך שמע
אײַערע דברים רעים פון דעם דאזיקן כל הָעָם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כּי
נגזר מארץ חיים מפשע עמי]. 24 נישט, בּנים מײַנע; ווארעם נישט טוֹב איז די
שמֻעָה [זען ישעיהו 53:1] וואָס איך שמע וואָס עַם ה' מעברים [עבר]. 25 אויב
אַן איש חטא קעגן אַן איש, אלוקים פלל זיך פאר אים; אָבער אַז אַן איש
חטא קעגן ה', ווער וועט פאר אים פלל? אָבער זיי האָבן נישט שמע [זען
"שמע" בראשית 22:18; ישעיהו 52:15; דברים 18:15] צו דעם קוֹל פון זייער
אָב; ווארעם ה' האָט חפץ [זען "חפץ" ישעיה 53:10] זיי צו מות. 26 און דער
נער שמואל איז געוואָרן הלך, און מער גדל און טוב אי בײַ ה' און אי בײַ
אנשים. 27 און אַן איש אלוקים איז בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו
23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] צו עֵלִין, און האָט צו אים אמר: אַזוי האָט ה'
אמר: איך האָבּ דאָך גלה זיך גלה צו בּית אָבִיךָ [זען שמות 28:1] בעת זיי זײַנען
געווען אין מצרים אונטער דעם בּית פּרעהן, 28 און אים בחר פון כל שבטים

פון ישראל פאר א כהן צו מיר, צו עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] אויף מיין
מזבח, צו קטר קטֹרֶת, צו נשׂא אפוד פאר מיר; און איך האָב נתן [זען ישעיהו
7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7] בית אָבִיךָ כל פייַעראָפּפער פון בְּנֵי-ישראל. 29
לָמָּה בעט איר אויף מיין זבח און אויף מיין מנחה וואָס איך האָב צוה אין מיין
מָעוֹן [זען יוחנן 14:2], און האלטסט דייַנע בנים אין מער כבוד ווי מיך, כדי
אייַך צו שטאָפּן מיטן בעסטן פון כל מִנְחַת ישראל עַמִּי [זען "עמי" ישעיהו
53:8, כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי]? 30 דעריבער זאָגט ה' אלקֵי ישראל:
אמר האָב איך געווּעסט אמר: דייַן בית און בית אָבִיךָ וועלן הלך פאר מיר עַד
עוֹלָם; אָבער אצונד, זאָגט ה', חלילה פאר מיר; וואָרעם די וואָס מיר כבוד,
וועל איך כבוד, און די וואָס בזה [זען בזה ישעיה 53:3] מיך, וועלן קלל ווערן.
31 הנה, טעג בוא [זען "בוא" בראשית 49:10; ירמיהו 6-23:5; מלאכי 3:1; חגי
9-2:7; זכריה 9:9], און איך וועל גדע דייַן זרוֹעַ [זען ישעיהו 53:1 משיח זְרוֹעַ
ה'] און דעם זרוֹעַ פון בית אָבִיךָ, אַז א זקן וועט נישט זיין אין דייַן בית. 32 און
וועסט נבט צר מָעוֹן [זען שמואל א 4:11 און ירמיה 14-7:12] טראָץ וואָס
וועט יטב ישראל; און א זקן וועט קיין מאל נישט זיין אין דייַן בית. 33 און
נישט איטלעכן פון דיר וועל איך כרת פון מיט מיין מזבח, כדי צו דייַנע אויגן
כלה און דייַן נפש האדיב [אדב]; און כל מרבית אין דייַן בית וועלן מות ווי
אנשים. 34 און דאָס וועט דיר זיין דער אות [זען אות ישעיה 7:14]: וואָס וועט
בוא [זען "בוא" בראשית 49:10; ירמיהו 6-23:5; מלאכי 3:1; חגי 9-2:7; זכריה
9:9] אויף דייַנע 2 בנים, אויף חפנין און פינחסן אין יוֹם אחד וועלן זיי ביידע
מות. 35 און איך וועל מיר קום א כהן נאמן וואָס וועט עשׂה [זען ירמיהו
6-23:5; ישעיהו 53:9] אַזוי ווי אין מיין לֵב און אין מיין נפש; און איך וועל אים
בנה א בית נאמן, און ער וועט הלך פאר מיין משיח כל הימים. 36 און עס
וועט זיין, איטלעכער וואָס יתר אין דייַן בית, וועט בוא [זען "בוא" בראשית
49:10; ירמיהו 6-23:5; מלאכי 3:1; חגי 9-2:7; זכריה 9:9] זיך שחה צו אים אום
אגורת כֶּסֶף און א ככר לֶחֶם, און וועט אמר: ספח מיך צו, נא, צו איינער פון די
כּהוּנות, צו אכל א פת לֶחֶם.

שמלא3

1 און דער נַעַר שמואל האָט שרת ה' לעבן עֵלִין; און דבר ה' איז געווען יָקָר

אין יענע טעג. קיין נפרץ חָזון איז נישט געווען. 2 און עס איז געווען אין יענע
טעג, ווען עֵלִי איז שכב אויף זיין תחת און זיַינע אויגן האָבן חלל כהה ווערן;
ער האָט נישט יכל ראה; 3 און דאָס נֵר אלוקים איז נאָך נישט געווען כבה,
און שמואל איז שכב אין הֵיכַל ה', וואָס דארטן איז געווען דער אָרון אלוקים.
4 האָט ה' קרא צו שמואלן; האָט ער אמר: הִנֵּנִי. 5 און ער איז רוץ צו עֵלִין, און
האָט אמר: הִנֵּנִי; האסט דאָך מיך קרא. האָט ער אמר: איך האָב נישט קרא;
שוב שכב. איז ער הלך און האָט זיך שכב. 6 האָט ה' יסף קרא שמואלן, און
שמואל איז קום [זען "קום" במדבר 24:17; הושע 6:2] און איז הלך צו עֵלִין,
און האָט אמר: הִנֵּנִי; האסט דאָך מיך קרא. האָט ער אמר: איך האָב נישט
קרא, בְּנִי; שוב שכב זיך. 7 און שמואל האָט נאָך נישט ידע ה', און דאָס
דבר-ה' האָט זיך נאָך נישט געהאט גלה צו אים [זען שמואל א 2:12; 14:9;
יוחנן 1:1,14; התג' 3:20; ירמיה 31:30-34]. 8 האָט ה' יסף קרא שמואלן צום
שְׁלִשִׁית מאל. און ער איז קום [זען "קום" במדבר 24:17; הושע 6:2], און איז
הלך צו עֵלִין, און האָט אמר: הִנֵּנִי; האסט דאָך מיך קרא. האָט עֵלִי בין אַז ה'
קרא דעם נַעַר. 9 און עֵלִי האָט אמר צו שמואלן: הלך שכב; און עס וועט זיין,
אַז מע וועט קרא צו דיר, זאלסטו אמר: דבר! ה', ווארעם דיַין עֶבֶד שמע. איז
שמואל הלך און האָט זיך שכב אויף זיין מקום. 10 און ה' איז בוא [זען "בוא,"
בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] און האָט זיך יצב, און
האָט קרא אַזוי ווי פעם בפעם: שמואל! שמואל! האָט שמואל אמר: דבר,
ווארעם דיַין עֶבֶד שמע. 11 האָט ה' אמר צו שמואלן: הנה, איך עשׂה א זאַך
אין ישראל, אַז איטלעכער וואָס שמע עס, וועלן צלל זיַינע ביידע אוזנַיִם. 12
אין יום ההוא וועל איך קום זיין אויף עֵלִין כּל וואָס איך האָב דבר וועגן זיין
בית, פון חלל ביזן כלה. 13 ווארעם איך האָב אים נגד אַז איך שפט זיין בית
עַד-עוֹלָם, פאר דער עוון [זען "עוון" ישעיהו 53:11], וואָס ער האָט ידע אַז
זיַינע בנים קלל אויף זיך, און האָט זיי נישט כהה. 14 און דעריבער האָב איך
שבע [זען "שבע," תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] אויף בית עֵלִי: אַז
די עוון פון בית עֵלִי וועט נישט כפר ווערן דורך זבח אָדער דורך מנחה עַד
עוֹלָם! 15 און שמואל איז שכב ביז אין דער בוקר, און ער האָט פתח די
דלתות פון בית ה'. און שמואל האָט ירא [זען לוקס 23:40] געהאט צו נגד די
מראה צו עֵלִין. 16 האָט עֵלִי קרא שמואלן, און האָט אמר: שמואל בְּנִי! האָט
ער אמר: הִנֵּנִי. 17 האָט ער אמר: וואָס איז די זאַך וואָס ער האָט צו דיר דבר?

זאלסטו נישט כַּחֵד פון מיר. זאָל דיר אלוקים עשׂה [זען ירמיהו 23:5-6;
ישעיהו 53:9] אַזוי און נאָך מער, אויב דו וועסט פון מיר כַּחֵד א דבר פון כל
הַדָּבָר וואָס ער האָט צו דיר דבר. 18 האָט שמואל אים נגד כל הדברים, און
נישט כַּחֵד פון אים. און ער האָט אמר: ער איז ה'; וואָס איז טוֹב אין זיַינע
אויגן, זאָל ער עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9]. 19 און שמואל
איז גדל, און ה' איז געווען מיט אים, און ער האָט פון אלע זיַינע ווערטער
נישט געלאָזט נפל צו דער ארצה. 20 און כל ישראל פון דן און בּיז בּאר-שבע
האָט ידע אַז שמואל איז אמן געוואָרן פאר א נביא פון ה'. 21 און ה' האָט זיך
יסף באוויזן אין שִׁלֹה; ווארעם ה' האָט זיך גלה צו שמואלן אין שִׁלוֹ דורך
דעם דבר-ה' [זען שמואל א 3:1].

שמלא4

1 און דאָס דבר פון שמואלן איז היה צו כל ישראל. און ישראל איז יצא [זען
"יצא" ישעיהו 11:1-10; מיכה 5:1] אויף מלחמה אקעגן די פלשתים, און זיי
האָבּן חנה בּיַי אֶבן-עֶזֶר, און די פלשתים האָבּן חנה אין אפק. 2 און די
פלשתים האָבּן זיך ערך אקעגן ישראל, און די מלחמה האָט זיך נטש, און
ישראל איז נגף געוואָרן פאר די פלשתים; און זיי האָבּן מות אין דער מַעֲרָכָה
אויפן שָׂדֶה ארום 40,000 איש. 3 און אַז הָעָם איז בוא אין מַחֲנֶה, האָבּן די
זקני ישראל אמר: לָמָּה האָט אונדז הַיּוֹם ה' נגף פאר די פלשתים? לאמיר לקח
צו אונדז פון שִׁלֹה דעם אָרון בּרית ה', כדי ער זאָל בוא [זען "בוא" בראשית
49:10; ירמיהו 23:5-6; מלאכי 3:1; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] צווישן אונדז, און
אונדז ישע פון דער יָד פון אונדזערע פיַינט. 4 האָט הָעָם שלח [זען "שלח"
מלאכי 3:1] קיין שִׁלֹה, און זיי האָבּן נשׂא פון דארטן דעם אָרון בּרית ה'
צבאות וואָס ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] איבער די כרובים;
און דארטן זיַינען געווען 2 בני עֵלִי בּיַי דעם אָרון בּרית האלוקים, חפני און
פינחס. 5 און עס איז געווען, ווי דער אָרון בּרית ה' איז בוא אין מַחֲנֶה, אַזוי
האָבּן כל ישראל רוע א תרוּעה גדוֹלה, אַז הָאָרֶץ איז הום געוואָרן. 6 און די
פלשתים האָבּן שמע [זען "שמע" ישעיהו 52:15-53:12] דעם קוֹל פון דער
תרוּעה, און זיי האָבּן אמר: וואָס איז דער קוֹל פון דער דאזיקער תרוּעה
הגדוֹלה אין מַחֲנֶה פון די עִברים? און זיי זיַינען ידע געוואָרן אַז דער אָרון ה'

איז בוא אין מַחֲנֶה. 7 און די פלשתים האָבן ירא, ווארעם זיי האָבן אמר:
אלוקים איז בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה
9:9] אין מַחֲנֶה. און זיי האָבן אמר: ווי אונדז! ווארעם אַזוי-וואָס איז נישט
געשען פריער. 8 וויי אונדז! ווער וועט אונדז נצל [זען "נצל" מיכה 4:10; 5:1]
פון דער יָד פון די דאזיקע אלוקים אדירים? דאָס זיינען דאָך די אלוקים וואָס
האָבן נכה די מִצרים מיט כל מַכָּה אין מדבר. 9 חזק! און זייט אנשים, איר
פלשתים, כדי איר זאלט נישט עֶבֶד די עִברים, אַזוי ווי זיי האָבן אייַך עֶבֶד;
דעריבער זייט אנשים, און איר זאלט לחם. 10 און די פלשתים האָבן לחם,
און ישראל איז נגף געוואָרן, און זיי זיינען נוס איטלעכער צו זייַנע אוהלים.
און עס איז געווען מכּה גדולה מאֹד, און עס זייַנען נפל פון ישראל 30,000
רגְלִי. 11 און דער אָרון אלוקים איז לקח געוואָרן, און 2 בני עֵלִי זייַנען מות
געוואָרן, חפני און פינחס. 12 און אַן איש בנימין איז רוץ פון מערכב, און ער
איז בוא קיין שִׁלֹה אין יוֹם ההוּא, מיט זייַנע קליידער קרע, און אדמה אויף
זיין קאָפּ. 13 און ווי ער איז בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6;
חגי 2:7-9; זכריה 9:9] און הנה עֵלִי ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה
6:11-13] אויף א כִּסֵא בּייַם דֶּרֶךְ, צפה; ווארעם זיין לב האָט חָרֵד וועגן דעם
אָרון האלוקים. און דער איש איז בוא נגד אין עִיר, און כל הָעִיר האָט זעק. 14
און עֵלִי האָט שמע [זען "שמע" ישעיהו 52:15-53:12] דעם קוֹל פון דעם
צעקה, און האָט אמר: וואָס איז דער קוֹל פון דעם דאזיקן המון? האָט דער
איש מהר און איז בוא, און האָט עֵלִין נגד. 15 און עֵלִי איז געווען 98 שָׁנָה, און
זייַנע אויגן זייַנען געווען שטאר קום, און ער האָט נישט יכל ראה. 16 האָט
דער איש אמר צו עֵלִין: איך בין דער וואָס איז בוא [זען "בוא," בראשית 49:10;
ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] פון מערכה, און בין הַיּוֹם נוס פון
מערכה. האָט ער אמר: מה היה הדבר, בני? 17 האָט דער מבשֵׂר ענה און האָט
אמר: ישראל איז נוס פאר די פלשתים, און עס איז אויך געווען א מגפה
גדולה צווישן הָעָם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי],
און אויך דייַנע 2 בנים זייַנען מות געוואָרן, חפני און פינחס, און דער אָרון
האלוקים איז לקח געוואָרן. 18 און עס איז געווען, ווי ער האָט זכר דעם אָרון
האלוקים, אַזוי איז ער נפל פון כִּסֵא הינטערוויילעך בּייַם זייט פון שער, און
זיין מפרקת האָט זיך שבר, און ער איז מות; ווארעם דער איש איז געווען זקן
און כבֵד. און ער האָט שפט ישראל 40 שָׁנָה. 19 און זיין שנור, אֵשֶׁת פינחס,

איז געווען הרה צו ילד, און ווי זי האָט שמע די שמֻעָה [זען ישעיהו 53:1], אַז
דער אָרון האלוקים איז לקח געוואָרן, און איר שווער און איר איש זײַנען מות
[זען "מות" ישעיהו 53:9], אַזוי האָט זי זיך כרע און האָט ילד [זען "ילד"
ישעיהו 7:14], כּי אירע ציר הפך אויף איר. 20 און בעת איר מות, האָבן די
נצבות [נצב] וואָס זײַנען לעבן איר, צו איר דבר: זאלסט נישט ירא האָבן, כּי א
בן האסטו ילד [זען "ילד" ישעיהו 7:14]. אָבער זי האָט נישט ענה, און נישט
שית איר לב. 21 און זי האָט קרא דעם נַעַר אי-כבוד אַזוי צו אמר: גלה האָט
זיך דער כבוד פון ישראל; ווארעם דער אָרון האלוקים איז לקח, און וועגן
איר שווער און איר איש. 22 און זי האָט אמר: גלה האָט זיך דער כבוד פון
ישראל, ווארעם דער אָרון האלוקים איז לקח געוואָרן.

שמלא5

1 און די פלשתים האָבן לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13]
דעם אָרון האלוקים, און האָבן אים געבראכט פון אֶבן-עֶזֶר קיין אשדוד. 2
און די פלשתים האָבן לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13]
דעם אָרון האלוקים, און האָבן אים געבראכט אין בית דָגון, און אים יצג אֵצֶל
[זען משלי 8:30] דָגון. 3 און די אשדודער האָבן זיך שכם אויף מחר, און הנה
דָגון ליגט נפל אויף זיין פנים צו דער ארצה פאר דעם אָרון ה'; האָבן זיי לקח
[זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13] דָגון און האָבן אים שוב [זען
"שוב" הושע 3:4-5; יכריה 13:7] אויף זיין מקום. 4 און זיי האָבן זיך שכם אויף
מחר אין דער בוקר, און הנה דָגון ליגט נפל אויף זיין פנים צו דער ארצה פאר
דעם אָרון ה', און דער קאָפּ פון דָגון און זיין 2 כּף יד ליגן כרת אויפן מִפְתָּן;
אָבער [דער לייב פון] דָגון איז אים שאר. 5 דעריבער דרך נישט די פריסטער
פון דָגון, און כל וואָס בוא אין בית דָגון, אויף דעם מִפתָּן פון דָגון אין אַשדוד
ביז אויף היום הזה. 6 און די יָד ה' איז געווען כָּבֵד אויף די אַשדודער און ער
האָט זיי שמם, און האָט זיי נכה מיט עפל אשדוד מיט אירע געמאַרקן. 7 און
ווי די אַשדודער האָבן ראה אַז עס האלט אַזוי, האָבן זיי אמר: דער אָרון אלקֵי
ישראל טאָר נישט ישב בײַ אונדז, ווארעם זיין יָד איז קשה אויף אונדז און
אויף דָגון אלוקינו. 8 און זיי האָבן שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1] און האָבן
אסף צו זיך כל סרנים פון די פלשתים, און זיי האָבן אמר: וואָס זאלן מיר

עשׂה מיט דעם אָרון אלקֵי ישראל? האָבן יענע אמר קיין גַת זאָל סבב דער
אָרון אלקֵי ישראל. און זיי האָבן סבב דעם אָרון אלקֵי ישראל. 9 און עס איז
געווען, נאָך דעם ווי זיי האָבן אים סבב, איז די יָד ה' געווען אין דער עִיר מיט
מהוּמה גדולה מאֹד, און ער האָט נכה די אנשים פון דער עִיר פון קָטן בּיז
גדול, און עס האָבן שׂתר בּײַ זיי עפל. 10 האָבן זיי שלח [זען "שלח" מלאכי
3:1] דעם אָרון האלוקים קיין עקרון. און עס איז געווען, ווי דער אָרון
האלוקים איז בוא קיין עקרון, האָבן די עקרונער זעק, אַזוי צו אמר: מע האָט
סבב צו מיר דעם אָרון אלקֵי ישראל, צו מות מיך און עמי [זען "עמי" ישעיהו
53:8, כּי נגזר מארץ חיים מפשע עמי]. 11 און זיי האָבן שלח [זען "שלח"
מלאכי 3:1] און האָבן אסף כּל סרנים פון די פלשתּים, און זיי האָבן אמר:
שלח! דעם אָרון אלקֵי ישראל, און זאָל ער זיך שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5;
זכריה 13:7] צו זיין מקוֹם, כּדי ער זאָל נישט מות מיך און עַמִי. ווארעם א מות
[זען "מות" ישעיהו 53:9] מהומה איז געווען אין דער כּל הָעִיר; די יָד האלוקים
איז דארטן געווען כּבֵד מאֹד. 12 און די אנשים וואָס זײַנען נישט מות, זײַנען
נכה געוואָרן מיט טחורים, און דאָס געשריי פון דער עִיר איז עלה בּיזן שָׁמַיִם.

שמלא6

1 און דער אָרון ה' איז היה אין שָׂדֶה פון די פלשתּים 7 חדשים. 2 האָבן די
פלשתּים קרא די פּריסטער און די קֹסמים [קסם], אַזוי צו אמר: וואָס זאלן
מיר עשׂה מיט דעם אָרון ה'? מאכט אונדז ידע מיט וואָס מיר זאלן אים שלח
צו זיין מקום. 3 האָבן זיי אמר: אַז איר שלח דעם אָרון אלקֵי ישראל, זאלט
איר אים נישט שלח מיט ליידיקן; נײַערט שוב זאלט איר אים שוב אן אשָׁם
[זען "אשָׁם" ישעיהו 53:10]; דעמאָלט וועט איר רפא ווערן, און אײַך וועט
באוווסט ווערן לָמָּה זיין יָד האָט זיך נישט סור פון אײַך. 4 האָבן זיי אמר:
וואָס זאָל זיין דאָס אָשָׁם וואָס מיר זאלן אים שוב? האָבן זיי אמר: לויט דער
צאל פון די סרנים פון די פלשתּים, 5 טחורים זהב און 5 עַכְבָּר זהב; ווארעם
מגפה אחת איז געווען אויף אלעמען און אויף אײַערע סרנים. 5 דעריבער
זאלט איר עשׂה די צֶלֶם פון אײַערע טחורים, און די צֶלֶם פון אײַערע עַכְבָּר,
וואָס שחת הָאָרֶץ, און איר זאלט נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי
2:7-9] כבוד צום אלקֵי ישראל; אפשר וועט ער קלל זיין יָד פון אײַך, און פון

אײַערע אלוקים, און פון אײַער אֶרֶץ. 6 און נאָך וואָס זאלט איר כבד לבבכם,
אַזוי ווי די מִצרים און פרעה האָבן כבד זייער לבי? אמנם, אַז ער האָט זיך עלל
אן זיי, האָבן זיי זיי שלח, און זיי זײַנען הלך. 7 און אצונד, לקח און עשׂה עגלה
חדשה אחת, און 2 געקעלבטע קי, וואָס אויף זיי איז נישט עלה אן עֹל; און
איר זאלט אסר די קי אין דעם עגלה, און שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5; זכריה
13:7] זייערע קעלבער פון הינטער זיי אהיים. 8 און איר זאלט לקח דעם אָרון
ה', און אים נתן אויפן עגלה, און די כלי הזהב וואָס איר שוב אים פאר אן
אָשָׁם [זען אָשָׁם ישעיהו 53:10], זאלט איר שום אין א ארגז אים בײַן זײַט; און
איר זאלט אים שלח און ער זאָל הלך. 9 וועט איר ראה, אויב מיט דעם דֶרֶךְ
פון זײַן געמארק וועט ער עלה [זען ישעיהו 53:2], קיין בית-שֶׁמֶשׁ, האָט ער
אונדז עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] דאָס דאזיקע רָעָה
הגדולה, און אויב נישט, וועלן מיר ידע אַז נישט זײַן יָד האָט אונדז נגע; דאָס
איז אונדז א מִקְרֶה געשען. 10 האָבן די אנשים אַזוי עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו
23:5-6; ישעיהו 53:9]; און זיי האָבן לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה
6:11-13; 11:13] 2 געקעלבטע קי, און זיי אײַנגעשפאנט אין אן עגלה און
זייערע קעלבער האָבן זיי כלא אין דער היים. 11 און זיי האָבן שום אויפן
עגלה דעם אָרון ה', און דעם ארגז מיט די עַכְבָּר זהב און די צֶלֶם פון זייערע
טחורים. 12 און די קי האָבן זיך ישר מיטן דֶרֶךְ, אויפן דֶרֶךְ פון בית-שֶׁמֶשׁ;
אויף מסלה אחת זײַנען זיי הלך, הלך און געה, און זיי האָבן זיך נישט סור
רעכטס אָדער לינקס. און די סרנים פון די פלשתים זײַנען הלך הינטער זיי
ביז דעם געמארק פון בית-שֶׁמֶשׁ. 13 און די בית-שֶׁמֶשער האָבן קצר דעם
קציר חטים און עמק, און זיי האָבן נשׂה זייערע אויגן, און האָבן ראה דעם
אָרון, און האָבן זיך שׂמח אים צו ראה. 14 און דער עגלה איז בוא צו דעם
שָׂדֶה פון יהוֹשֻעַ [זען נחמיה 8:17, ישוע; זען עזרא 3:8; זכריה 6:11-12,
יהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ עַבְדִּי צֶמַח מָשִׁיחַ שְׁמוֹ, ישעיהו 52:13-53:12; התג' 22:16] דעם
בית-שֶׁמֶשער, און האָט זיך דארטן עמד. און דארטן איז געווען אן אֶבֶן
גדולה, האָבן זיי בקע דאָס האָלץ פון עגלה, און די קי האָבן זיי עלה [זען
"עלה" ישעיהו 53:2] אן עוֹלָה צו ה'. 15 און די לוִיִים האָבן ירד דעם אָרון ה'
און דעם ארגז וואָס מיט אים, וואָס דרינען זײַנען געווען די כלי זהב, און שום
אויף דעם אֶבֶן הגדולה. און די אנשים פון בית-שֶׁמֶשׁ האָבן עלה [זען "עלה"
ישעיהו 53:2] עוֹלָה און זבח זבחים אין יום ההוא צו ה'. 16 און די 5 סרנים

פון די פלשתים האָבן דאָס ראה, און זיי האָבן זיך שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5; יכריה 13:7] קיין עקרון אין דעם יוֹם ההוּא. 17 און דאָס זייַנען די טחור הזהב וואָס די פלשתים האָבן שוב אן אשם [זען אשם ישעיהו 53:10] צו ה': פאַר אשדוד 1, פאַר עַזָה 1, פאַר אשקלון 1, פאַר גַת 1, פאַר עקרון 1. 18 און די עַכְבָּר הזהב זייַנען געווען די צאַל פון כל ערים פון די פלשתים אונטער די 5 סרנים, פון א עיר מבצר און ביז א כֹּפר פון פְּרָזִי, און ביז דעם אבל הגדולה, וואָס זיי האָבן אויף אים נוח דעם אָרון ה'; ער איז ביז אויף היום הזה אין דעם שָׂדֶה פון יהוֹשֻעַ [זען נחמיה 8:17, ישוע; זען עזרא 3:8; זכריה 6:11-12, יהוֹשֻעַ/יֵשוּעַ עַבְדִּי צֶמַח מָשִיחַ שְמוֹ, ישעיהו 52:13-53:12; התג' 22:16] דעם בית-שֶמֶשער. 19 און ער האָט נכה צווישן די אנשים פון בית-שֶמֶש, ווייַל זיי האָבן ראה אין אָרון ה' [זען במדבר 4:20], און ער האָט נכה צווישן הָעָם 70 איש [אויס פון] 50,000 איש. און הָעָם האָט עבל וואָס ה' האָט נכה צווישן הָעָם מכה גדולה. 20 און די אנשים פון בית-שֶמֶש האָבן אמר: ווער יכל צו עמד פאַר ה', דעם דאזיקן האלוקים הקדוש? און צו וועמען זאָל ער עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] פון אונדז? 21 האָבן זיי שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1] מלאכים צו די יושבי קִרְיַת-יְעָרים, אַזוי צו אמר: די פלשתים האָבן שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5; יכריה 13:7] דעם אָרון ה'. ירד! עלה אים צו אייַך.

שמלא7

1 און די אנשים פון קִרְיַת-יְעָרים [זען 6:21] זייַנען בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] און האָבן עלה דעם אָרון ה', און אים געבראַכט צו בית אבינדב אויפן בערגל און אלעזר בְּנוֹ זיי קדש זיין שומר איבער דעם אָרון ה'. 2 און עס איז געווען: פון זינט דעם יוֹם וואָס דער אָרון איז ישב אין קִרְיַת-יְעָרים האָבן זיך רבה די טעג. און עס זייַנען געוואָרן 20 שָנָה; און דאָס כל בית ישראל האָט נהה נאָך ה'. 3 און שמואל האָט אמר צום כל בית ישראל, אַזוי צו אמר: אויב מיט אייַער כל לֵב שוב איר אייַך אום צו ה', סור די אלוקי הנכר פון צווישן אייַך, און די עשתָּרות, און כון לבבכם צו ה', און עֱבֶד אים אליין, און ער וועט אייַך נצל [זען "נצל" מיכה 4:10; 5:1] זיין פון דער יָד פון די פלשתים. 4 האָבן די בְּנֵי-יִשְׂראל סור די בעָלים און די

עשתָרות, און זיי האָבּן עֶבֶד ה' אליין. 5 און שמואל האָט אמר׃ קבץ! כל
ישראל קיין מִצְפֶּה, און איך וועל פלל זיין פאר איַיך צו ה'. 6 האָבּן זיי זיך קבץ
קיין מִצְפֶּה, און זיי האָבּן שאב מַיִם און שפך פאר ה', און זיי האָבּן צום אין
יום ההוא, און אמר דארטן׃ מיר האָבּן חטא צו ה'. און שמואל האָט שפט די
בני-יִשְׂראל אין מִצְפֶּה. 7 און די פלשתים האָבּן שמע אַז די בְּנֵי-יִשְׂראל האָבּן
זיך קבץ קיין מִצְפֶּה, און די סרנים פון די פלשתים זיַינען עלה [זען "עלה"
ישעיהו 53:2] קעגן ישראל. און די בְּנֵי-יִשְׂראל האָבּן שמע [זען "שמע"
בראשית 22:18; ישעיהו 52:15; דברים 18:15], און האָבּן ירא געהאט פאר די
פלשתים. 8 און די בְּנֵי ישראל האָבּן אמר צו שמואלן׃ זאלסט נישט חרש פון
זעק צו ה' אלקֵינוּ, אַז ער זאָל אונדז ישע פון דער יָד פון די פלשתים. 9 האָט
שמואל לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13] א טָלֶה חָלָב,
און האָט עס עלה אין עוֹלָה כליל צו ה' [זען ויקרא 1:1-17]. און שמואל האָט
זעק צו ה' פאר ישראל, און ה' האָט אים ענה. 10 און עס איז געווען, ווי
שמואל עלה אויף דאָס עוֹלָה, אַזוי האָבּן די פלשתים נגש אויף מלחמה אקעגן
ישראל; אָבער ה' האָט רעם מיט קוֹל גדול אין יום ההוא אויף די פלשתים,
און ער האָט זיי המם, און זיי זיַינען נגף געוואָרן פאר ישראל. 11 און די
אנשים פון ישראל זיַינען יצא [זען "יצא" ישעיהו 11:1-10; מיכה 5:1] פון
מִצְפֶּה, און האָבּן רדף די פלשתים, און זיי נכה בּיז אונטער בּית-כָּר. 12 און
שמואל האָט לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13] אן אֶבֶן,
און האָט אים שום צווישן מִצְפֶּה און צווישן שֵׁן, און האָט קרא שֵׁם אֶבֶן-עֶזֶר,
ווארעם ער האָט אמר׃ בּיז דאנען האָט אונדז ה' עזר. 13 און די פלשתים
זיַינען כנע געוואָרן, און זיי זיַינען מער נישט בוא [זען "בוא," בראשית 49:10;
ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] אין דעם גבול פון ישראל. און די יָד ה'
איז געווען אויף די פלשתים כל יְמֵי שמואלן. 14 און די ערים וואָס די
פלשתים האָבּן געהאט לקח פון ישראל, האָבּן זיך שוב [זען "שוב" הושע
3:4-5; יכריה 13:7] צו ישראל, פון עקרון און בּיז גַת און זייער געמארק האָט
ישראל נצל [זען "נצל" מיכה 4:10; 5:1] געווען פון דער יָד פון די פלשתים. און
עס איז געווען שלום צווישן ישראל און צווישן דעם אמורי. 15 און שמואל
האָט שפט ישראל כל יְמֵי חַיָּיו. 16 און ער פלעגט הלך שָׁנָה בְּשָׁנָה און סבב
קיין בּית א-ל, און גִלגָל, און מִצְפֶּה, און שפט ישראל אין אלע די דאזיקע
מקומות. 17 און זיין צוריקקער פלעגט זיין קיין רָמָה, ווארעם דארטן איז

געווען זיין בית, און דארטן האָט ער שפט ישראל; און ער האָט דארטן בנה
[זען "בנה" דניאל 9:25] א מזבח צו ה'.

שמלא8

1 און עס איז געווען, אַז שמואל איז זקן געוואָרן, האָט ער שום זייַנע בּנים
שופטים אויף ישראל. 2 און דער שֵם פון זיין בּכור איז געווען יואֵל, און דער
שֵם פון דעם שֵנִי פון אים אביָה; זיי זייַנען געווען שופטים אין בּאר-שבע. 3
און זייַנע בּנים זייַנען נישט הלך אין זייַנע דרכים, און זיי האָבּן זיך נטה נאָך
בֶּצַע, און האָבּן לקח שוחד, און נטה משפט. 4 האָבּן זיך קבץ כּל זקני ישראל
[זען מה"ש 15:6-29 און מָסֹרֶת הזקנים פון הָאֱמוּנָה שֶׁנִּמְסְרָה אַחַת וּלְתמִיד
לַקְּדוֹשִׁים], און זיי זיינען בוא צו שמואלן קיין רָמָה, 5 און האָבּן צו אים אמר:
הנה, דו ביסט זקן, און דייַנע בּנים הלך נישט אין דייַנע דרכים. אצונד שום
אונדז א מלך צו שפט אַזוי ווי כּל הגוֹיִם. 6 און די זאַך איז געווען רעע אין די
אויגן פון שמואלן, אַז זיי האָבּן אמר: נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5;
חגי 2:7-9] אונדז א מלך אונדז צו שפט. און שמואל האָט פלל געווען צו ה'. 7
האָט ה' אמר צו שמואלן: שמע! צו דעם קוֹל פון הָעָם אין אלץ וואָס זיי אמר
צו דיר; ווארעם נישט דיך האָבּן זיי מאס [זען מאס, תהילים 118:22], אָבער
מיך האָבּן זיי מאס פון צו מלך איבער זיי. 8 אַזוי ווי אלע זייערע מעשׂים וואָס
זיי האָבּן עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] פון דעם יוֹם וואָס
איך האָבּ זיי עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] פון מצרים און בּיז היום הזה,
וואָס זיי האָבּן מיך עזב און עָבֶד אלוקים אחרים, אַזוי עשׂה זיי אויך צו דיר. 9
און אצונד, שמע צו זייער קוֹל, אָבער עוד זאלסטו זיי עוד, און זיי נגד דעם
משפט פון דעם מלך וואָס וועט מלך איבער זיי. 10 האָט שמואל אמר כּל
דִבְרֵי ה' צו הָעָם וואָס האָט שאל פון אים א מלך. 11 און ער האָט אמר: דאָס
וועט זיין דער משפט פון דעם מלך וואָס וועט מלך איבער אייַך: אייַערע בּנים
וועט ער לקח און וועט זיי שום פאר זיך בּייַ זיין מרכּבה, און בּייַ זייַנע פערד,
און זיי וועלן רוץ פאר זיין מרכּבה. 12 און ער וועט זיי זיך שום פאר שׂרי
אלפים, און שׂרי 50, און אויף צו חרש זיין אקער, און צו קצר זיין קציר, און צו
עשׂה זייַנע כּלי-מלחמה, און די כּלי פון זייַנע מרכּבות. 13 און אייַערע בּנוֹת
וועט ער לקח פאר רקח, און פאר טבחה, און פאר אפה. 14 און אייַערע

בעסטע פעלדער און כּרמים און זֵיתים [זען הר הזיתים, מתי 26:30] וועט ער
לקח און נתן צו זײַנע עבדים. 15 און פאר אײַערע זרעים און אײַערע כּרמים
וועט ער עשׂר מעשׂר, און נתן צו זײַנע סריסים און צו זײַנע עבדים. 16 און
אײַערע עבדים און אײַערע שפחות און אײַערע בחורים הטובים און אײַערע
חמֹרים [זען זכריה 9:9] וועט ער לקח, און עשׂה פאר זיין מְלָאכָה. 17 פון
אײַערע צֹאן וועט ער עשׂר מעשׂר; און איר וועט זיין עבדים בײַ אים. 18 און
איר וועט זעק אין יום ההוא וועגן אײַער מלך וואָס איר האָט אײַך בחר, און
ה' וועט אײַך נישט ענה אין יום ההוא. 19 אָבער הָעָם האָט מאן צו שמע צו
דעם קוֹל פון שמואלן, און זיי האָבן אמר: לֹא, אָבער א מלך מוז זיין איבער
אונדז, 20 אַז מיר זאלן אויך זיין אַזוי ווי כּל הגוֹיִם, און מַלְכֵּנוּ זאָל אונדז שפט,
און יצא אונדז פארויס, און לחם אונדזערע מלחמות. 21 און שמואל האָט
שמע [זען "שמע" ישעיהו 52:15-53:12] כּל דברי הָעָם [זען "עמי" ישעיהו 53:8,
כּי נגזר מארץ חיים מפשע עמי], און ער האָט זיי דבר אין די אוזנים פון ה'. 22
און ה' האָט אמר צו שמואלן: שמע צו זייער קוֹל, און זאלסט זיי מלך א מלך.
האָט שמואל אמר צו די אנשים פון ישראל: הלך! איטלעכער צו זיין עִיר.

שמלא9

1 און עס איז געווען אן איש פון בנימין, וואָס שמוֹ [זען "שמוֹ" פון צֶמַח
משיח, זכריה 6:11-12, יהושע/ישוע איז בעל אותו שם פון משיח] איז געווען
קיש בן אביאל בן צרור בן בכוֹרת בן אפיחַ, אן איש א בנימינער, א גִבור חיל.
2 און ער האָט געהאַט א בן, וואָס שמוֹ [זען "שמוֹ" פון צֶמַח משיח, זכריה
6:11-12, יהושע/ישוע איז בעל אותו שם פון משיח] איז געווען שָאול, בחוּר
און טוֹט, און קיינער פון די בְּנֵי-יִשְׂראל איז נישט געווען שענער פון אים; פון
זיין אקסל און ארויף איז ער געווען העכער פון כּל הָעָם [זען "עמי" ישעיהו
53:8, כּי נגזר מארץ חיים מפשע עמי]. 3 זײַנען פארלאָרן [זען יוֹחָנן 3:16]
געוואָרן די אתונות [אָתוֹן] בײַ קיש אֲבִי שָאולן, און קיש האָט אמר צו בְּנוֹ
שָאולן: לקח אקארשט מיט דיר איינעם פון די נערים, און קוּם! הלך! בקש! די
אתונות. 4 איז ער עבר דורכן הר פון אפרַיִם און איז עבר דורך אֶרֶץ שָלִשָה,
און זיי האָבן נישט מצא; און זיי זײַנען עבר דורך אֶרֶץ שַעֲלים, און נישטא; און
ער איז עבר דורך אֶרֶץ בנימין, און זיי האָבן נישט מצא. 5 ווי זיי זײַנען בוא

[זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] אין אֶרֶץ צוף, אַזוי האָט שָאול אמר צו זיין נַעַר וואָס מיט אים: הלך! און לאמיר זיך שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5; זכריה 13:7], ווארעם אָבִי וועט נאָך חדל זיך [דאגן] וועגן די אתונות, און וועט דאג וועגן אונדז. 6 האָט ער צו אים אמר: הנה, נא, אן איש אלוקים איז דאָ אין דער דאזיקער עִיר, און דער איש איז כבד; אלץ וואָס ער דבר, בוא בוא. לאמיר אצונד הלך אהין, אפשר וועט ער אונדז נגד וועגן אונדזער דֶרֶךְ וואָס מיר הלך אויף אים. 7 האָט שָאול אמר צו זיין נַעַר: אָבער הנה, אַז מיר וועלן הלך, וואָס וועלן מיר ברענגען דעם איש? ווארעם דאָס לֶחֶם איז אזל פון אונדזערע כלים, און א תשוּרה צו ברענגען דעם איש האלוקים איז נישטא; מָה בּייַ אונדז? 8 האָט דער נַעַר יסף ענה שָאולן און האָט אמר: הנה מצא זיך אין מיין יָד א פערטל שקל כֶּסֶף, וועל איך נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] דעם אִיש האלוקים, און ער וועט אונדז נגד אונדזער דֶרֶךְ. 9 פריִער אין ישראל, האָט אן איש אַזוי אמר, אַז ער איז הלך דרש בּייַ אלוקים: הלך! און לאמיר הלך צום הרֹאֶה; ווארעם דעם נביא פון הַיוֹם פלעגט מען פריִער קרא הָרֹאֶה. 10 האָט שָאול אמר צו זיין נַעַר: דייַן דבר איז טוֹב; הלך! לאמיר הלך. און זיי זייַנען הלך צו דער עִיר וואָס דארטן איז געווען דער איש האלוקים. 11 ווי זיי עלה דעם מעלה פון עִיר, אַזוי האָבן זיי מצא מיידלעך [נערות] וואָס יצא צו שאב מַיִם, און זיי האָבן צו זיי אמר: איז דאָ פאראן הָרֹאֶה? 12 האָבן זיי ענה און אמר: ער איז דאָ, אָן פאר דיר. מהר זיך אצונד, ווארעם הַיוֹם איז ער בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] אין עִיר, ווייַל הַיוֹם איז א זֶבַח בּייַם עַם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי] אויף דער בָּמָה. 13 ווי איר בוא אריַין אין עִיר, אַזוי וועט איר אים מצא, איידער ער עלה אויף דער בָּמָה צו אכל; ווייַל הָעָם אכל [זען "אכל" בראשית 2:17; מתי 25:46; יחונן 3:3] נישט בּיז ער בוא, ווארעם ער ברך דאָס זבח, דערנאָך אכל די גערופענע [זען יהודה 1:1 "בּאַרוּפן"]. און אצונד עלה! ווארעם גראד הַיוֹם וועט איר אים מצא. 14 זייַנען זיי עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] צו דער עִיר. זיי בוא [זען "בוא" בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; מלאכי 3:1; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] אַריַין אין עִיר, און הנה שמואל יצא אקעגן זיי, כדי עלה אויף דער בָּמָה. 15 און ה' האָט גלה צו אֹזֶן שמואל 1 טאָג פאר בוא שאול, אַזוי צו אמר: 16 מחר אין דער צייַט וועל איך שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1] צו דיר אן איש

פון אֶרֶץ בנימין, זאלסטו אים משח פאר א נגיד איבער עַמִּי ישראל, און ער
וועט ישע עַמִּי פון דער יָד פון די פלשתים, ווארעם איך האָב ראה עַמִּי, ווייַל
זיין געשריי איז בוא צו מיר. 17 און ווי שמואל האָט ראה שָאולן, אַזוי האָט ה'
ענה צו אים: הנה האיש [זען הנה יהושע, הנה איש צמח משיח שמוֹ, זכריה
6:11-12] וואָס איך האָב דיר אמר: דער דאזיקער וועט עצר אויף עַמִּי. 18 און
שָאול האָט נגש צו שמואלן אין מיטן שער, און האָט אמר: נגד מיר, נא, ווּ
איז דאָ דאָס בית הָרֹאֶה? 19 האָט שמואל ענה צו שָאולן און האָט אמר: איך
בין הָרֹאֶה; עלה מיר פאררויס צו דער בָּמָה, און איר וועט אכל מיט מיר הַיּוֹם,
און אין דער בוקר וועל איך דיך שלח, און כל וואָס אויף דייַן לֵב וועל איך דיר
נגד. 20 די אתונות וואָס זייַנען בייַ דיר פארלאָרן שוין הַיּוֹם 3 טעג, אויף זיי
זאלסטו נישט שום דייַן לב, ווארעם זיי זייַנען מצא געוואָרן. און צו וועמען
איז כל חֶמְדַּת [זען חגי 2:7] ישׂראל, אויב נישט צו דיר און צו כל בית אָבִי? 21
האָט ענה שָאול און האָט אמר: בין איך נישט פון בנימין, פון די קלענסטע
שבטים פון ישראל, און מיין משפחה די מינדסטע פון כל משפחות פון שבט
בנימין? און לָמָּה דבר צו מיר אזא זאַך? 22 האָט שמואל לקח [זען "לקח"
ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13] שָאולן און זיין נַעַר, און ער האָט זיי
אריַינגעבראכט אין לִשְׁכָּה, און האָט זיי נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5;
חגי 2:7-9] א מקוֹם אויבן אָן פון די קרוּאִים [זען יהודה 1:1], וואָס זייַנען
געווען ארום 30 איש. 23 און שמואל האָט אמר צו דעם טַבָּח: נתן דעם מָנָה
וואָס איך האָב דיר נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] וואָס
איך האָב דיר אמר: שום אים בייַ דיר. 24 האָט דער טַבָּח רום דעם שוֹק און
וואָס אויף אים, און שום פאר שָאולן, און [שמואל] האָט אמר: הנה איז דאָס
שאר צו שום פאר דיר; אכל! ווארעם אויף דער מוֹעֵד איז עס שמר געוואָרן
פאר דיר זינט איך אמר איך האָב דאָך הָעָם קרא. האָט שָאול אכל מיט
שמואלן אין יום ההוא. 25 און זיי האָבן ירד פון דער בָּמָה אין עִיר; און ער
האָט דבר מיט שָאולן אויפן גַּג. 26 און זיי זייַנען שכם; און עס איז געווען, ווי
דער שחר איז עלה, אַזוי האָט שמואל קרא צו שָאולן אויפן גַּג, אַזוי צו אמר:
קוּם! און איך וועל דיך שלח. איז שָאול קום, און זיי זייַנעןביידע יצא, ער און
שמואל, החוּצה. 27 ווי זיי ירד צום קָצֵה עִיר, אַזוי האָט שמואל אמר צו
שָאולן: אמר! דעם נַעַר, ער זאָל עבר אונדז פאררויס און ער איז עבר; און דו
עמד כַּיּוֹם! און איך וועל דיך לאזן שמע דאָס דבר-אלוקים.

1 און שמואל האָט לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13]
דאָס פַּךְ שֶמֶן, און יצק אויף זיין קאָפּ; און ער האָט אים נשק [זען תהילים
2:12,7; ישעיהו 7:14], און האָט אמר: אמנם, ה' האָט דיך משח פאר א נגיד
איבער זיין נחלה. 2 ווי דו הלך הַיּוֹם פון מיר, אַזוי וועסטו מצא 2 אנשים לעבן
קבורת רָחֵל אין דעם געמארק פון בנימין, אין צֶלְצַח, און זיי וועלן אמר צו
דיר: די אתונות וואָס דו ביסט הלך צו בקש, זיַינען מצא געוואָרן, און הנה,
אָבִיךָ האָט נטש דברי די אתונות, און ער דאג וועגן אײַך, אַזוי צו אמר: וואָס
עשׂה איך וועגן בְּנִי? 3 און וועסט הלך פון דארטן וויַיטער, און וועסט בוא
[זען "בוא" בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; מלאכי 3:1; חגי 2:7-9; זכריה 9:9]
ביז דעם אֵלוֹן תבור; וועלן דיך מצא דארטן 3 אנשים וואָס עלה צו האלוקים
קיין בית-אֵ-ל; איינער נשׂא 3 גדיים, און איינער נשׂא 3 כִּכּרוֹת לֶחֶם, און
איינער נשׂא א לאָגל ויַין. 4 און זיי וועלן דיך שאל שלוֹם, און וועלן דיר נתן
[זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] 2 לֶחֶם; זאלסטו לקח פון זייער
יָד. 5 דערנאָך וועסטו בוא [זען "בוא" בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; מלאכי
3:1; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] צו גבעת האלוקים, וואָס דארטן זיַינען די נצבי
פלשתים; און עס וועט זיין, ווי דו בוא אהין אין דער עִיר, אַזוי וועסטו פגע א
חֶבֶל נביאים וואָס ירד פון דער בָּמָה, און זיי פארויס נָבל און תֹּף און חָליל און
כִּנּוֹר; און זיי מתנבאים [נבא, זען מה"ש 2:4,17]. 6 און אויף דיר וועט צלח דער
רוּחַ ה', און וועסט נבא מיט זיי, און וועסט הפך [פארקערט] ווערן אין אן
אנדער מענטשן [איש אחֵר]. 7 און עס וועט זיין, אַז די דאזיקע אֹתוֹת [זען
ישעיהו 7:14] וועלן דיר בוא, עשׂה דיר וואָס דיר מצא צו דער יָד, ווארעם
האלוקים איז מיט דיר. 8 און זאלסט ירד מיר פארויס קיין גִלְגָל, און הנה,
איך וועל ירד צו דיר צו עלה עוֹלָה, צו זבח זבחי שלמים; 7 טעג זאלסטו יחל
ביז איך בוא צו דיר, און וועל דיך לאָזן ידע וואָס דו זאלסט עשׂה. 9 און עס
איז געווען, ווי ער פנה אום זיין שְׁכֶם צו הלך פון לעבן שמואלן, אַזוי האָט
אלוקים אים הפך לֵב אחֵד; און כל די דאזיקע אֹתוֹת זיַינען בוא אין יום ההוא.
10 און ווי זיי זיַינען בוא אהין קיין גִּבְעָה, און הנה א חֶבֶל פון נביאים בוא אים
אנטקעגן; און דער רוּחַ אלוקים איז צלח אויף אים, און ער האָט נבא צווישן

זיי. 11 און עס איז געווען, ווי כּל וואָס האָבּן אים ידע פון פריער, האָבּן ראה,
און הנה ער נבא מיט נביאים, אַזוי האָט הָעָם אמר איינער צום אַנדערן: וואָס
איז דאָס געשען בֶּן קישן? איז אויך שָׁאול צווישן די נביאים? 12 האָט זיך ענה
אן איש פון דארטן און האָט אמר: און ווער איז אֲבִיהֶם? דעריבער איז
געוואָרן פאר א משל: איז אויך שָׁאול צווישן די נביאים? 13 און ווי ער האָט
כלה נביאות זאגן, אַזוי איז ער בוא צו דער בָּמָה. 14 און דָוִד שאול האָט אמר
צו אים און צו זיין נַעַר: ווהין זייט איר הלך? האָט ער אמר: צו בקש די
אתונות; און מיר האָבּן ראה אַז זיי זייַנען נישטא, זייַנען מיר בוא [זען "בוא,"
בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] צו שמואלן. 15 האָט
דָוִד שאול אמר: נגד מיר, נא, וואָס האָט אייַך שמואל אמר? 16 האָט שָׁאול
אמר צו זיין דָוִד: נגד האָט ער אונדז נגד אַז די אתונות זייַנען מצא געוואָרן.
אָבער די דבר פון דער מלוכה וואָס שמואל האָט אמר, האָט ער אים נישט
נגד. 17 און שמואל האָט צעק הָעָם צו ה' קיין מִצְפֶּה. 18 און ער האָט אמר צו
די בְּנֵי-יִשְׂראל: אַזוי האָט אמר ה' אלקֵי ישראל: איך האָבּ עלה [זען "עלה"
ישעיהו 53:2] ישראל פון מצרִים, און האָבּ אייַך נצל [זען "נצל" מיכה 4:10;
5:1] געווען פון דער יָד פון מצרִים, און פון דער יָד פון כּל ממלכות וואָס
האָבּן אייַך לחץ. 19 און איר האָט הַיּוֹם מאס אלקֵיכֶם, וואָס ישע אייַך פון כּל
אייַערע רעות און אייַערע צרות, און איר האָט צו אים אמר: אָבער אַ מלך
שום איבער אונדז. דעריבער יצב אייַך אַצונד פאר ה' לויט אייַערע שבטים און
לויט אייַערע אלפים. 20 און שמואל האָט קרב כּל שבטים פון ישראל, און
שבט בנימין איז לכד געוואָרן. 21 האָט ער קרב שבט בנימין לויט זייערע
משפחות. און די משפחה פון די מַטרים איז לכד געוואָרן; און שָׁאול בּן קישן
איז לכד געוואָרן. האָבּן זיי אים בקש, און ער איז נישט מצא געוואָרן. 22
האָבּן זיי ווידער שאל [זען תהילים 2:7-12] בּייַ ה': איז נאָך איש [שָׁאוּל] בוא
[זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] אהער?
האָט ה' אמר: הנה חבא ער זיך בּייַ די כּלים. 23 זייַנען זיי רוץ, און האָבּן אים
לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13] פון דארטן; און אַז ער
האָט זיך יצב צווישן הָעָם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כּי נגזר מארץ חיים מפשע
עמי], איז ער געווען גבה פון כּל הָעָם פון זיין שכם און ארויף. 24 האָט
שמואל אמר צום כּל הָעָם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כּי נגזר מארץ חיים מפשע
עמי]: איר ראה דעם וואָס ה' האָט אים בחר, אַז זיין גלייַכן איז נישטא אין כּל

הָעָם? האָט רוע דאָס כל הָעָם, און האָט אמר: חיה זאָל דער מלך. 25 און
שמואל האָט דבר הָעָם דאָס משפט פון דער מלוכה, און כתב אין א סֵפֶר,
און נוח פאר ה'. און שמואל האָט שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1] דאָס כל הָעָם,
איטלעכן צו זיין בית. 26 און אויך שָאול איז הלך צו זיין בית קיין גִבעָה, און
מיט אים זיינען הלך די חיל וואָס האָבן נגע אלוקים אין זייער לֵב. 27 אָבער
די בְּנֵי בליעל האָבן אמר: וואָס וועט אונדז ישע דער דאזיקער? און זיי האָבן
אים בזה [זען "בזה" און משיח ישעיהו 53:3], און האָבן אים נישט געבראכט
א מתנה. און ער האָט זיך חרש [זען ישעיהו 53:7].

שמלא11

1 און נָחש פון עמון איז עלה און האָט חנה אויף יָבֵש-גִלעָד. האָבן כל אנשים
פון יָבֵש אמר צו נָחשן: כרת אונדז א ברית, און מיר וועלן דיר עֶבֶד. 2 האָט
נָחש פון עמון צו זיי אמר: מיט דעם באַדינג וועל איך עס אייַך כרת, אַז מע
זאָל אייַך אלעמען נקר דאָס ימין אויג, און דאָס שום פאר א חֶרְפָּה אויף כל
ישראל. 3 האָבן צו אים אמר די זקנים פון יָבֵש: לאז אונדז רפה 7 טעג, און
מיר וועלן שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1] מלאכים אין כל געמארק פון ישראל;
און אויב קיינער איז אונדז מוֹשִיעַ, וועלן מיר יצא צו דיר. 4 זייַנען די מלאכים
בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] צו
גבעת-שָאול, און האָבן דבר די ווערטער אין די אוזנים פון הָעָם [זען "עמי"
ישעיהו 53:8, כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי]; און דאָס כל הָעָם האָט נשׂא
זייער קול און בכה. 5 און הנה שָאול בוא אָן הינטער די בקָר פון שָׂדֶה; האָט
שָאול אמר: וואָס איז דעם עַם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כי נגזר מארץ חיים
מפשע עמי], וואָס זיי בכה? האָט מען אים ספר די ווערטער פון די אנשים פון
יָבֵש. 6 איז רוּחַ אלוקים צלח אויף שָאולן, ווי ער האָט שמע [זען "שמע"
בראשית 22:18; ישעיהו 52:15; דברים 18:15] די דאזיקע ווערטער, און זיין
אף האָט חרה מאֹד. 7 און ער האָט לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה
6:11-13; 11:13] א צֶמֶד בָּקָר, און האָט זיי נתח, און שלח דורך דער יָד פון די
מלאכים אין כל געמארק פון ישראל, אַזוי צו אמר: ווער עס יצא נישט נאָך
שָאולן און נאָך שמואלן, וועט אַזוי עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו
53:9] ווערן צו זייַנע בָקָר. איז א פחד פון ה' נפל [זען "נפל" ישעיהו 26:19; און

זען תהילים 16:10 און ישעיהו 53:9-10 און דניאל 12:2, תחִיַּת הַמֵּתים אין
מָשִׁיחַ] אויפן הָעָם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כּי נגזר מארץ חיים מפשע עמי],
און זיי זײַנען יצא אַזוי ווי איש אחד [זען דברים 6:4; 19:3; זען משכן אחד און
מֶרכָּב אחדות, קאמפלעקס אחדות, זען שמות 26:6 משכן אחד און זען איש
און אשה אחד, בראשית 2:24 קאמפלעקס אחדות, זען ספר הזהר ג ב288,
האי עתיקא אשתכח בתלת רישין וכלילן בחד רישא (דאָס עתיקא איז
געפונען מיט שלושה ראָשים און איז כולל זיין אין ראָש אחד), יוח' 14:26; ה'
אחד אין זיין הֲוָיָה אָבער מיט קדושה משולשת, אלוקים האָבּ און אלוקים זון
פון דער אויבערשטער און אלוקים הרוח הקודש, זען עתיק יומין און בר אנש
און רוח אלוקים, ה' אחד, זען קדושה משולשת פון ה' איז אשכול אחד אָבער
מער ווי איין ענבים; אשכול ענבים אחד; זען החוט המשולש, איין שטריק,
אָבער דריי שנורן, קהלת 4:12, זען ישעיה 48:16; 42:1; זען ווידער בראשית
2:24, דעריבער עזב אן איש אביו און אמו, און זאל דבק צו זיין אשה, און זיי
(2) ווערן בשר אחד (1), איין בשר, זע אחד דאָ, דברים 6:4, זען ווידער ספר
הזוהר ג, ב288, האי עתיקא אשתכח בתלת רישין וכלילן בחד רישא (דאָס
עתיקא איז געפונען מיט שלושה ראָשים און איז כולל זיין אין ראָש אחד), בר
אנש און עתיק יומיא, 2 ווערן 1, דניאל 7:13-14, זען "פלחין" און "יפלחון"
אין דניאל 3:12 און דניאל 7:13-14, לויט צו אזעלכער פסוקים עס איז אמת
אַז מיר זען די אלוהוּת פון משיח, וואָס איז נישט קיין אליל, ווײַל אידן טאָן
נישט יפלחון אלילים אָבער אַלע פֿעלקער כולל אידן וועלן יפלחון (טאָן
שֵׁרות דתי ווי צו אלוהוּת) צו די בר אנש משיח, זען סאַנה 98אַ און סאַנהב38
און רש"י וואָס אַלע זאָגן אַז דעם בר אנש איז משיח, רש"י זאגט "הוא מלך
המשיח", רבי מלך המשיח]. 8 און ער האָט זיי פקד אין בֶּזֶק, און די בְּנֵי
ישראל זײַנען געווען 300,000, און די איש יהודה 30,000. 9 און זיי האָבּן אמר
צו די מלאכים וואָס זײַנען בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6;
חגי 2:7-9; זכריה 9:9]: אַזוי זאלט איר אמר צו די איש פון יָבֵש-גִלעָד: מחר
ווען די שֶׁמֶש ווערט חֹם, וועט אײַך געשען א תשועָה. זײַנען בוא די מלאכים
און האָבּן נגד צו די אנשים פון יָבֵש, און זיי האָבּן זיך שׂמח. 10 און די אנשים
פון יָבֵש האָבּן אמר [צו נחשן]: מחר וועלן מיר יצא צו אײַך, און איר וועט
עשׂה צו אונדז אַזוי ווי כּל וואָס איז טוֹב אין אײַערע אויגן. 11 און עס איז
געווען אויף מחר, האָט שָׁאול שום הָעָם אין 3 ראשים, און זיי זײַנען בוא אין

מיטן מַחֲנֶה אין דער מארגנוואך, און האָבּן נכה עמון בּיז דער חֹם היוֹם. און עס איז געווען, די וואָס זײַנען שאר, זײַנען פוץ געוואָרן, און עס זײַנען נישט שאר פון זיי 2 באנאנד. 12 האָט הָעָם אמר צו שמואלן: ווער איז דער וואָס זאגט: זאָל שָׁאול מלך איבּער אונדז? נתן אהער די אנשים, און מיר וועלן זיי מות. 13 האָט שָׁאול אמר: קיינער זאָל נישט מות ווערן היום הזה, ווארעם הַיּוֹם האָט ה' עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] א תשועה אין ישראל. 14 און שמואל האָט אמר צו הָעָם: הלך! און לאמיר הלך קיין גִלגָל, און מיר וועלן דארטן חדש די מלוכה. 15 איז דאָס כּל הָעָם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי] הלך קיין גִלגָל, און זיי האָבּן דארט געמאכט שָׁאולן פאר א מלך, פאר ה' אין גִלגָל; און זיי האָבּן דארטן זבח זבחים שלמים פאר ה'. און שָׁאול און כּל אנשים פון ישראל האָבּן זיך דארטן שׂמח עד מאֹד.

שמלא12

1 און שמואל האָט אמר צו כּל ישראל: הִנֵּה, איך האָבּ שמע [זען "שמע" בראשית 22:18; ישעיהו 52:15; דברים 18:15] צו אײַער קוֹל אין אלץ וואָס איר האָט צו מיר אמר, און איך האָבּ געמאכט איבּער אײַך א מלך. 2 און אצונד, הנה הלך דער מלך פאר אײַך; איך אָבּער בּין זקן און שׂיב, און אָט זײַנען מײַנע בּנים מיט אײַך; און איך בּין הלך פאר אײַך פון מײַן נעוּרים אָן בּיז היום הזה. 3 הנני, ענה אקעגן מיר פאר ה' און פאר זײַן משיח: וועמעס שׁוֹר האָבּ איך לקח? און וועמעס חֲמוֹר [זען "חֲמוֹר" פון משיח, זכריה 9:9] האָבּ איך לקח? און וועמען האָבּ איך עשק? וועמען האָבּ איך רצץ? אָדער פון וועמענס יָד האָבּ איך לקח כֹּפֶר, אַז איך זאָל עלם מײַנע אויגן פון אים? און איך וועל עס אײַך שוב. 4 האָבּן זיי אמר: האסט אונדז נישט עשק און האסט אונדז נישט רצץ, און האסט פון יָד קיינעם גארנישט לקח. 5 האָט ער צו זיי אמר: עדות איז ה' קעגן אײַך, און עדות איז זײַן משיח היום הזה, אַז איר האָט אין מײַן יָד גארנישט מצא. האָבּן זיי אמר: עדות! 6 האָט שמואל אמר צו הָעָם: ה' איז דער וואָס האָט עשׂה משהן און אהרֹנען, און וואָס האָט עלה אבוֹתיכם פון אֶרֶץ מצרַיִם. 7 און אצונד, יצב! אײַך, און איך וועל זיך שפט מיט אײַך פאר ה' וועגן כּל צדקוֹת ה' וואָס ער האָט עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו

23:5-6; ישעיהו 53:9] מיט אײַך און מיט אבותֵיכם. 8 אַז יעקב איז בוא קיין
מצרַיִם, האָבן אבותֵיכם זעק צו ה', און ה' האָט שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1]
משהן און אהרֹנען, און זיי האָבן יצא [זען "יצא" ישעיהו 11:1-10; מיכה 5:1]
אבותֵיכם פון מצרַיִם, און זיי ישב אין דעם דאזיקן מקום. 9 אָבער זיי האָבן
שכח ה' אלקֵיהֶם, און ער האָט זיי מכר אין דער יָד סיסראָ דעם שׂר-צָבָא פון
חצור, און אין דער יָד פון די פלשתים, און אין דער יָד פון מלך מואָב, און זיי
האָבן לחם אויף זיי. 10 און זיי האָבן זעק צו ה' און האָבן אמר: מיר האָבן
חטא ווײַל מיר האָבן עזב [זען תהילים 22:2(1)-17(16)] ה', און עֶבֶד די בַעֲלים
און די עשתָּרות, און אצונד, זײַ אונדז נצל! [זען "נצל" מיכה 4:10; 5:1] פון דער
יָד פון אונדזערע פײַנט, און מיר וועלן דיר עֶבֶד. 11 האָט ה' שלח [זען "שלח"
מלאכי 3:1] ירובעלן, און בדָנען, און יפתחן, און שמואלן, און ער האָט אײַך
נצל [זען "נצל" מיכה 4:10; 5:1] געוווען פון אײַערע פײַנט פון רונד ארום, און
איר זײַט ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] בֶטַח. 12 און ווי איר
האָט ראה אַז נָחש מלך בְּנֵי עמון איז בוא אויף אײַך, אַזוי האָט איר צו מיר
אמר: לאָ, נײַערט א מלך מוז מלך איבער אונדז; בעת ה' אלקֵיכֶם איז אײַער
מלך. 13 און אצונד, הנה איז דער מלך וואָס איר האָט בחר, וואָס איר האָט
שאל, און הנה האָט ה' נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9]
איבער אײַך א מלך. 14 אויב איר וועט ירא האָבן פאר ה', און איר וועט אים
עֶבֶד, און וועט שמע צו זײַן קול, און וועט נישט מרה אקעגן דעם פֶּה ה', און
אי איר, אי דער מלך וואָס מלך איבער אײַך, וועט הלך נאָך ה' אלקֵיכֶם; 15
אויב אָבער איר וועט נישט שמע צו דעם קול ה', און איר וועט מרה אקעגן
דעם פֶּה ה', וועט די יָד ה' זײַן אקעגן אײַך אַזוי ווי אקעגן אבותֵיכם. 16 און
אצונד יצב און ראה די דאזיקע גרויסע זאַך וואָס ה' עשׂה פאר אײַערע אויגן.
17 הַיּום איז דאָך קציר חטים, וועל איך קרא צו ה', און ער וועט נתן [זען
"נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] קֹלות און מָטָר, און ידע [זען "ידע"
דניאל 9:25; ישעיהו 53:3] און ראה אַז גרויס איז אײַער רָעָה וואָס איר האָט
עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] אין די אויגן פון ה', אײַך צו
שאל א מלך. 18 און שמואל האָט קרא צו ה', און ה' האָט נתן [זען "נתן"
ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] קֹלֹת און מָטָר אין יום ההוא, און דאָס כּל
הָעָם האָט ירא געהאַט מאֹד פאר ה' און פאר שמואלן. 19 און דאָס כּל הָעָם
האָט אמר צו שמואלן: פלל! פאר דײַנע עבדים צו ה' אלקֶיךָ אַז מיר זאלן

נישט מות, ווײַל מיר האָבן צו כל חַטֹּאתֵינוּ נאָך יסף דאָס רָעָה, אונדז צו שאל
א מלך. 20 האָט שמואל אמר צו הָעָם: איר זאלט נישט ירא האָבן; איר האָט
עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] כל דאָס דאזיקע רָעָה, אָבער
איר זאלט אײַך נישט סור פון הינטער ה', און איר זאלט עֶבֶד ה' מיט כל
לבבכם. 21 יא, איר זאלט אײַך נישט סור, ווארעם פון הינטער תֹּהוּ וואָס לֹא
יעל און זײַנען נישט נצל [זען "נצל" מיכה 4:10; 5:1], ווײַל תֹּהוּ זײַנען זיי. 22
ווארעם ה' וועט נישט נטש זיין עַם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כִּי נִגְזַר מֵאֶרֶץ
חַיִּים מִפֶּשַׁע עַמִּי], בַּעֲבוּר שמוֹ הגדוֹל, ווײַל ה' האָט יאל אײַך צו עשׂה פאר זיין
עַם. 23 אויך איך, חלילה מיר צו חטא צו ה', חדל צו פלל פאר אײַך! נײַערט
איך וועל אײַך לערנען [ירה] דעם טובה און ישרה דֶּרֶךְ. 24 האָט אָבער ירא
פאר ה', און איר זאלט אים עֶבֶד מיט אמת, מיט אײַער כל לֵב, ווארעם ראה
ווי ער האָט גדל געטאָן מיט אײַך. 25 אויב אָבער רעע רעע איר, וועט אי איר,
אי אײַער מלך ספה ווערן [זען לוקס 13:3].

שמלא13

1 [ערשטער] שָׁנָה איז שָׁאול געווען אַז ער איז געוואָרן מלך און 2 שָׁנָה האָט
ער מלך איבער ישראל. 2 און שָׁאול האָט זיך בחר 3,000 איש פון ישראל, און
2,000 זײַנען געווען מיט שָׁאולן אין מִכְמָשׂ און אויף דעם הַר בית א-ל, און
1000 זײַנען געווען מיט יונָתנען אין גבעת-בנימין. און דאָס יתר הָעָם [זען
"עמי" ישעיהו 53:8, כִּי נִגְזַר מֵאֶרֶץ חַיִּים מִפֶּשַׁע עַמִּי] האָט ער שלח [זען "שלח"
מלאכי 3:1] איטלעכן צו זײַנע אוהלים. 3 און יונָתן האָט נכה די נְצִיב פון די
פלשתים וואָס אין גֶבַע, און די פלשתים האָבן שמע. און שָׁאול האָט תקע
שופר דורכן כל הָאָרֶץ, אַזוי צו אמר: זאלן די עִברים שמע! 4 און כל ישראל
האָבן שמע [זען "שמע" ישעיהו 52:15-53:12] אַזוי צו אמר: שָׁאול האָט נכה די
נְצִיב פון די פלשתים, און ישראל האָט זיך אויך בָּאְשׁ בײַ די פלשתים; און
הָעָם האָט זיך צעק הינטער שָׁאולן קיין גִלגָל. 5 און די פלשתים האָבן אסף
צו לחם מיט ישראל 30,000 מרכּבות, און 6,000 פּרשים, און עַם אַזוי ווי דער
חוֹל וואָס אויפן ברעג פון ים אין פילקייט; און זיי זײַנען עלה און האָבן חנה
אין מִכְמָשׂ, צו מזרח פון בית-אָוֶן. 6 און די איש ישראל האָבן ראה אַז זיי
זײַנען אין צרר צו אים ווארעם הָעָם איז געווען נגשׂ און הָעָם האָט זיך חבא

אין היילן, און צווישן חוחַ, און אין סלעים, און אין צריח, און אין בּוֹרות. 7 און
טייל עִברים זײַנען עבר דעם ירדן קיין אֶרֶץ גָד און גִלעָד; אָבער שָאול איז נאָך
געווען אין גִלגָל, און דאָס כל הָעָם האָט חרד נאָך אים. 8 האָט ער יחל 7 טעג,
ביז דער מוֹעֵד וואָס שמואל אָבער שמואל איז נישט בוא [זען "בוא," בראשית
49:10; ירמיהו 6-23:5; חגי 9-2:7; זכריה 9:9] קיין גִלגָל. און דאָס עַם [זען
"עמי" ישעיהו 53:8, כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי] איז פוץ פון אים. 9 האָט
שָאול אמר: נגש צו מיר דאָס עוֹלָה און דאָס זבחי שלמים; און ער האָט עלה
דאָס עוֹלָה. 10 און עס איז געווען, ווי ער כלה צו עלה דאָס עוֹלָה, און הנה
שמואל בוא; און שָאול איז אים יצא [זען ישעיהו 10-11:1; מיכה 5:1]
אנטקעגן אים צו באגריסן [ברך]. 11 האָט שמואל אמר: וואָס האסטו עשׂה
[זען "עשׂה" ירמיהו 6-23:5; ישעיהו 53:9]? האָט שָאול אמר: אַז איך האָב ראה
אַז הָעָם איז נפץ פון מיר, און דו ביסט נישט בוא [זען "בוא," בראשית 49:10;
ירמיהו 6-23:5; חגי 9-2:7; זכריה 9:9] אין די מוֹעֵד הימים, און די פלשתים
זײַנען אסף אין מִכמָש, 12 אַזוי האָב איך אמר: אצונד וועלן די פלשתים ירד
צו מיר קיין גִלגָל, און צו ה' האָב איך נישט חלה [זען חלה תהילים 45:13];
און איך האָב מיך אפק, און האָב עלה דאָס עוֹלָה. 13 האָט שמואל אמר צו
שָאולן: סכל האסטו געטאָן; האסט נישט שוֹמר דעם מצות ה' אלקֶיךָ וואָס
ער האָט דיר צוה; ווארעם ה' וואלט אצונד כון דײַן מלוכה איבער ישראל עַד
עוֹלָם. 14 אצונד אָבער וועט דײַן מלוכה נישט קום. ה' האָט זיך בקש אן איש
נאָך זיין לֵב, און ה' האָט אים צוה פאר א נגיד איבער זיין עַם [זען "עמי"
ישעיהו 53:8, כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי], ווײַל דו האסט נישט שוֹמר
וואָס ה' האָט דיר צוה. 15 און שמואל איז קום [זען "קום" במדבר 24:17;
הושע 6:2] און איז עלה פון גִלגָל קיין גבעת-בנימין. און שָאול האָט פקד
הָעָם וואָס האָט זיך מצא בּײַ אים, ארום 600 איש. 16 און שָאול און בְּנוֹ
יונָתן, און הָעָם וואָס האָט זיך מצא בּײַ זיי, זײַנען ישב [זען "ישב" הושע 5-3:4;
זכריה 13-6:11] אין גבעת-בנימין, און די פלשתים האָבן חנה אין מִכמָש. 17
און די משחית זײַנען יצא [זען ישעיהו 10-11:1; מיכה 5:1] פון מַחֲנֶה פון די
פלשתים אין 3 ראשים; 1 ראֹש האָט זיך פנה אויפן דֶרֶךְ פון עָפרה, צו אֶרֶץ
שועל, 18 און 1 ראֹש האָט זיך פנה אויפן דֶרֶךְ פון בית-חוֹרון, און 1 ראֹש
האָט זיך פנה אויפן דֶרֶךְ פון געמארק, וואָס שקף אויפן גֵי צבוֹעים, צום מדבר
צו. 19 און א חָרָש האָט זיך נישט מצא אין כל אֶרֶץ ישראל, ווארעם די

פלשתים האָבן אמר: טאָמער וועלן די עִברים עשׂה חֶרֶב אָדער חֲנִית. 20 און
כּל ישׂראל האָבן ירד צו די פלשתים צו לטש איטלעכער זיין מחרשה, און זיין
אֵת, און זיין קַרְדֹם, און זיין רידל. 21 און פארן פצירה איז געווען פים, פאר
די מחרשה, און פאר די אֵת, און פארן דרײַשפּיץ, און פאר די קרדֹם; דאָס
גלײַכן פאר נצב דעם דרבון. 22 אַזוי איז געשען, אַז אין יוֹם מלחמה האָט זיך
נישט מצא חֶרֶב אָדער חֲנִית אין דער יָד כּל הָעָם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כּי
נגזר מארץ חיים מפשע עמי] וואָס מיט שָׁאולן און מיט יוֹנָתנען; אָבער בּײַ
שָׁאולן און בּײַ יונָתן בְּנוֹ האָט זיך מצא. 23 און די מצב פון די פלשתים איז
יצא [זען ישעיהו 11:1-10; מיכה 5:1] צום מעבר פון מִכמָשׂ.

שמלא14

1 און עס איז געווען היום, האָט יונָתן בן שָׁאולן אמר צו דעם נַעַר, זיין נֹשֵׂא
כּלי: הלך! און לאמיר עבר צו דער מצב פון די פלשתים וואָס אויף יענער זייט;
און זיין אָב האָט ער נישט נגד. 2 און שָׁאול איז ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5;
זכריה 6:11-13] אין קצה גִבעָה אונטער דעם רמּוֹן וואָס אין מִגרון; און הָעָם
וואָס מיט אים איז געווען ארום 600 איש. 3 און אַחִיָה בן אחיטוב דעם אח
פון איכבוד בן פינחס בן עֵלי דעם כהן פון ה' אין שִׁלוֹ, האָט נשׂא [זען "נשׂא"
ישעיהו 52:13; 53:4,12] דעם אפוד. און הָעָם האָט נישט ידע אַז יונָתן איז
הלך. 4 און צווישן די מעבּרוֹת וואָס יונָתן האָט בקש צו עבר צו דער מצב פון
די פלשתים, איז געווען א שפּיץ פעלדז פון דער זייט און א שפּיץ פעלדז פון
דער אנדער זייט, און דער שֵׁם פון איינעם איז געווען בוֹצֵץ, און דער שֵׁם פון
אנדערן סֶנֶה. 5 שפּיץ האחד מצוּק פון צפון אקעגן מִכמָשׂ, און איינער פון נֶגֶב
אקעגן גֶבַע. 6 און יהוֹנָתָן האָט אמר צו דעם נַעַר, זיין נֹשֵׂא כלי: הלך! און
לאמיר עבר צו דער מצב פון די דאזיקע ערלים. אפשר וועט ה' עשׂה [זען
ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] פאר אונדז; ווארעם בּײַ ה' איז קיין מעצור
נישטא צו ישע מיט רב אָדער מיט מעט. 7 האָט זיין נֹשֵׂא כלי צו אים אמר:
עשׂה כּל וואָס אין דײַן לֵב; נטה! זיך; הנה, איך בין מיט דיר ווי נאָך דײַן לֵב. 8
האָט יונָתן אמר: הנה עבר מיר צו די אנשים, און מיר וועלן זיך גלה צו זיי; 9
אויב זיי וועלן אמר צו אונדז אַזוי: דמם! בּיז מיר נגע צו אײַך, וועלן מיר עמד
אונדזער מקוֹם, און וועלן נישט עלה צו זיי; 10 אויב אָבער זיי וועלן אמר אַזוי:

עלה! צו אונדז, וועלן מיר עלה [זען ישעיהו 53:2], ווארעם ה' האָט זיי נתן [זען
"נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] אין אונדזער יָד. און דאָס וועט אונדז
זיין דער אות. 11 האָבן זיי זיך ביידע גלה צו דער מצב פון די פלשתים, און די
פלשתים האָבן אמר: הנה! די עִברים יצא פון די חורים [חֹר] וואָס זיי האָבן
זיך דארטן חבא. 12 און די אנשים פון דער מצבה האָבן זיך ענה צו יונָתן און
זיין נֹשֵׂא כלי, און האָבן אמר: עלה! צו אונדז, און מיר וועלן אײַך עפעס צו
וויסן טאָן. האָט יונָתן אמר צו זיין נֹשֵׂא כלי: עלה! נאָך מיר, ווארעם ה' האָט
זיי נתן [זען ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] אין דער יָד פון ישראל. 13 און
יונָתן האָט עלה אויף זײַנע הענט און אויף זײַנע רגלים [זען תהילים 22:17],
און זיין נֹשֵׂא כלי נאָך אים. און זיי זײַנען נפל [זען "נפל" ישעיהו 26:19; און זען
תהילים 16:10 און ישעיהו 53:9-10 און דניאל 12:2, תחִיַּת הַמֵּתים אין מָשִׁיחַ]
פאר יונָתנען, און זיין נֹשֵׂא כלי האָט מות הינטער אים. 14 און דער ערשטער
מַכָּה וואָס יונָתן און זיין נֹשֵׂא כלי האָבן נכה, איז געווען ארום 20 איש, אין
ארום א האלבער מענה פון אן אקער שָׂדֶה. 15 איז געוואָרן א חֲרָדָה אין
מַחֲנֶה אויפן שָׂדֶה, און צווישן כל הָעָם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כי נגזר מארץ
חיים מפשע עמי]; די מצב און די משחית, אפילו זיי האָבן חרד; און הָאָרֶץ
האָט זיך רגז, און עס איז געוואָרן א חֲרָדָה פון אלוקים. 16 און די צֹפִים
[צפה] פון שָׁאולן אין גבעת-בנימין האָבן ראה און הנה די המון מוג און הלך
הֲלֹם. 17 האָט שָׁאול אמר צו הָעָם וואָס מיט אים: פקד אַקאָרשט נאָך, און
ראה ווער איז הלך פון אונדז. האָבן זיי פקד, און הנה יונָתן און זיין נֹשֵׂא כלי
זײַנען נישטא. 18 האָט שָׁאול אמר צו אחִיהן: נגש דעם אָרון האלוקים;
ווארעם דער אָרון האלוקים איז געווען אין יום ההוא מיט די בְּנֵי-יִשְׂראל. 19
און עס איז געווען, בעת שָׁאול האָט דבר מיט דעם כהן, איז דער המון וואָס
אין מַחֲנֶה פון די פלשתים געוואָרן אלץ גרעסער און גרעסער. האָט שָׁאול
אמר צום כהן: אסף דײַן יָד. 20 און שָׁאול און דאָס כל הָעָם וואָס מיט אים
האָבן זיך זעק, און זיי זײַנען בוא צו דער מלחמה, און הנה חֶרֶב איש איז קעגן
אנדערן מהומה גדולה מאֹד. 21 און די עִברים וואָס זײַנען געווען מיט די
פלשתים אַזוי ווי פריער, די וואָס זײַנען עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] מיט זיי
אין מַחֲנֶה רונד ארום, זיי אויך היה מיט ישראל וואָס מיט שָׁאולן און יונָתנען.
22 און כל איש ישראל וואָס האָבן זיך חבא אין דעם הר אפרים, האָבן שמע
[זען "שמע" ישעיהו 52:15-53:12] אַז די פלשתים זײַנען נוס, און זיי אויך

האָבן זיי דבק אין דער מלחמה. 23 און ה' האָט ישע ישראל אין יום ההוא.
און די מלחמה איז עבר בּיז בּית-אָוֶן. 24 און די איש ישראל זײַנען געווען נגשׂ
אין יום ההוא, אָבער שָׁאול האָט אָלָה הָעָם, אַזוי צו אמר: ארוּר [זען גלט'
3:10-14] דער איש וואָס וועט אכל לֶחֶם בּיזן עֶרֶב, ווען איך וועל זיך האָבּן
נוקם געווען אָן מײַנע פײַנט! און דאָס כּל הָעָם האָט נישט טעם קיין לֶחֶם. 25
און דאָס כּל הָאָרֶץ איז בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי
2:7-9; זכריה 9:9] אין וואלד; און דבש איז געווען אויפן פּני השָׂדֶה. 26 און ווי
הָעָם איז בוא אין וואלד, און הנה א הֵלֶך פון דבש, אָבער קיינער האָט נישט
נשׂג זיין יָד צו זיין פֶּה, ווארעם הָעָם האָט יָרֵא געהאט פאר דער שבועה. 27
אָבער יונָתן האָט נישט שמע [זען "שמע" ישעיהו 52:15-53:12] ווי זיין אָב
האָט שבע [זען "שבע" תהילים 110:1,4 כְּהֵנה פון משיח האדוֹן; מלאכי 3:1;
ישעיהו 53:10] הָעָם, און ער האָט שלח דעם שפּיץ פון דעם מַטֶּה וואָס אין
זיין יָד, און האָט אים טבל [זען מלכים ב 5:14] אין דעם יערה פון דבש, און
שוב זיין יָד צו זיין פֶּה, און זײַנע אויגן האָבּן אור. 28 האָט זיך ענה אן איש פון
הָעָם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כּי נגזר מארץ חיים מפשע עמי], און האָט אמר:
שבע [זען "שבע" תהילים 110:1,4 כְּהֵנה פון משיח האדוֹן; מלאכי 3:1; ישעיהו
53:10] האָט אָבִיךָ שבע הָעָם, אַזוי צו אמר: ארוּר [זען גלט' 3:10-14] דער
איש וואָס וועט הַיּוֹם אכל לֶחֶם! דעריבער איז הָעָם עוּף. 29 האָט יונָתן אמר:
עכר האָט אָבִי הָאָרֶץ; ראה! נאָ, ווי מײַנע אויגן האָבּן אור, ווײַל איך האָבּ טעם
א ביסל פון דעם דאזיקן דבש. 30 הַיּוֹם ווי שוין אַז אכל וואלט אכל הָעָם פון
דעם שלל [זען "שלל" ישעיהו 53:12] פון זײַנע פײַנט וואָס ער האָט מצא? צי
וואלט נישט אצונד דער מַכָּה צווישן די פלשתים געווען נאָך גרעסער? 31 און
זיי האָבּן נכה אין יום ההוא צווישן די פלשתים פון מִכמָש בּיז אילון, און הָעָם
איז געוואָרן עוּף מאֹד. 32 און הָעָם האָט זיך עיט צום שלל [זען "שלל" ישעיהו
53:12], און זיי האָבּן לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13]
צֹאן און בקר און יונגע, און האָבּן שחט אויף דער אֶרֶץ, און הָעָם האָט אכל
מיטן דָּם. 33 האָט מען נגד שָׁאולן, אַזוי צו אמר: הנה! הָעָם חטא צו ה', צו
אכל מיטן דָּם. האָט ער אמר: איר האָט בגד; גלל היוֹם צו מיר א אבן גדול. 34
און שָׁאול האָט אמר: פוץ זיך צווישן עַם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כּי נגזר
מארץ חיים מפשע עמי], און איר זאלט אמר צו זיי: נגש צו מיר איטלעכער
זיין שוֹר, און איטלעכער זיין שֶׂה [זען ישעיהו 53:7], און איר זאלט שחט דאָ

און אכל, און איר זאלט נישט חטא צו ה', צו אכל מיטן דָם. האָט דאָס כל
הָעָם נגש איטלעכער זיין שור מיט זיין יָד יענע לָיְלָה; און זיי האָבן דארטן
שחט. 35 און שָאול האָט בנה [זען "בנה" דניאל 9:25] א מזבח צו ה'. דאָס איז
געווען דער ערשטער מזבח וואָס ער האָט בנה צו ה'. 36 און שָאול האָט אמר:
לאמיר ירד נאָך די פלשתים בײַ לָיְלָה, און בזז צווישן זיי ביזן אור פון בֹקֶר,
און לאמיר נישט שאר פון זיי אן איש. האָבן זיי אמר: כל וואָס איז טוב אין
דײַנע אויגן, עשׂה! האָט דער כהן אמר: לאמיר קרב אַהער צו האלוקים. 37
און שָאול האָט שאל [זען תהילים 2:7-12] בײַ אלוקים: זאָל איך ירד נאָך די
פלשתים? וועסטו זיי נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] אין
דער יָד פון ישראל? אָבער ער האָט אים נישט ענה אין יום ההוא. 38 האָט
שָאול אמר: נגש! אַהער, כל פנות [פנה] הָעָם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כי נגזר
מארץ חיים מפשע עמי], און ידע! און ראה! וואָס היה די דאזיקע חַטָאת
הַיּוֹם? 39 ווארעם חי ה' וואָס ישע ישראל, אפילו ווען דאָס איז אין בְנִי
יונָתנען, אַז מות מוז ער מות! אָבער קיינער פון כל הָעָם האָט אים נישט ענה.
40 האָט ער אמר צו כל ישראל: איר וועט היה אויף איין זייט, און איך און בני
יונָתן וועלן היה אויף דער אנדער זייט. האָט הָעָם אמר צו שָאולן: וואָס איז
טוב אין דײַנע אויגן, עשׂה. 41 האָט שָאול אמר צו ה' אלקֵי ישראל: יהב! די
תמים. זײַנען לכד געוואָרן יונָתן און שָאול, און הָעָם איז יצא. 42 האָט שָאול
אמר: נפל! צווישן מיר און צווישן בני יונָתן; און יונָתן איז לכד געוואָרן. 43
האָט שָאול אמר צו יונָתנען: נגד מיר וואָס דו האסט עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו
23:5-6; ישעיהו 53:9]. האָט אים יונָתן נגד און האָט אמר: טעם האָב איך
טעם מיטן שפיץ פון דעם מַטֶה וואָס אין מיין יָד א ביסל דבש. אָט בין איך;
לאמיך מות. 44 האָט שָאול אמר: זאָל אלוקים עשׂה [זען ירמיהו 23:5-6;
ישעיהו 53:9] אַזוי און נאָך מער, אַז מות מוזטו מות, יונָתן! 45 האָט הָעָם אמר
צו שָאולן: זאָל יונָתן מות, דער וואָס האָט עשׂה די דאזיקע גרויסע ישועה אין
ישראל? חלילה! חי ה', אויב א האָר פון זיין קאָפּ וועט נפל צו דער ארצה!
ווארעם מיט אלוקים האָט ער דאָס עשׂה היום הזה. און הָעָם האָט פדה
יונָתנען, און ער איז נישט מות. 46 און שָאול איז עלה פון הינטער די
פלשתים, און די פלשתים זײַנען הלך צו זייער מקום. 47 און שָאול האָט לכד
די מלוכה איבער ישראל, און ער האָט לחם רונד ארום מיט כל זייערע פײַנט,
מיט מואב, און מיט בני-עמון, און מיט אדום, און מיט די מלכים פון צוֹבה,

און מיט די פלשתים; און אומעטום ווי ער פלעגט זיך פנה, פלעגט ער זיי
רשע. 48 און ער האָט עשׂה חיל, און האָט נכה עֲמָלֵק, און נצל [זען "נצל"
מיכה 4:10; 5:1] געווען ישראל פון דער יָד פון זיין שסה. 49 און בני שאול
זײַנען געווען יונָתן, און יִשוִי, און מַלכישוּע; און די שֵמות פון זײַנע 2 בנות
זײַנען געווען: דער שֵם פון דער בכירה, מֵרַב, און דער שֵם פון דער קלענערער
מִיכַל. 50 און דער שֵם פון אֵשֶת שאול איז געווען אַחינוֹעַם בת אַחימַעַצן; און
דער שֵם פון זיין שׂר צָבָא אַבינֵר בן נֵר, דָוִד שאול. 51 אי קיש דער אָב פון
שָאולן, אי נֵר דער אָב פון אַבנרן, איז געווען בן אַביאֵלן. 52 און די מלחמה
אויף די פלשתים איז געווען חזקה כּל יְמֵי שָאולן. און ווי שָאול פלעגט ראה
עמעץ אן איש גִבור, אָדער עמעץ א בן חיל, אַזוי האָט ער אים אסף צו זיך.

שמלא15

1 און שמואל האָט אמר צו שָאולן: מיך האָט ה' שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1]
דיך צו משח פאר א מלך איבער זיין עַם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כִּי נגזר
מארץ חיים מפשע עמי] איבער ישראל; דעריבער שמע אצונד צו דעם קוֹל פון
די ווערטער פון ה'. 2 אַזוי האָט אמר ה' צבָאות. איך פקד וואָס עֲמָלֵק האָט
עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] צו ישראל, ווי ער האָט זיך אים
שום אין דֶרֶךְ בײַ זיין עלה [זען ישעיהו 53:2] פון מצרַיִם. 3 אצונד הלך! און
זאלסט נכה [זען "נכה" ישעיהו 11:1-10; 53:4; 50:6] עֲמָלֵק; און איר זאלט
חרם כּל וואָס ער האָט, און זאלסט זיך נישט חמל אויף אים, און זאלסט מות
פון אן איש בִּיז אן אִשָה, פון א עוֹלֵל בִּיז א יונק, פון א שור בִּיז א שֶׂה, פון א
גָמָל בִּיז אן חֲמוֹר [זען "חֲמוֹר" פון משיח, זכריה 9:9]. 4 האָט שָאול קרא הָעָם,
און ער האָט זיי פקד אין טלָאִים, 200,000 פוסגייער, און 10,000 איש יהודה.
5 און שָאול איז בוא צו עִיר פון עֲמָלֵק, און ער האָט ארב אין נחל. 6 און שָאול
האָט אמר צום קֵיני: הלך! סורו! ירדו! פון צווישן עֲמָלֵק, כדי איך זאָל דיך נישט
אסף מיט אים; און דו האסט דאָך עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו
53:9] חֶסֶד מיט כּל בְּנֵי ישראל בײַ זייער עלה [זען ישעיהו 53:2] פון מצרים.
האָט דער קֵיני סור פון צווישן עֲמָלֵק. 7 און שָאול האָט נכה עֲמָלֵק פון חֲוִילָה
ווי דו בוא קיין שור וואָס פאר מצרַיִם. 8 און ער האָט תפשׂ אֲגָג מלך עֲמָלֵק
חַי, און דאָס כּל הָעָם האָט ער חרם מיטן שארף פון חֶרֶב. 9 אָבער שָאול און

הָעָם האָבן חמל אַגָגן, און די בעסטע פון די צאֹן און די בָקָר די משנים [משנה], און די לעמער, און דאָס כל טוֹב, און זיי האָבן נישט אבה זיי חרם. אָבער כל המלאכה דאָס נמבזה [בזה] און מסס, דאָס האָבן זיי חרם [זען קור"א 16:22]. 10 איז דאָס דבר-ה' געווען צו שמואלן, אַזוי צו אמר: 11 איך האָבּ נחם וואָס איך האָבּ געמאכט שָאולן פאר א מלך, ווארעם ער האָט זיך שוב פון הינטער מיר, און מייַנע ווערטער האָט ער נישט מקיים געווען. האָט שמואלן חרה, און ער האָט זעק צו ה' כל הלַיְלָה. 12 און שמואל האָט זיך שכם אין דער בוקר צו באגעגענען שָאולן. איז נגד געוואָרן שמואלן, אַזוי צו אמר: שָאול איז בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] קיין כַרמֶל [זען יהושע 15:55], און הנה, ער האָט זיך נצב א יָד, און האָט זיך סבב, און איז עבר און האָט ירד קיין גִלגָל. 13 איז שמואל בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] צו שָאולן, און שָאול האָט צו אים אמר: ברך זאלסטו זיין פון ה'! איך האָבּ מקיים געווען דאָס דבר-ה'. 14 האָט שמואל אמר: און וואָס איז דער דאזיקער קוֹל פון די צאֹן אין מייַנע אוזנים, און דער קוֹל פון די בקר וואָס איך שמע? 15 האָט שָאול אמר: פון עַמָלֵק האָט מען זיי געבראכט, ווארעם הָעָם האָט געשווינט [חמל] די בעסטע פון די צאֹן און די בקָר, כדי צו זבח צו ה' אלוקיךָ; אָבער דאָס יותר האָבן מיר חרם [זען קור"א 16:22]. 16 האָט שמואל אמר צו שָאולן: רָפֵה! און איך וועל דיר נגד וואָס ה' האָט צו מיר דבר הלַיְלָה. האָט ער צו אים אמר: דבר! 17 האָט שמואל צו אים אמר: אמנם, אויב דו ביסט קָטֹן אין דייַנע אויגן, ביסטו אָבער דער קאָפּ פון די שבטים פון ישראל, און דיך האָט ה' משח פאר א מלך איבער ישראל. 18 און ה' האָט דיך שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1] אויף א דֶרֶךְ, און האָט אמר: הלך! און חרם די חַטָאִים, עַמָלֵק, און זאלסט לחם אויף זיי ביז מע וועט זיי כלה. 19 טאָ לָמָה האסטו נישט שמע [זען "שמע" בראשית 22:18; ישעיהו 52:15; דברים 18:15] צו דעם קוֹל ה', און האסט זיך עיט צום שלל [זען "שלל" ישעיהו 53:12], און עשה [זען "עשה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] וואָס איז הָרַע אין די אויגן פון ה'? 20 האָט שָאול אמר צו שמואלן: איך האָבּ דאָך שמע [זען "שמע" בראשית 22:18; ישעיהו 52:15; דברים 18:15] צו דעם קוֹל ה', און בין הלך אויף דעם דֶרֶךְ וואָס ה' האָט מיך שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1], און האָבּ געבראכט אַגָג מלך עַמָלֵק, און עַמָלֵק האָבּ איך חרם. 21 אָבער הָעָם האָט לקח [זען "לקח"

ישעיהו 53:8; זכריה 13-6:11; 11:13] פון דעם שלל [זען "שלל" ישעיהו 53:12]
צאָן און בָּקָר, דאָס בעסטע פון דעם חרם, כדי צו זבח צו ה' אלקֶיךָ אין גִלגָל.
22 האָט שמואל אמר: החפץ דען ה' אין עֹלות [עוֹלָה] און זבח ווי שמע צו
דעם קול ה'? הנה, שמע איז בעסער פון זבח. צו קשב פון חֵלֶב פון ווידערס
[אַיִל]; 23 ווארעם חַטָאת פון קֶסֶם איז מְרִי, און אָוֶן און תרפים איז הפציר
[פצר, אײַנגעשפּארט] זיין. ווײַל דו האסט מאס דאָס דבר-ה', אַזוי האָט ער
דיך מאס [זען מאס, תהילים 118:22] פון צו זיין א מלך [זען לוקס 13:3; מתי
7:21-23]. 24 האָט שָאול אמר צו שמואל: איך האָבּ חטא וואָס איך האָבּ עבר
דאָס פֶּה ה' און דײַנע ווערטער, ווײַל איך האָבּ ירא [זען לוקס 23:40] געהאט
פארן הָעָם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי], און האָבּ
זיך שמע [זען "שמע" בראשית 22:18; ישעיהו 52:15; דברים 18:15] צו זייער
קול. 25 און אצונד, נשׂא! [פארגיב, זען אויך "נשׂא" ישעיהו 53:12], נא, מיין
חַטָאת, און שוב זיך אום מיט מיר, און איך וועל זיך שחה צו ה'. 26 האָט
שמואל אמר צו שָאולן: איך וועל זיך נישט שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5; זכריה
13:7] מיט דיר, ווארעם דו האסט מאס [זען מאס, תהילים 118:22] דאָס
דבר-ה', און ה' האָט דיך מאס [זען מאס, תהילים 118:22] פון צו זיין א מלך
איבער ישראל. 27 און ווי שמואל האָט זיך סבב צו הלך, אַזוי האָט [שָאול]
חזק דעם כנף פון זיין מעיל, און ער האָט זיך קרע. 28 האָט שמואל צו אים
אמר: ה' האָט הַיוֹם קרע פון דיר די מלוכה פון ישראל, און האָט זי נתן צו א
רֵעַ וואָס איז בעסער פון דיר. 29 און דער נֵצַח ישראל זאגט אויך נישט שקר,
און האָט נישט נחם; ווארעם נישט אַן אָדָם איז ער, נחם צו האָבּן. 30 האָט
ער אמר: איך האָבּ חטא, אָבער אצונד, כבוד מיר, נא, פאר די זקני עַמִי און
פאר ישראל, און שוב זיך אום מיט מיר, און איך וועל זיך שחה צו ה' אלקֶיךָ.
31 האָט שמואל זיך שוב נאָך שָאולן, און שָאול האָט זיך שחה צו ה'. 32 און
שמואל האָט אמר: נגש צו מיר אגג מלך עַמָלֵק. איז אַגָג הלך צו אים מעדן.
און אַגָג האָט אמר: אמנם, די מַר הַמָוֶת [זען "מות" ישעיהו 53:9] איז סור. 33
האָט שמואל אמר: אַזוי ווי דײַן חֶרֶב האָט נָשִים שכל, זאָל צווישן נָשִים אִמֶךָ
זיין שכל. און שמואל האָט שסף אַגָגן פאר ה' אין גִלגָל. 34 און שמואל איז
הלך קיין רָמָה, און שָאול איז עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] צו זיין בית אין
גבעת-שָאול. 35 און שמואל האָט מער נישט ראה שָאולן בִּיז זיין יוֹם מות
[זען "מות" ישעיהו 53:9], ווארעם שמואל האָט התאבל [אבל] וועגן שָאולן;

און ה' האָט נחם געהאט וואָס ער האָט געמאכט שָאולן פאר א מלך איבער ישראל.

שמלא16

1 און ה' האָט אמר צו שמואלן: עד מָתי וועסטו אבל וועגן שָאולן, אַז איך
האָב אים מאס [זען מאס, תהילים 118:22] פון צו מלך איבער ישראל? מלא
דײַן קֶרֶן מיט שֶמֶן, און הלך! איך וועל דיך שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1] צו
יִשַין פון בית-לֶחֶם [זען מיכה 5:1], ווארעם איך האָב מיר ראה א מלך צווישן
זײַנע בנים. 2 האָט שמואל אמר: ווי קען איך הלך? אַז שָאול וועט שמע, וועט
ער מיך הרג. האָט ה' אמר: אַן עֶגְלָה פון בקר וועסטו לקח מיט זיך, און
וועסט אמר: צו זבח צו ה' בין איך בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו
23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9]. 3 און וועסט קרא יִשַין צום זבח, און איך וועל
דיך לאזן ידע וואָס דו זאלסט עשׂה [זען ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9]; און
וועסט צו מיר משח דעם וואָס איך וועל דיר אמר. 4 האָט שמואל עשׂה [זען
"עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] וואָס ה' האָט דבר, און ער איז בוא קיין
בית-לֶחֶם. און די זקני העִיר האָבן חרד אים אנטקעגן, און אמר: שלוֹם בוֹאךָ?
5 האָט ער אמר: שלוֹם! צו זבח צו ה' בין איך בוא [זען "בוא," בראשית 49:10;
ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9]. קדש! אײַך, און איר וועט בוא מיט מיר
צום זבח. און ער האָט יִשַין און זײַנע בנים זיך קדש, און האָט זיי קרא צום
זבח. 6 און עס איז געווען, ווי זיי זײַנען בוא אַזוי האָט ער ראה אֱלִיאָבן, און ער
האָט אמר: אמנם, אנטקעגן ה' איז זײַן משיח. 7 האָט ה' אמר צו שמואלן:
זאלסט נישט נבט אויף זײַן מראה [זען "מראה" ישעיהו 53:2], און אויף זײַן
גֹּבַהּ פון קוֹמָה, ווארעם איך מאס [זען מאס, תהילים 118:22] אים; ווארעם
עס איז נישט ווי דער אדם ראה; ווײַל דער אדם ראה נאכן אָנבליק, אָבער ה'
ראה נאָכן לֵב. 8 האָט יִשַי קרא אבינָדָבן, און האָט אים עבר פאר שמואלן,
אָבער ער האָט אמר: אויך דעם דאזיקן האָט ה' נישט בחר. 9 האָט יִשַי עבר
שַמָּהן, אָבער ער האָט אמר: אויך דעם דאזיקן האָט ה' נישט בחר. 10 אַזוי
האָט יִשַי עבר 7 פון זײַנע בנים פאר שמואלן, און שמואל האָט אמר צו יִשַין:
ה' האָט נישט בחר די דאזיקע. 11 און שמואל האָט אמר צו יִשַין: תמם די
נערים? האָט ער אמר: עס איז נאָך שאר דער קטן; און הנה איז ער א רֹעֶה בײַ

די צאָן. האָט שמואל אמר צו יִשַׁין: שלח! און לקח אים; ווארעם מיר ווֶעלן זיך
נישט סבב, בּיז ער בוא אהער. 12 האָט ער שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1] און
אים געבראכט. און ער איז געווען אַדְמוֹנִי, מיט שיינע אויגן און טוב רֹאִי. און
ה' האָט אמר: קוּם! משח אים, ווארעם ער איז דאָס. 13 האָט שמואל לקח
[זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13] דעם קֶרֶן מיט שֶׁמֶן, און האָט
אים משח אין מיטן זײַנע אחים [זען "אחים" תהילים 22:17(16)-23(22),
http://www.youtube.com/watch?v=6Xnhzw_A9fU, זען אויך ישעיהו 53:5; זכריה
12:10; משיח בן דָוִד דקרוּ חי אויפן בוים, שמואל ב 18:14]. און דער רוּחַ ה'
איז צלח אויף דָוִדן פון יום ההוא אָן און ווײַטער. און שמואל איז קום [זען
"קום" במדבר 24:17; הושע 6:2], און איז הלך קיין רָמָה. 14 און דער רוּחַ ה'
האָט זיך סור פון שָׁאולן און אים האָט בָּעַת א רוּחַ רָעָה פון ה'. 15 האָבּן
עבדים פון שאול צו אים אמר: הנה נאָ: א רוּחַ רָעָה פון אלוקים בָּעַר דיך. 16
אדנֵנוּ אמר! צו עֲבָדֶיךָ אקארשט וואָס פאר דיר, זיי זאלן בקש אן איש וואָס
ידע מנגן [נגן] אויף א כִּנּוֹר; און עס וועט זיין, ווי דער רוּחַ רָעָה פון אלוקים
איז אויף דיר, אַזוי וועט ער נגן מיט זיין יָד, און דיר וועט בעסער ווערן. 17
האָט שָׁאול אמר צו זײַנע עבדים: ראה! נא פאר מיר אן איש וואָס יטב נגן, און
איר זאלט אים ברענגען צו מיר. 18 האָט זיך ענה איינער פון די נערים, און
האָט אמר: הנה האָבּ איך ראה א בן בּײַ יִשַׁין פון בית-לֶחֶם [זען מיכה 5:1],
וואָס ידע נגן, און איז א גִבור חיל און אן איש מלחמה, און נבוֹן דבר, און איז
אַן איש תֹּאַר, און ה' איז מיט אים. 19 האָט שָׁאול שלח [זען "שלח" מלאכי
3:1] מלאכים צו יִשַׁין, און אמר: שלח! צו מיר בִּנְךָ דָוִדן וואָס בּײַ די צאָן. 20
האָט יִשַׁי לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13] אַן חֲמוֹר [זען
"חֲמוֹר" פון משיח, זכריה 9:9] מיט לֶחֶם און א לאָגל ווײַן, און גדי עִזִּים, און
שלח דורך דער יָד פון בְּנוֹ דָוִדן צו שָׁאולן. 21 און דָוִד איז בוא [זען "בוא,"
בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] צו שָׁאולן, און איז עמד
פאר אים; און ער האָט אים אהב מאֹד, און ער איז אים געוואָרן א נֹשֵׂא כלים.
22 און שָׁאול האָט שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1] צו יִשַׁין, אַזוי צו אמר: זאָל,
נא, דָוִד עמד פאר מיר, ווארעם ער האָט מצא חן אין מײַנע אויגן. 23 און עס
איז געווען, ווי דער רוּחַ [הָרָעָה] פון אלוקים איז געווען אויף שָׁאולן, אַזוי
פלעגט דָוִד לקח די כִּנּוֹר און נגן מיט זיין יָד, און שָׁאולן פלעגט רָוַח, און אים
פלעגט בעסער ווערן, און דער רוּחַ הָרָעָה פלעגט זיך סור פון אים.

שמלא17

1 און די פלשתים האָבּן אסף זייערע מחנות אויף מלחמה. און זיי האָבּן זיך
אסף אין שׂוֹכוֹ וואָס אין יהודה, און האָבּן חנה צווישן שׂוֹכוֹ און צווישן עֲזֵקָה
אין אפס-דמים. 2 און שָׁאול און די איש ישראל האָבּן זיך אסף און האָבּן חנה
אין עמק אֵלָה; און זיי האָבּן ערך א מלחמה אקעגן די פלשתים. 3 און די
פלשתים זייַנען עמד אויפן הַר פון דער זייט, און די ישראל זייַנען עמד אויפן
הַר פון דער אנדער זייט, מיט דעם גַּיְא צווישן זיי. 4 איז יצא דער איש הַבֵּנַיִם
[צווישנמאן] פון דעם מחנות פון די פלשתים מיטן שמוֹ [זען שמוֹ זכריה
6:11-12] גָלְיַת פון גַת, וואָס זיין הייך איז געווען 6 אַמָּה און א שפּאַן. 5 און א
כּוֹבע נחֹשת איז געווען אויף זיין קאָפּ, און אין א שריוֹן קַשְׂקֶשֶׂת איז ער געווען
לבש, און די וואָג פון דעם שריוֹן איז געווען 5,000 שקל נחשת. 6 און מצחת
[מצחה] נְחֹשֶׁת זייַנען געווען אויף זייַנע רגלים [זען תהילים 22:17], און א
כִּידוֹן נְחֹשֶׁת צווישן זייַנע אקסלען. 7 און דער הֵץ פון זיין חֲנִית איז געווען ווי
דער שטאנג פון א אֹרֵג, און דער לֶהָבָה פון זיין חֲנִית איז געווען 600 שקל
בּרזל. און דער נֹשֵׂא צִנָּה איז הֹלֵךְ אים פארויס. 8 און ער האָט זיך עמד, און
האָט קרא צו די מערכה פון ישראל, און האָט צו זיי אמר: נאָך וואָס יצא איר
צו ערך מלחמה? בין איך דען נישט דער פלִשתי, און איר עבדים בּייַ שָׁאולן?
בחר! אייַך אן איש, און זאָל ער ירד צו מיר. 9 אויב ער וועט יכל צו לחם מיט
מיר, און וועט מיך נכה [זען "נכה" ישעיהו 11:1-10; 53:4; 50:6], וועלן מיר זיין
עבדים צו אייַך; און אויב איך וועל אים יכל, און וועל אים נכה וועט איר זיין
עבדים צו אונדז, און וועט אונדז עֶבֶד. 10 און דער פלִשתי האָט אמר: איך
חרף די מערכה פון ישראל היום הזה; נתן מיר אן איש און לאמיר לחם מיט
אנאנדער. 11 און שָׁאול און כל ישראל האָבּן שמע [זען "שמע" ישעיהו
52:15-53:12] די דאזיקע ווערטער פון דעם פלִשתי, און זיי האָבּן זיך חָתַת,
און האָבּן ירא מאֹד. 12 און דָוִד איז געווען בּן יענעם אֶפרָתער איש פון
בּית-לחם-יהודה [זען מיכה 5:1], וואָס שמוֹ [זען "שמוֹ" פון צֶמַח משיח, זכריה
6:11-12, יהושע/ישוע איז בעל אותו שם פון משיח] איז געווען יִשַׁי; און ער
האָט געהאט 8 בּנים. און דער איש איז אין די יְמֵי שָׁאולן געווען א זקן וואָס
בָּא צווישן אנשים. 13 און די 3 בּני יִשַׁין הגדלים זייַנען הלך נאָך שָׁאולן אין

דער מלחמה; און די שֵם פון זײַנע 3 בּנים וואָס זײַנען הלך אין דער מלחמה, זײַנען געווען: אֶליאָב דער בּכוֹר, און דער 2טן פון אים אַבינָדָב, און דער 3טן שַמָה. 14 און דָוִד איז געווען דער קטן; און די 3 גדלים זײַנען הלך נאָך שָאולן.
15 און דָוִד פלעגט הלך און זיך שוב [זען "שוב" הושע 5-3:4; זכריה 13:7] פון שָאולן צו רָעָה די צאָן פון אָבִיו אין בּית-לֶחֶם [זען מיכה 5:1]. 16 און דער פלִשתי האָט נגש שכּם און ערב, און האָט זיך יצב 40 טעג נאכאנאנד. 17 און יִשַי האָט אמר צו בְּנוֹ דָוִדן: לקח נא פאר דײַנע אחים אן אֵיפה פון די דאזיקע קָלִי, און די דאזיקע 10 לחם, און רוץ דערמיט אַריבער אין מַחֲנֶה צו דײַנע אחים [זען "אחים" תהילים (22)23-(16)22:17,
http://www.youtube.com/watch?v=6Xnhzw_A9fU, זען אויך ישעיהו 53:5; זכריה 12:10; משיח בן דָוִד דקרו חי אויפן בוים, שמואל ב 18:14]. 18 און די דאזיקע 10 קעז זאלסטו ברענגען צו דעם שַׂר האלף; און זאלסט דײַנע אחים פקד אויף שלוֹם, און לקח פון זיי עֲרֻבָּה. 19 און שָאול און זיי און כּל איש ישראל זײַנען געווען אין עמק אֵלָה, אין לחם מיט די פלשתים. 20 האָט זיך דָוִד שכם אין דער בוקר, און ער האָט נטש די צאָן אויף א שומר, און ער האָט נשׂא און איז הלך אַזוי ווי יִשַי האָט אים צוה, און ער איז בוא אין מַעְגָל, ווען דער חַיִל וואָס איז יצא אין מערכה, האָט רוּעַ אויף מלחמה. 21 און ישראל און די פלשתים האָבן זיך ערך א מערכה קעגן א מערכה. 22 האָט דָוִד נטש די זאַכן פון זיך אויף דער יָד פון דעם שומר הכֵּלים, און ער איז רוץ צום מערכה; און ער איז בוא און האָט שאל זײַנע אחים אויף שלוֹם. 23 ווי ער דבר מיט זיי, און הנה דער איש הַבֵּנַיִם [צווישנמאן] וואָס שמוֹ [זען "שמוֹ" פון צֶמַח משיח, זכריה 6:11-12, יהושע/ישוע איז בעל אותו שם פון משיח] איז געווען גָלְיַת דער פלִשתי פון גַת, עלה פון די רייען פון די פלשתים, און ער האָט דבר אַזוי ווי יענע דברים; און דָוִד האָט שמע [זען "שמע" ישעיהו 52:15-53:12]. 24 און כּל איש ישראל, ווי זיי האָבן ראה דעם איש, אַזוי זײַנען זיי נוס פאר אים, און האָבן ירא מאד. 25 און די איש ישראל האָבן אמר: האָט איר ראה דעם דאזיקן איש וואָס עלה? ווארעם צו חרף ישראל ער עלה; און עס וועט זײַן, דער איש וואָס וועט אים נכה [זען "נכה" ישעיהו 11:1-10; 53:4; 50:6], וועט אים דער מלך מעשיר זײַן מיט אן עֹשֶר גדול, און וועט אים נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] זײַן בַּת, און זײַן בית אָבִי וועט ער עשׂה חָפשִי [פרײַ] אין ישראל. 26 האָט דָוִד אמר צו די אנשים וואָס זײַנען עמד

לעבן אים, אַזוי צו אמר: וואָס וועט עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו
53:9] ווערן צו דעם איש וואָס וועט נכה [זען "נכה" ישעיהו 11:1-10; 53:4;
50:6] יענעם פּלִשתּי, און וועט סור די חֶרְפָּה פון ישראל? ווארעם ווער איז
דער דאזיקער פּלִשתּי הֶערל, אַז ער זאָל חרף די מערכות אלוקים חיים? 27
האָט הָעָם אים אמר אַזוי ווי דאָס דאזיקע גערייד, אַזוי צו אמר: אַזוי וועט
עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] ווערן צו דעם איש וואָס וועט
אים נכה. 28 האָט אֱלִיאָב, אחִיו הגדול, שמע ווי ער דבר צו די אנשים, און
דער אַף אליאבן האָט חָרָה אויף דָוִדן, און ער האָט אמר: צו וואָס גאר
האסטו ירד, און אויף וועמען האסטו נטש יענע ביסל צֹאן אין מדבר? איך
ידע דײַן זָדון, און די רֹעַ פון דײַן לֵב, אַז כדי צו ראה די מלחמה האסטו ירד.
29 האָט דָוִד אמר: וואָס האָבּ איך אצונד עשׂה? עס איז דאָך נאָר א גערייד.
30 און ער האָט זיך סבב פון אֵצֶל [זען "אצל," משלי 8:30; יוחנן 1:1] אים צו
אַן אנדערן, און האָט אמר די אייגענע זאַך, און הָעָם האָט אים שוב אַזוי ווי
דאָס דבר הראשון. 31 זײַנען שמע [זען "שמע" ישעיהו 52:15-53:12] געוואָרן
די ווערטער וואָס דָוִד האָט דבר, און מע האָט נגד פאר שָאולן, און ער האָט
אים געלאזט ברענגען צו זיך. 32 און דָוִד האָט אמר צו שָאולן: זאָל קיין לֵב
אָדָם נישט נפל איבער אים [איש הבנים גלית הפלשתי]; דײַן עֶבֶד וועט הלך,
און וועט לחם מיט דעם דאזיקן פּלִשתּי. 33 האָט שָאול אמר צו דָוִדן: קענסט
נישט הלך אויף דעם דאזיקן פּלִשתּי, צו לחם מיט אים, ווארעם דו ביסט א
נַעַר, און ער איז אַן איש מלחמה פון זײַן נעוּרים אָן. 34 האָט דָוִד אמר צו
שָאולן: דײַן עֶבֶד איז געווען א רֹעֶה פאר אָבִיו בײַ די צֹאן, און אַז אֲרִי איז בוא
אָדער דֹוב, און האָט נשׂא שֶׂה [זען ישעיהו 53:7] פון דער עֵדֶר, 35 בין איך יצא
[זען ישעיהו 11:1-10; מיכה 5:1] נאָך אים, און האָבּ אים נכה, און האָבּ נצל
פון זײַן פֶּה; און אַז ער האָט זיך קום אקעגן מיר, האָבּ איך אים חזק בײַם זָקָן,
און האָבּ אים נכה און אים מות. 36 אי דעם אֲרִי אי דעם דֹוב האָט דײַן עֶבֶד
נכה; און דער דאזיקער פּלִשתּי הֶעָרֵל וועט זײַן ווי איינער פון זיי. ווײַל ער
האָט חרף די מערכֹת [מערכה] פון דעם אלוקים חיים. 37 און דָוִד האָט אמר:
ה' וואָס האָט מיך נצל [זען "נצל" מיכה 4:10; 5:1] געווען פון דער יָד פון אֲרִי,
און פון דער יָד פון דֹוב, ער וועט מיך נצל זײַן פון דער יָד פון דעם דאזיקן
פּלִשתּי. האָט שָאול אמר צו דָוִדן: הלך! און זאָל ה' זײַן מיט דיר. 38 און שָאול
האָט לבש דָוִדן זײַנע מד [קליידער], און ער האָט נתן א קובַע נחֹשֶת אויף זײַן

קאָפּ, און אים לבש שִׁריון. 39 און דָוִד האָט חרג זיין חֶרֶב איבער זײַנע מד
[קליידער], און זיך יאל צו הלך, ווײַל ער איז נישט געווען נסה. האָט דָוִד אמר
צו שָׁאולן: איך יכל נישט הלך אין די דאזיקע, ווײַל איך בין נישט נסה. און
דָוִד האָט זיי סור פון זיך. 40 און ער האָט לקח זיין מַקֵל אין זיין יָד, און האָט
זיך בחר 5 חלק [גלאטא] שטיינער פון דעם נַחַל, און שׂום אין דעם כּלי
הרֹעים וואָס ער האָט געהאט, אין דעם בײַטל; און זיין קֶלַע [שליידערער] איז
געווען אין זיין יָד; און ער האָט נגש צו דעם פּלִשתּי. 41 און דער פּלִשתּי איז
הלך אלץ נענטער צו דָוִדן און דער איש וואָס טראגט דעם מָגֵן, אים פאַרויס.
42 און דער פּלִשתּי האָט נבט און האָט ראה דָוִדן, און האָט אים בזה [זען
ישעיה 53:3], ווארעם ער איז געווען א נַעַר, און אַדְמוֹנִי, אויך שיין מראה [זען
"מראה" ישעיהו 53:2]. 43 און דער פּלִשתּי האָט אמר צו דָוִדן: צי א כֶּלֶב [זען
"כלב" תהילים 22:17] בין איך, וואָס דו בוא צו מיר מיט שטעקנס [מקלות,
מַקֵל]? און דער פּלִשתּי האָט קלל דָוִדן בײַ זיין אלוקים. 44 און דער פּלִשתּי
האָט אמר צו דָוִדן: הלך צו מיר, און איך וועל נתן דײַן בָּשָׂר [זען תהילים
16:9-10] צום עוֹף הַשָּׁמַיִם און צו דער בהמה פון שָׂדֶה. 45 האָט דָוִד אמר צו
דעם פּלִשתּי: דו בוא צו מיר מיט א חֶרֶב און מיט א חֲנִית און מיט א כּידוֹן,
און איך בוא צו דיר אין דעם שֵׁם פון ה' צבאות, אלוקי מערכות ישראל וואָס
דו האסט חרף. 46 היום הזה וועט דיך ה' סגר און איך וועל דיך נכה [זען
"נכה" ישעיהו 11:1-10; 53:4; 50:6], און וועל סור דײַן קאָפּ פון דיר; און איך
וועל נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9 -2:7] די פגר מַחֲנֶה פלשתים
היום הזה צום עוֹף הַשָּׁמַיִם און צו דער חיה פון דער אֶרֶץ; און די כּל הָאָרֶץ
וועט ידע, אַז פאראן אלוקים בײַ ישראל. 47 און די דאזיקע כּל קהל וועט ידע
אַז נישט מיט חֶרֶב און מיט חֲנִית ישע ה'; ווארעם די מלחמה געהערט צו ה',
און ער וועט אײַך נתן אין יָדֵנוּ. 48 און עס איז געווען, ווי דער פּלִשתּי איז קום
און איז הלך און האָט קרב צו קרא דָוִדן, אַזוי האָט דָוִד מהר, און איז רוץ
צום מערכה צו קרא דעם פּלִשתּי. 49 און דָוִד האָט שלח זיין יָד אין זעקל
[כּלי], און האָט לקח פון דאָרטן א שטיין, און ער קלע און נכה דעם פּלִשתּי
אין זיין מֵצַח. און דער שטיין איז טבע אין זיין מֵצַח, און ער איז נפל [זען
"נפל" ישעיהו 26:19; און זען תהילים 16:10 און ישעיהו 53:9-10 און דניאל
12:2, תחִיַּת הַמֵּתִים אין מָשִׁיחַ] אויף זיין פּנים צו ארצה [זען יחזקאל 18:20].
50 אַזוי האָט דָוִד חזק פון דעם פּלִשתּי מיט א קֶלַע און מיט א שטיין, און

נכה דעם פלִשתי, און אים מות; און קיין חֶרֶב איז נישט געווען אין יָד דָוִד. 51
און דָוִד איז רוץ, און האָט זיך עמד איבער דעם פלִשתי, און האָט לקח זיין
חֶרֶב, און זי שלף פון איר תַּעַר, און אים מות; און ער האָט כרת מיט איר זיין
קאָפּ. און די פלשתים האָבן ראה אַז זייער גִבור איז מות, און זיי נוס. 52 און
די אנשים פון ישראל און יהודה זייַנען קום [זען "קום" במדבר 24:17; הושע
6:2] און האָבן רוע, און רדף די פלשתים ביז דו בוא קיין גַיא, און ביז די שערי
עקרון. און עס זייַנען נפל חללי פלשתים אויף דעם דֶרֶךְ פון שַעֲרַיִם, און ביז
גַת, און ביז עקרון. 53 און די בְּנֵי-יִשְרָאֵל האָבן זיך שוב [זען "שוב" הושע
3:4-5; זכריה 13:7] פון דלק די פלשתים, און זיי האָבן שסס זייער מַחֲנֶה. 54
און דָוִד האָט לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13] דעם קאָפּ
פון דעם פלִשתי, און האָט אים געבראַכט קיין ירושלים, און זייַנע כלי האָט
ער שׂום אין זיין אֹהֶל. 55 און אַז שָאול האָט ראה דָוִדן יצא צו קרא דעם
פלִשתי, האָט ער אמר צו אַבנר דעם שׂר הַצָבָא: וועמעס בן איז דער דאזיקער
נַעַר, אַבנר? האָט אַבנר אמר: אַזוי ווי דייַן נפש לעבט, מלך, אויב איך ידע [זען
"ידע" דניאל 9:25; ישעיהו 53:3]. 56 האָט דער מלך אמר: שאל דו זיך נאָך
וועמעס בן דער עֶלֶם איז. 57 און ווי דָוִד האָט זיך שוב [זען "שוב" הושע
3:4-5; זכריה 13:7] פון נכה [זען "נכה" ישעיהו 11:1-10; 53:4; 50:6] דעם
פלִשתי, אַזוי האָט אים אַבנר לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13;
11:13], און האָט אים געבראַכט פאַר שָאולן, מיט דעם קאָפּ פון דעם פלִשתי
אין זיין יָד. 58 האָט שָאול צו אים אמר: וועמעס בן ביסטו, נַעַר? האָט דָוִד
אמר: בן דייַן עֶבֶד יִשַי פון בית-לֶחֶם [זען מיכה 5:1].

שמלא18

1 און עס איז געווען, ווי ער האָט כלה דבר [זען "דבר" ישעיהו 7:10-14] צו
שָאולן, אַזוי איז די נפש פון יהוֹנָתָנען קשר געוואָרן צו דער נפש פון דָוִדן, און
יהוֹנָתָן האָט אים אהב אַזוי ווי זיין אייגן נפש [זען "נפש" ישעיהו 53:10]. 2 און
שָאול האָט אים לקח אין יום ההוא, און האָט אים נישט געלאָזט זיך שוב
[זען "שוב" הושע 3:4-5; זכריה 13:7] צו זיין בית אָבִי. 3 און יהוֹנָתָן האָט כרת
[זען "כרת" דניאל 9:26] א ברית מיט דָוִדן, ווייַל ער האָט אים אהב געהאַט ווי
זיין אייגן נפש [זען "נפש" פון משיח ישעיהו 53:10]. 4 און יהוֹנָתָן האָט פשט

דעם מעיל וואָס אויף זיך, און האָט אים נתן דָוִדן; אויך זייַנע מד, ביז אויף זיין
חֶרֶב, און ביז אויף זיין קשת, און ביז אויף זיין גארטל. 5 און אַז דָוִד איז יצא
[זען ישעיהו 11:1-10; מיכה 5:1], איז, ווּ שָׁאול פלעגט אים שלח [זען "שלח"
מלאכי 3:1], פלעגט ער שׂכל. און שָׁאול האָט אים שום איבער די אנשי
מלחמה; און ער איז יטב אין די אויגן פון כל הָעָם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כּי
נגזר מארץ חיים מפשע עמי], און אויך אין די אויגן פון עבדים פון שָׁאול. 6
און עס איז געווען, בייַ זייער אנקומען, אַז דָוִד האָט זיך שוב פון נכה דעם
פלִשתי, זייַנען יצא די נָשִים פון כל ערים פון ישראל צו שיר און מחולה צו
קרא שָׁאולן המלך, מיט תף, מיט שׂמחה, און מיט צימבלען. 7 און די נָשִים די
שׂחק האָבן ענה [געזונגען] און אמר: שָׁאול האָט נכה אין זייַנע טויזנטן, און
דָוִד אין זייַנע צענטויזנטן. 8 האָט שָׁאולן חרה מאֹד, און דאָס דאזיקע רעע
איז געווען אין זייַנע אויגן, און ער האָט אמר: דָוִדן האָבן זיי נתן די
צענטויזנטן, און מיר האָבן זיי נתן די טויזנטן, און אים פעלט נאָך בלויז די
מלוכה. 9 און שָׁאול האָט עין אויף דָוִדן פון יום ההוא און ווייַטער. 10 און עס
איז געווען אויף מחר, איז א רוּחַ רָעָה פון אלוקים צלח אויף שָׁאולן, און ער
האָט אין בית נבא, און דָוִד האָט נגן מיט זיין יָד אַזוי ווי בּיום בּיום, און אין יָד
שאול איז געווען דער חֲנִית. 11 האָט שָׁאול טול [הטיל] דעם חֲנִית, און ער
האָט אמר: איך וועל נכה דָוִדן ביז אין וואנט. אָבער דָוִד האָט זיך סבב פון
אים 2 מאל. 12 און שָׁאול האָט ירא געהאט פאר דָוִדן, ווארעם ה' איז געווען
מיט אים, און פון שָׁאולן האָט ער זיך סור. 13 און שָׁאול האָט אים סור פון
זיך, און אים שׂום פאר א שׂר אלף, און ער איז יצא און בוא הָעָם פארויס. 14
און דָוִד האָט שׂכל אין כל זייַנע דרכים, און ה' איז געווען מיט אים. 15 און
שָׁאול האָט ראה אַז ער שׂכל מאֹד, און ער האָט זיך גור פאר אים. 16 אָבער
כל ישראל און יהודה האָט אהב געהאט דָוִדן, ווארעם ער פלעגט יצא און
בוא זיי פארויס. 17 און שָׁאול האָט אמר צו דָוִדן: הנה איז מיין עלטערע בַּת
מֵרַב; זי וועל איך דיר נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] פאר
אַן אִשָּׁה, אָבער זייַ מיר א בן חיל, און לחם מלחמות ה'. ווארעם שָׁאול האָט
אמר: זאָל נישט מיין יָד זיין אויף אים, נייַערט די יָד פון די פלשתים זאָל זיין
אויף אים. 18 האָט דָוִד אמר צו שָׁאולן: ווער בין איך? און וואָס איז מיין לעבן,
אָדער מיין משפחת אבי אין ישראל, אַז איך זאָל ווערן אן איידעם [חתן] בייַם
מלך? 19 אָבער עס איז געווען, בעת מע האָט געזאלט נתן מֵרַב בַּת שָׁאולן צו

דָוִדן, איז זי נתן געוואָרן צו עַדריאֵלן פון מחוֹלָה פאר אַן אִשָה. 20 און מִיכל
בַּת שָאולן האָט אהב געהאט דָוִדן; האָט מען נגד שָאולן, און די זאַך איז ישר
אין זײַנע אויגן. 21 און שָאול האָט אמר: איך וויל זי אים נתן [זען "נתן"
ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7], כדי זי זאָל אים זיין פאר א מוֹקש, און די
יָד פון די פלשתים זאָל זיין אויף אים. און שָאול האָט אמר צו דָוִדן: וועסט
הַיוֹם ווערן מיין איידעם מיט דער צווייטער. 22 און שָאול האָט צוה זײַנע
עבדים: דבר! צו דָוִדן בַּלָט [לָט], אַזוי צו אמר: הנה, דער מלך חפץ דיך, און כל
זײַנע עבדים האָבּן דיך אהב, טאָ ווער אצונד דעם איידעם פון מלך. 23 האָבּן
עבדים פון שאול דבר אין די אוזנים פון דָוִדן די דאזיקע ווערטער. און דָוִד
האָט אמר: קלל אין אײַערע אויגן צו ווערן דעם איידעם פון מלך, אַז איך בין
אַן איש רוש און קלה? 24 האָבּן די עבדים פון שָאולן אים נגד, אַזוי צו אמר:
אַזוי ווי די דאזיקע ווערטער האָט דָוִד דבר. 25 האָט שָאול אמר: אַזוי זאלט
איר אמר צו דָוִדן: דער מלך חפץ נישט קיין נדן [מֹהַר], נײַערט 100 עָרְלוֹת פון
די פלשתים, זיך נוקם צו זיין אָן דעם פײַנט פון מלך. און שָאול האָט חשב צו
נפל דָוִדן דורך דער יָד פון די פלשתים. 26 האָבּן זײַנע עבדים נגד דָוִדן די
דאזיקע ווערטער, און די זאַך איז ישר אין די אויגן פון דָוִדן, צו ווערן דעם
איידעם פון מלך. און די ימים זײַנען נישט מאל, 27 איז דָוִד קום [זען "קום"
במדבר 24:17; הושע 6:2] און איז הלך, ער מיט זײַנע אנשים, און ער האָט נכה
פון די פלשתים 200 איש. און דָוִד האָט געבראכט זייערע ערלות, און מע
האָט זיי מלא צום מלך, כדי ער זאָל ווערן דעם איידעם פון מלך. און שָאול
האָט אים נתן זיין בַּת מיכלען פאר אַן אִשָה. 28 און שָאול האָט ראה און ידע
אַז ה' איז מיט דָוִדן. און מִיכל בַּת שָאולן האָט אים אהב געהאט. 29 און
שָאול האָט יסף ירא פאר דָוִדן. און שָאול איז געווען דָוִדן א שונא כל ימים.
30 און די שׂרים פון פלשתים פלעגן יצא; און עס איז געווען, ווען אָבער זיי
זײַנען יצא, האָט דָוִד שׂכל מער פון כל עבדים פון שָאולן, און שמוֹ [זען "שמוֹ"
פון צֶמַח משיח, זכריה 6:11-12, יהושע/ישוע איז בעל אותו שם פון משיח]
איז געווען יקר מאֹד.

שמלא19

1 און שָאול האָט דבר צו יונָתן בְּנוֹ און צו כל עבדיו, צו מות דָוִדן; אָבער

יהוֹנָתָן בֵּן שָׁאולן האָט חפץ דָוִדן מאֹד. 2 און יהוֹנָתָן האָט נגד דָוִדן, אַזוי צו
אמר׃ אָבִי שָׁאול בקש דיך צו מות. און אַצונד, נא, זייַ שמר אין דער בוקר, און
זאלסט ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] אין סתר און זיך חבא. 3
און איך וועל יצא, און וועל עמד לעבן אָבִי אויף דעם שָׂדֶה וואָס דו ביסט
דארטן. און איך וועל דבר [זען "דבר" ישעיהו 7:10-14] וועגן דיר צו אָבִי, און
אַז איך וועל ראה, און וועל איך דיר נגד מָה. 4 און יהוֹנָתָן האָט דבר טוֹב אויף
דָוִדן צו אָבִיו שָׁאולן, און ער האָט צו אים אמר׃ זאָל דער מלך נישט חטא
אקעגן זיין עֶבֶד, אקעגן דָוִדן, ווייַל ער האָט אקעגן דיר נישט חטא, און ווייַל
זייַנע מעשׂים זייַנען געווען טוֹב מאֹד פאר דיר. 5 און ער האָט שום זיין נפש
[זען "נפש" ישעיהו 53:10] אין זיין יָד, און האָט נכה דעם פלִשתי, און ה' האָט
עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] תשועה גדולה פאר כּל ישראל;
האָסט עס ראה, און האסט זיך שׂמח. און לָמָּה זאלסטו זיך חטא אָן דָּם נָקִי,
צו מות דָוִדן חִנָּם? 6 האָט שָׁאול שמע [זען "שמע" בראשית 22:18; ישעיהו
52:15; דברים 18:15] צו דעם קוֹל יהוֹנָתָנען, און שָׁאול האָט שבע [זען "שבע,"
תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17]: חי ה' אויב ער מות! 7 און יהוֹנָתָן
האָט קרא צו דָוִדן, און יהוֹנָתָן האָט אים נגד אלע די דאזיקע ווערטער. און
יהוֹנָתָן האָט געבראכט דָוִדן צו שָׁאולן, און ער איז געווען פאר אים אַזוי ווי
פריער. 8 און ווידער געוואָרן א מלחמה, און דָוִד איז יצא [זען ישעיהו
11:1-10; מיכה 5:1], און האָט לחם אקעגן די פלשתים, און ער האָט נכה
צווישן זיי א מכּה גדולה, און זיי זייַנען נוס פאר אים. 9 און א רוּחַ רָעָה פון ה'
איז אויף שָׁאולן בעת ער איז ישב אין זיין בּית מיט זיין חֲנִית אין זיין יָד; און
דָוִד האָט נגן מיט דער יָד. 10 האָט שָׁאול בקש צו נכה דָוִדן מיטן חֲנִית בּיז
אין וואנט, אָבער ער האָט זיך פטר פון שָׁאולן, און ער האָט נכה דעם חֲנִית
אין וואנט. און דָוִד איז נוס און איז מלט געוואָרן אין יענער לָיְלָה. 11 האָט
שָׁאול שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1] מלאכים צו בּית דָוִד, אים צו שמר, און
אים צו מות אין דער בוקר. אָבער זיין אִשָּׁה מִיכל האָט נגד דָוִדן, אַזוי צו אמר׃
אויב דו מלט נישט דייַן נפש די לָיְלָה, ווערסטו מחר מות. 12 און מִיכל האָט
ירד דָוִדן דורכן חלּוֹן, און ער איז הלך און איז ברח און מלט געוואָרן. 13 און
מִיכל האָט לקח דעם תרפים, און שום אויפן מִטָּה, און א כּביר פון ציגנהאָר
האָט זי אים שׂום צו קאָפּנס, און כסה מיט א בּגד. 14 און אַז שָׁאול האָט
שלח מלאכים צו לקח דָוִדן, האָט זי אמר׃ ער איז חלה [קראנק]. 15 האָט

שָׁאול שלח מלאכים צו ראה דָוִדן, אַזוי צו אמר: ברענגט אים אַרויף מיטן
מִטָּה צו מיר, אים צו מות. 16 זײַנען די מלאכים בוא און הנה! דער תרפים איז
אויפן מִטָּה, און דאָס כּביר פון ציגהאָר אים צוקאָפּנס. 17 האָט שָׁאול אמר
צו מיכלען: לָמָּה האָסטו מיך אַזוי רָמָה, און האָסט שלח מײַן שונא, און ער
איז מלט געוואָרן? האָט מִיכל אמר צו שָׁאולן: ער האָט צו מיר אמר: לאָז מיך
שלח, לָמָּה זאָל איך דיך מות? 18 און דָוִד איז ברח און מלט געוואָרן, און ער
איז בוא צו שמואלן קיין רָמָה, און האָט אים נגד כּל וואָס שָׁאול האָט אים
עשׂה. און ער און שמואל זײַנען הלך און האָבּן זיך ישב אין נָיוֹת. 19 איז נגד
געוואָרן שָׁאולן, אַזוי צו אמר: הנה, דָוִד איז אין נָיוֹת אין רָמָה. 20 און שָׁאול
האָט שלח מלאכים צו לקח דָוִדן. האָבּן זיי ראה דאָס להקה פון נביאים
נביאות זאגן, און שמואל עמד נצב איבער זיי; און דער רוּחַ אלוקים איז געווען
אויף די מלאכים פון שָׁאולן, און זיי אויך האָבּן נביאות געזאגט. 21 האָט מען
נגד צו שָׁאולן, און ער האָט שלח אנדערע מלאכים. האָבּן זיי אויך נביאות
געזאגט. האָט שָׁאול ווידער שלח מלאכים 3טן מאל, און זיי אויך האָבּן
נביאות געזאגט. 22 איז ער אויך הלך קיין רָמָה, און ער איז בוא בּיז דער בּוֹר
הגדול וואָס אין שׂכוּ, און האָט זיך שאל און אמר: ווּ זײַנען שמואל און דָוִד?
האָט מען אים אמר: הנה, אין נָיוֹת אין רָמָה. 23 איז ער הלך אהין קיין נָיוֹת
אין רָמָה, און אויך אויף אים איז געווען דער רוּחַ אלוקים, און ער איז הלך
און הלך און נביאות געזאָגט, בּיז ער איז בוא קיין נָיוֹת אין רָמָה. 24 און ער
אויך פשט זײַנע בּגד, און ער אויך האָט נביאות געזאָגט פאר שמואלן, און איז
נפל עָרֹם [נאקעטער] כּל היוֹם ההוּא, און די כּל הלָיְלָה. דעריבער זאגט מען:
איז אויך שָׁאול צווישן די נביאים?

שמלא20

1 און דָוִד איז ברח פון נָיוֹת אין רָמָה, און ער איז בוא און האָט אמר פאר
יהוֹנָתָנען: וואָס האָבּ איך עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9]? און
וואָס איז מײַן עָוון, און וואָס איז מײַן חטא פאר אָבִיךָ, וואָס ער בקש מײַן
נפש [זען "נפש" ישעיהו 53:10]? 2 האָט ער צו אים אמר: חלילה! וועסט נישט
מות. הנה, אָבִי עשׂה נישט א גָדוֹל זאַך אָדער א קָטֹן זאַך, אַווו ער גלה נישט
מײַן אֹזֶן, און מַדּוּעַ זאָל אָבִי סתר פון מיר די דאזיקע זאַך? עס איז נישט אַזוי.

3 האָט דָוִד ווידער שבע [זען "שבע," תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17]
און אמר: ידע [זען "ידע" דניאל 9:25; ישעיהו 53:3] אָבִיךָ ידע אַז איך האָב
מצא חֵן אין דײַנע אויגן, און ער אמר: זאָל יהוֹנָתָן דערפון נישט ידע, כדי ער
זאָל זיך נישט עצב. אָבער אַזוי ווי חי ה', און אַזוי ווי חי דײַן נפש [זען "נפש"
פון משיח ישעיהו 53:10], אַז אַזוי ווי א טריט [פֶּשַׂע] איז צווישן מיר און
צווישן מות [זען "מות" ישעיהו 53:9]! 4 האָט יהוֹנָתָן אמר צו דָוִדן: וואָס אמר
דײַן נפש, איך זאָל פאַר דיר עשׂה. 5 האָט דָוִד אמר צו יהוֹנָתָנען: הנה איז מחר
ראש-חוֹדש, ווען ישב דאַרף איך ישב מיטן מלך צום אכל; זאלסטו מיך לאָזן
שלך, און איך וועל זיך סתר אין שָׂדֶה ביז הָעֶרֶב השלשית. 6 אויב זיך פקד
פקד אָבִיךָ אויף מיר, זאלסטו אמר: שאל האָט זיך שאל דָוִד בײַ מיר, כדי צו
רוץ אין זײַן עִיר בֵּית-לֶחֶם [זען מיכה 5:1], ווארעם די יערלעכע זכח איז
דארטן בײַ דער כל משפחה. 7 אויב ער וועט אַזוי אמר: טוֹב! איז שלוֹם צו דײַן
עֶבֶד; אויב אָבער חרה וועט ער חרה, ידע! אַז הָרָעָה איז כלה בײַ אים. 8 און
זאלסט עשׂה חֶסֶד מיט דײַן עֶבֶד, ווארעם אין א בּרית ה' האסטו געבראכט
דײַן עֶבֶד מיט דיר; און אויב אין מיר איז דאָ אַן עָוון, מות מיך דו; און נאָך
וואָס דען זאלסטו מיך ברענגען צו אָבִיךָ? 9 האָט יהוֹנָתָן אמר: חלילה דיר!
ווארעם אויב ידע וועל איך זיך ידע אַז בײַ אָבִי איז כלה, דיר זאָל געשען
הָרָעָה, צי וועל איך דאָס דיר נישט נגד? 10 האָט דָוִד אמר צו יהוֹנָתָנען: ווער
וועט מיר נגד אויב אָבִיךָ וועט דיר ענה קָשָׁה? 11 האָט יהוֹנָתָן אמר צו דָוִדן:
הלך! און לאמיר יצא אין שָׂדֶה. זײַנען זיי ביידע יצא [זען "יצא" ישעיהו
11:1-10; מיכה 5:1] אין שָׂדֶה. 12 און יהוֹנָתָן האָט אמר צו דָוִדן: בײַ ה' אלֹקֵי
ישׂראל! אַז איך וועל חקר אָבִי איבער מחר אין דער צײַט, און הנה ער איז טוֹב
צו דָוִדן, צי וועל איך דעמאָלט נישט שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1] צו דיר, און
גלה דײַן אֹזֶן? 13 זאָל ה' עשׂה צו יהוֹנָתָנען אַזוי און נאָך מער! אויב אָבִי וועט
יטב צו ברענגען אויף דיר הָרָעָה, וועל איך גלה דײַן אֹזֶן און וועל דָוִד שלח,
און וועסט הלך בשלום, און ה' וועט זײַן מיט דיר אַזוי ווי ער איז געווען מיט
אָבִי. 14 און נישט נאָר ווען איך חַי נאָך, נישט נאָר זאלסטו עשׂה מיט מיר א
חֶסֶד ה', אַז איך זאָל נישט מות; 15 נײַערט זאלסט נישט כרת דײַן חֶסֶד פון
מײַן בית עַד עוֹלָם; נישט צו מאל ווען ה' וועט כרת פײַנט פון דָוִד ביז איינעם
פון דעם פני האדמה. 16 און יהוֹנָתָן האָט כרת [זען "כרת" דניאל 9:26] א
בּרית מיט דעם בית דָוִדן: זאָל ה' בקש פון דער יָד פון פײַנט פון דָוִד! 17 און

יהוֹנָתָן האָט ווידער שבע [זען "שבע" תהילים 110:1,4 כֹּהֵנה פון משיח האדון; מלאכי 3:1; ישעיהו 53:10] דָוִדן בײַ זיין אהבה צו אים, ווארעם אהבה ווי זיין נפש [זען "נפש" פון משיח ישעיהו 53:10] האָט ער אים אהבה געהאט. 18 און יהוֹנָתָן האָט צו אים אמר: מחר איז ראָש-חוֹדש, און דו וועסט פקד, ווײַל דײַן מוֹשָב וועט זיין פקד. 19 זאלסטו שלש! [זען קור"א 15:4] און ירד, און בוא צו דעם מקום וואָס דו האָסט זיך דארטן סתר אין דעם יום המעשׂה, און ישב אֵצֶל [זען משלי 8:30; יוחנן 1:1] דעם שטיין אֶזֶל. 20 און איך וועל ירה צו שלח 3 חצים אָן א זייט, אַזוי ווי איך וואלט שיסן אין א מטרה. 21 און הנה, איך וועל שלח דעם נַעַר: הלך! מצא! די חצים. אויב אמר וועל איך אמר צום נַעַר: "הנה! די חצים מִמְּךָ, און הנה לקח! עס", טאָ בוא, ווארעם שלוֹם איז צו דיר, און עס איז גאָרנישט, חַי ה'! 22 אויב אָבער איך וועל אַזוי אמר צום עֶלֶם [זען עֶלֶם = נַעַר, אָבער עַלְמָה = נַעֲרָה/בּתוּלה, זען בראשית 24:43; 24:16; רבקָה איז גערופן א "נעֲרה/בתוּלה" (בראשית 24:16) און אויך אן "עַלְמָה" (בראשית 24:43), וואָס וויַיזן "עַלְמָה" א סינאנים פאר "נעֲרה/בתוּלה" און אַז "עלמה" אויך מיינען "איש לֹא יְדָעָהּ" ווי איז אויך אין שיר השירים 6:8. רוּת איז נישט גערופן אן עַלְמָה (זען רוּת 2:5; 4:12). די פּילַגש איז נישט גערופן או עַלְמָה (זען שופטים 19:9)] : "הנה זיַינען די חצים אהין צו פון דיר", הלך! ווארעם ה' שלח דיך אוועק. 23 און וועגן דער זאַך וואָס מיר האָבּן דבר, איך און דו, הנה איז ה' [אן עדוּת] צווישן מיר און צווישן דיר עַד עוֹלָם. 24 האָט דָוִד זיך סתר אין שָׂדֶה; און אַז עס איז געווען ראָש-חוֹדש, האָט דער מלך זיך ישב צום לחם אכל. 25 און דער מלך איז ישב אויף זיין מוֹשב אַזוי ווי אלע מאל, אויף דעם מוֹשב בײַ דער וואנט; און יהוֹנָתָן איז קום, און אבנר איז ישב בײַם זייט פון שָׁאוּלן; און מקוֹם דָוִד איז געווען פקד. 26 און שָׁאוּל האָט גארנישט דבר אין יום ההוא, ווארעם ער האָט געקלערט: א סיבּה איז דאָס; ער איז נישט טָהוֹר, ער איז אוודאי אומריין. 27 און עס איז געווען אויף מחר נאָך ראָש-חוֹדש, דעם שֵׁנִי יוֹם, און מקוֹם דָוִד איז געווען פקד, האָט שָׁאוּל אמר צו יהוֹנָתָן בְּנוֹ: לָמָּה איז נישט בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] בן יִשַׁין אי תמוֹל אי הַיּוֹם צום לחם? 28 האָט יהוֹנָתָן ענה שָׁאוּלן: שאל האָט זיך שאל דָוִד בײַ מיר קיין בית-לֶחֶם [זען מיכה 5:1]; 29 און ער האָט אמר: לאָז מיך שלח, נא, ווארעם אַן זבח פון דער משפחה איז בײַ אונדז אין עִיר, און מיין אָח, ער האָט מיר צוה; און אצונד, אויב איך האָבּ מצא חֵן

אין דײַנע אויגן, לאָמיך, נאָ, זיך מלט, און ראה מײַנע אחים [זען "אחים" תהילים (22)23-(16)22:17, http://www.youtube.com/watch?v=6Xnhzw_A9fU, זען אויך ישעיהו 53:5; זכריה 12:10; משיח בן דָוִד דקרו׃ חי אויפן בוים, שמואל ב 18:14]. דעריבער איז ער נישט בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] צום שולחן המלך. 30 האָט חרה דער אף שָאולן אויף יהוֹנָתָנען, און ער האָט צו אים אמר׃ דו בן נַעֲוַה [עוה] פון מרדוּת, ידע [זען "ידע" דניאל 9:25; ישעיהו 53:3] איך דען נישט, אַז דו האָסט בחר מיט בן יִשַי, צו דײַן שאַנד און צו דער שאַנד פון עֶרְוַת אִמֶךָ? 31 ווארעם כל-זמן בן יִשַין חי אויף דער אדמה, וועסט דו און דײַן מלוכה נישט האָבּן כּון. און אצונד, שלח און לקח אים צו מיר, ווארעם בן מָוֶת הוא. 32 האָט יהונָתָן ענה אָביו שָאולן, און האָט צו אים אמר׃ לָמָה זאָל ער מות ווערן? וואָס האָט ער עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9]? 33 האָט שָאול טול אויף אים דעם חֲנִית, אים צו נכה; און יהוֹנָתָן האָט ידע, אַז דאָס איז כלה בּײַ אָבִיו צו מות דָוִדן. 34 איז יהוֹנָתָן קום [זען "קום" במדבר 24:17; הושע 6:2] פון שולחן אין חרי אף, און ער האָט דעם שֵנִי יום חודש נישט אכל קיין לֶחֶם, ווײַל ער האָט זיך עצב וועגן דָוִדן, און ווײַל אביו האָט אים כּלם. 35 און עס איז געווען אין דער בוקר, איז יהוֹנָתָן יצא אין שָׂדֶה, צו דער מוֹעֵד וואָס איז געווען מיט דָוִדן, און א נַעַר קטֹן איז געווען מיט אים. 36 און ער האָט אמר צו זײַן נַעַר׃ רוץ! מצא! אקארשט די חצים וואָס איך ירה. איז דער נַעַר רוץ, און ער האָט ירה החצי אים עבר. 37 און ווי דער נַעַר איז בוא צו דעם מקוֹם פון החצי וואָס יהוֹנָתָן האָט ירה, אַזוי האָט יהוֹנָתָן קרא דעם נַעַר, און אמר׃ החצי איז דאָך אַהין צו פון דיר. 38 און יהוֹנָתָן האָט קרא דעם נַעַר׃ מהרה חוש! זאלסט זיך נישט עמד. און נַעַר פון יהוֹנָתָן האָט לקט החצי, און איז בוא צו אדניו. 39 און דער נַעַר האָט פון גאָרנישט ידע, אָבער יהוֹנָתָן און דָוִד האָבּן ידע פון דער זאַך. 40 האָט יהוֹנָתָן נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] זײַן כּלי צו זײַן נַעַר מיט אים, און האָט צו אים אמר׃ הלך! בּרענג זיי אין עִיר. 41 ווי דער נַעַר איז בוא, אַזוי איז דָוִד קום פון אצל [זען משלי 8:30] נֶגֶב-זײַט, און ער איז נפל [זען "נפל" ישעיהו 26:19; און זען תהילים 16:10 און ישעיהו 53:9-10 און דניאל 12:2, תחִיַת הַמֵתים אין מָשִיחַ] אויף זײַן פנים צו ארצה, און האָט זיך שחה 3 מאל. און זיי האָבּן נשק [זען תהילים 2:12] איינער דעם אנדערן, און בכה איינער מיטן אנדערן, בּיז דָוִד האָט גדל. 42 און

יהוֹנָתָן האָט אמר צו דָוִדן: הלך! בשלום; וואָס מיר האָבּן זיך ביידע שבע [זען "שבע," תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] בּיַים שֵׁם ה', אַזוי צו אמר: ה' זאָל זיין [אן עדות] צווישן מיר און צווישן דיר, און צווישן מיין זֶרע און צווישן דיַין זֶרע [זען ישעיהו 53:10 זרע משיח בן דָוִד] עַד עוֹלָם.

שמלא21

1 און ער איז קום [זען "קום" במדבר 24:17; הושע 6:2] און איז הלך; און יהוֹנָתָן איז בוא אין עִיר. 2 און דָוִד איז בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] קיין נוֹב צו אחימֶלֶך דעם כהן, און אחימֶלֶך האָט חרד צו אנטקעגן דָוִדן, און האָט צו אים אמר: מדוּעַ ביסטו אליין, און קיינער איז נישט מיט דיר? 3 האָט דָוִד אמר צו אחימֶלֶך דעם כהן: דער מלך האָט מיר צוה א זאַך, און האָט צו מיר אמר: קיינער זאָל גארנישט ידע פון דער זאַך וועגן וואָס איך שלח דיך, און וואָס איך האָבּ דיר צוה; און די נערים האָבּ איך באשטעלט אין יענעם און יענעם מקום. 4 און אצונד, וואָס איז דאָ אונטער יָדךָ? נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] אין מיין יָד 5 לחם, אָדער וואָס עס מצא זיך. 5 האָט דער כהן ענה דָוִדן, און האָט אמר: לֶחֶם חֹל איז נישטא אונטער מיין יָד, אָבער בלויז לֶחֶם קֹדֶש איז דאָ; אויב די נערים האָבּן זיך נאָר שמר פון אִשָּׁה. 6 האָט דָוִד עָנָה צו דעם כהן, און האָט צו אים אמר: פארוואר, אן אִשָּׁה איז עצר פון אונדז אַזוי ווי טעג פריער אַז איך יצא; און די כּלים פון די נערים ווערן קֹדֶש; און דאָס איז דער דֶּרֶךְ חֹל, און ווי שוין הַיּוֹם, אַז קדש וועט זיין אין דער כלי! 7 האָט אים דער כהן נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] קֹדֶש; ווארעם דארטן איז נישט געווען קיין לֶחֶם, אָבער בלויז דאָס לֶחֶם הפנים וואָס איז סור געוואָרן פון פאר ה', כדי צו שׂוּם לֶחֶם חֹם, אין דעם יוֹם וואָס עס איז לקח געוואָרן. 8 און דארטן איז געווען אן איש פון עבדים פון שאול אין יום ההוא וואָס האָט זיך עצר פאר ה', און שמוֹ [זען "שמוֹ" פון צֶמַח משיח, זכריה 6:11-12, יהושע/ישוע איז בעל אותו שם פון משיח] איז געווען דוֹאֵג דער אדוֹמי, דער אַבּיר פון די רֹעִים וואָס בּיַי שָׁאולן. 9 און דָוִד האָט אמר צו אחימֶלֶכן: און איז נישטא דאָ אונטער יָדְךָ א חֲנִית אָדער א חֶרֶב? ווארעם אפילו מיין חֶרֶב, און אפילו מיַינע כלי, האָבּ איך נישט לקח מיט זיך, וויַיל די זאַך פון דעם מלך איז געווען נחץ.

10 האָט דער כהן אמר: די חֶרֶב פון גָלְיַת דעם פלִשתי וואָס דו האסט נכה
אין עמק אֵלָה; הנה איז זי לוט אין א טוך הינטער דעם אפוד; אויב דו ווילסט
זי דיר לקח, לקח! ווארעם קיין אנדערע חוץ איר איז דאָ נישטא. האָט דָוִד
אמר: נישטא איר גלייַכן; נתן! [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9- 2:7] זי
מיר [זען בן דָוִד מיט חֶרֶב, התג' 19:15]. 11 און דָוִד איז קום [זען "קום"
במדבר 24:17; הושע 6:2], און איז ברח אין יום ההוא פון שָאולן, און איז בוא
[זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 6-23:5; חגי 9- 2:7; זכריה 9:9] צו אָכיש
מלך גַת. 12 האָבן די עבדים פון אָכישן אמר צו אים: איז דאָס נישט דָוִד מלך
הָאָרֶץ? האָט מען נישט אויף דעם דאזיקן ענה מיט מחולה, אַזוי צו אמר:
שָאול האָט נכה אין זייַנע טויזנטן, און דָוִד אין זייַנע צענטויזנטן? 13 האָט
דָוִד זיך שום די דאזיקע ווערטער אין לֵב, און ער האָט מאֹד ירא געהאט פאר
אָכיש מלך גַת. 14 האָט ער שָנָה זיין טעם פאר זייערע אויגן, און האָט זיך
הלל משוגע פאר זיי, און האָט תָוָה אויף די דלתוֹת השער, און געלאזט ירד
זיין ריר [זען יוחנן 9:6] אויף זיין באָרד [זען ישעיה 50:6]. 15 האָט אָכיש אמר
צו זייַנע עבדים: הנה איר ראה אן איש איז שגע [משוגע], לָמָה ברענגט איר
אים צו מיר? 16 צי פעלן מיר משוגָעים [שגע], וואָס איר האָט מיר געבראכט
דעם דאזיקן צו זיין משוגע [שגע] בייַ מיר? זאָל דער דאזיקער בוא [זען "בוא"
בראשית 49:10; ירמיהו 6-23:5; מלאכי 3:1; חגי 9- 2:7; זכריה 9:9] אין מיין
בית?

שמלא22

1 און דָוִד איז הלך פון דארטן, און איז מלט געוואָרן צו דער הייל פון עֲדוּלָם.
האָבן שמע [זען "שמע" בראשית 22:18; ישעיהו 52:15; דברים 18:15] זייַנע
אחים [זען "אחים" תהילים (22)23-(16)22:17,
http://www.youtube.com/watch?v=6Xnhzw_A9fU, זען אויך ישעיהו 53:5; זכריה
12:10; משיח בן דָוִד דקרוּ חי אויפן בוים, שמואל ב 18:14] און דאָס כל בית
אָבִיו, און זיי האָבן ירד אהין צו אים. 2 און עס האָבן זיך קבץ צו אים ווו כל
איש מָצוֹק, און ווו אן איש א בעל-חוב, און ווו אן איש מיט א מַר נפש; און ער
איז געוואָרן פאר א שׂר איבער זיי. און עס זייַנען געווען מיט אים ארום 400
איש. 3 און דָוִד איז הלך פון דארטן קיין מִצְפֶּה-מוֹאָב, און ער האָט אמר צום

מלך מואב: זאָל, נא, יצא אָבִי און אַמִּי צו זיין בײַ אײַך ביז וואנען איך וועל ידע
וואָס אלוקים וועט עשׂה מיט מיר. 4 און ער האָט זיי נחה פאר מלך מואב,
און זיי זײַנען ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] בײַ אים אלע טעג
וואָס דָוִד איז געווען אין דער מצוּדה. 5 און גָד דער נביא האָט אמר צו דָוִדן:
זאלסט נישט ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] אין דער מצוּדה;
הלך! און זאלסט בוא אין אֶרֶץ יהודה. איז דָוִד הלך און ער איז בוא [זען
"בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] אין יער חֶרֶת. 6
האָט שמע [זען "שמע" ישעיהו 52:15-53:12] שָׁאול, אַז דָוִד און די אנשים
וואָס מיט אים זײַנען אויסגעפונען געוואָרן; און שָׁאול איז ישב [זען "ישב"
הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] אין גִבעָה, אונטער דעם טאמאריסקנבוים אין
רָמָה, מיט זיין חֲנִית אין זיין יָד; און כל זײַנע עבדים זײַנען נצב לעבן אים. 7
האָט שָׁאול אמר צו זײַנע עבדים וואָס זײַנען נצב ארום אים: שמע! נא, איר
בנימינער, וועט דען בֶּן יִשַׁין [זען ישעיה 11:1] אײַך אלעמען נתן [זען "נתן"
ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] שָׂדות און כּרמים, וועט ער אײַך אלעמען
שום פאר שׂרים פון אלפים, און שׂרים פון מֵאות, 8 וואָס איר האָט כל קשר
אויף מיר, און קיינער גלה נישט מיין אֹזֶן, ווען בני כרת [א ברית] מיט בֶּן יִשַׁין
[זען ישעיה 11:1], און קיינער נישט פון אײַך חלה זיך אום מיר און גלה מיין
אֹזֶן, אַז בני האָט קום עבדי [זען "עבדי" ישעיה 53:11] אויף מיר פאר צו ארב,
אַזוי ווי היום הזה? 9 האָט זיך ענה דוֹאֵג דער אֲדוֹמִי, וואָס איז נצב מיט די
עבדים פון שָׁאולן, און ער האָט אמר: איך האָב ראה בֶּן יִשַׁין [זען ישעיה 11:1]
בוא [זען "בוא" בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; מלאכי 3:1; חגי 2:7-9; זכריה
9:9] קיין נֹב צו אחימֶלֶך בֶּן אחיטובן. 10 און ער האָט שאל [זען "שאל"
תהילים 2:7-12] פאר אים בײַ ה'; אויך צֵידה האָט ער אים נתן [זען "נתן"
ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] און די חֶרֶב פון גָלְיַת דעם פלִשתּי האָט ער
אים נתן. 11 האָט דער מלך שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1] צו קרא אחימֶלֶך בֶּן
אחיטוב דעם כהן, און דאָס כל בית אביו, די כֹּהנים וואָס אין נֹב; און זיי
זײַנען אלע בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה
9:9] צום מלך. 12 האָט שָׁאול אמר: שמע נא, דו בֶּן אחיטובן. האָט ער אמר:
הנני, אֲדֹנִי. 13 האָט שָׁאול צו אים אמר: לָמָּה האָט איר קשר אויף מיר, דו און
בֶּן יִשַׁין [זען ישעיה 11:1], ווען דו האסט אים נתן לֶחֶם און א חֶרֶב, און שאל
[זען "שאל" תהילים 2:7-12] פאר אים בײַ אלוקים, כדי ער זאָל קום קעגן מיר

פאר צו ארב, אַזוי ווי היום הזה? 14 האָט אחימֶלֶך ענה דעם מלך, און האָט
אמר: און ווער צווישן אלע דײַנע עבדים איז אַזוי אמן ווי דָוִד, וואָס איז דעם
איידעם המלך, און דער סור צו דײַן משמעת, און נכבד אין דײַן בית? 15 האָב
איך דען הַיּוֹם חלל צו שאל פאר אים בײַ אלוקים? חלילה! זאָל דער מלך
נישט שום א חשד אויף זיין עֶבֶד, אויף דעם כל בית אָבִי, ווארעם דײַן עֶבֶד
האָט פון דעם אלעם נישט ידע קיין זאַך, קָטֹן אָדער גָדוֹל. 16 האָט דער מלך
אמר: מות מוזטו מות, אחימֶלֶך, דו און דאָס כל בית אָבִיךָ. 17 און דער מלך
האָט אמר צו די רצים [רוץ] וואָס זײַנען נצב לעבן אים: סבב אײַך אום, און
מות די כֹּהנים פון ה', ווײַל אויך זייער יָד איז געווען מיט דָוִדן, און ווײַל זיי
האָבן ידע אַז ער ברח, און האָבן נישט גלה צו מיין אֹזֶן. אָבער די עבדים פון
המלך האָבן נישט אבה צו שלח זייער יָד צו פגע [זען "פגע" ישעיהו 53:6] אויף
די כֹּהנים פון ה'. 18 האָט דער מלך אמר צו דוֹאגן: סבב זיך דו אום, און פגע
[זען "פגע" ישעיהו 53:6] אויף די כֹּהנים. האָט דוֹאֵג דער אֲדוֹמִי זיך סבב, און
ער איז פגע [זען "פגע" ישעיהו 53:6] אויף די כֹּהנים, און האָט מות אין יום
ההוא 85 איש וואָס האָבן נשׂא [זען "נשׂא" ישעיהו 52:13; 53:4,12] אֵפוֹד בָּד.
19 און נוֹב די עִיר פון די כֹּהנים האָט ער נכה מיטן שארף פון חֶרֶב, פון איש
ביז אִשָׁה, פון עוֹלֵל ביז ינק, און שׁוֹר און חֲמוֹר [זען "חֲמוֹר" פון משיח, זכריה
9:9] און שֶׂה [זען ישעיהו 53:7], מיטן שאַרף פון חֶרֶב. 20 און בֵּן אחד פון
אחימֶלֶך בֶּן אחיטובן, וואָס שמוֹ [זען "שמוֹ" פון צֶמַח משיח, זכריה 6:11-12,
יהושע/ישוע איז בעל אותו שם פון משיח] איז געווען אביתר, איז מלט
געוואָרן, און איז ברח נאָך דָוִדן. 21 און אביתר האָט נגד דָוִדן, אַז שָׁאול האָט
הרג די כֹּהנים פון ה'. 22 האָט דָוִד אמר צו אביתרן: איך האָב ידע אין יום
ההוא, אויב דוֹאֵג דער אֲדוֹמִי איז דארטן, אַז נגד וועט ער נגד צו שָׁאולן. איך
בין סבב אין דעם מות [זען "מות" ישעיהו 53:9] פון כל נפשות פון דײַן בית
אָבִיךָ. 23 ישב בײַ מיר, זאלסט נישט ירא האָבן; ווארעם נאָך דער וואָס וועט
בקש מיין נפש וועט בקש דײַן נפש; ווײַל משמרת ועסטו זיין בײַ מיר.

שמלאא23

1 האָט מען נגד דָוִדן, אַזוי צו אמר: הנה, די פלשתים לחם אויף קְעִילָה, און זיי
שסה די גרנות [גֹרן]. 2 האָט דָוִד שאל [זען "שאל" תהילים 2:7-12] בײַ ה',

אַזוי צו אמר: זאָל איך הלך, און נכה [זען "נכה" ישעיהו 11:1-10; 53:4; 50:6]
די דאזיקע פלשתים? האָט ה' אמר צו דָוִדן: הלך! און זאלסט נכה די
פלשתים, און ישע קְעִילָה. 3 האָבּן די אנשים פון דָוִדן צו אים אמר: הנה, דאָ
אין יהודה זײַנען מיר יראים [ירא], ווי פיל מער אויב מיר וועלן הלך קיין
קְעִילָה, אקעגן די מערכות [מערכה] פון די פלשתים? 4 האָט דָוִד ווידער שאל
בײַ ה', און ה' האָט אים ענה און אמר: קוּם! [זען במדבר 24:17; הושע 6:2]
ירד! קיין קְעִילָה, ווארעם איך נתן [זען ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] די
פלשתים אין דײַן יָד. 5 איז הלך דָוִד און זײַנע אנשים קיין קְעִילָה, און האָט
לחם אויף די פלשתים, און נהג זייערע מִקְנֶה, און נכה צווישן זיי א מַכּה
גדולה. און דָוִד האָט ישע די יושבי קְעִילָה. 6 און עס איז געווען, אַז אביתר בֶּן
אחימֶלֶכן איז ברח צו דָוִדן קיין קְעִילָה, האָט ער ירד מיטן אפוד אין זיין יָד. 7
איז נגד געוואָרן צו שָׁאולן, אַז דָוִד איז בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו
23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] קיין קְעִילָה, און שָׁאול האָט אמר: אלוקים
האָט אים נכר אין מיין יָד, ווארעם ער האָט זיך אליין סגר צו בוא אין עִיר
מיט דלתים און בריחַ. 8 און שָׁאול האָט שמע דאָס כּל הָעָם אויף מלחמה, צו
ירד אויף קְעִילָה, צו צור אויף דָוִדן און אויף זײַנע אנשים. 9 האָט דָוִד זיך ידע,
אַז שָׁאול חרש קעגן אים הָרָעָה, און ער האָט אמר צו אביתר דעם כהן: נגשׁ!
דעם אפוד. 10 און דָוִד האָט אמר: ה' אלקֵי ישראל, שמע האָט שמע [זען
"שמע" ישעיהו 52:15-53:12] דײַן עֶבֶד, אַז שָׁאול בקש צו בוא קיין קְעִילָה, צו
שחת די עִיר פון מײַנעט וועגן. 11 וועלן די בעלי קְעִילָה מיך סגר אין זיין יָד?
וועט שָׁאול ירד, אַזוי ווי דײַן עֶבֶד האָט שמע? ה' אלקֵי ישראל, נגד! נא, צו דײַן
עֶבֶד. האָט ה' אמר: ער וועט ירד. 12 האָט דָוִד אמר: וועלן די בעלי קְעִילָה
סגר מיך און מײַנע אנשים אין דער יָד שָׁאולן? האָט ה' אמר: זיי וועלן סגר. 13
איז דָוִד קום [זען "קום" במדבר 24:17; הושע 6:2] מיט זײַנע אנשים, ארום
600 איש, און זיי זײַנען יצא פון קְעִילָה, און זײַנען הלך ווּ זיי האָט זיך הלך.
איז שָׁאולן נגד געוואָרן, אַז דָוִד איז מלט געוואָרן פון קְעִילָה; און ער האָט זיך
חדל פון יצא. 14 און דָוִד איז ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] אין
מדבר, אין די מצדות; און ער איז ישב אויפן הַר אין מדבר זיף. און שָׁאול האָט
כּל הימים בקש, אָבער אלוקים האָט אים נישט נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14;
53:9; 9:5; חגי 2:7-9] אין זיין יָד. 15 און דָוִד האָט ראה, אַז שָׁאול איז יצא [זען
ישעיהו 11:1-10; מיכה 5:1] צו בקש זיין נפש [זען "נפש" ישעיהו 53:10]; און

דָוִד איז געווען אין מדבר זיף, אין חוֹרשָה. 16 און יהוֹנָתָן בן שָאולן איז קום,
און איז הלך צו דָוִדן קיין חוֹרשָה, און ער האָט חזק זיין יָד אין אלוקים. 17
און ער האָט צו אים אמר: זאלסט נישט ירא האָבן, ווארעם די יָד פון אָבִי
שָאולן וועט דיך נישט מצא, און דו וועסט מלך איבער ישראל, און איך וועל
פאר דיר זיין פאר א משנה; און אויך אָבִי שָאול ידע [זען "ידע" דניאל 9:25;
ישעיהו 53:3] דאָס. 18 און זיי האָבן ביידע כרת [זען "כרת" דניאל 9:26] א
ברית פאר ה'; און דָוִד איז ישב אין חוֹרְשָה, און יהוֹנָתָן איז הלך צו זיין בית.
19 און די זיפער זיַינען עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] צו שָאולן קיין גִבעָה,
אַזוי צו אמר: אמנם, דָוִד סתר זיך בַיי אונדז אין די מצדות אין חוֹרְשָה אויפן
גבעה פון חֲכִילָה וואָס מימין פון ישימוֹן. 20 און אצונד, מלך, ווען נאָר דיַין
נפש אַוַת, ירד! ירד! און אויף אונדז איז אים צו סגר אין דער יָד המלך. 21
האָט שָאול אמר: ברך זאלט איר זיין פון ה', וואָס האָט איר איַיך חמל אויף
מיר. 22 הלך! נא, כון ווידער, און ידע, און ראה זיין מקוֹם ווּ זיין רגל [זען רגל,
תהילים 22:17] איז, ווער עס האָט אים דארטן ראה; ווארעם מע האָט מיר
אמר, ער איז ערם ערם. 23 דעריבער ראה! און ידע פון אלע מחבֹאים [מחבא]
וואָס ער חבא זיך דארטן, און איר זאלט זיך שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5;
זכריה 13:7] צו מיר מיט נָכוֹן [כון], און איך וועל הלך מיט איַיך; און עס וועט
זיין, אויב ער איז אין אֶרֶץ, וועל איך אים חפש צווישן כֹּל אלפי יהודה. 24
זיַינען זיי קום [זען "קום" במדבר 24:17; הושע 6:2], און זיַינען הלך קיין זיף
פארויס פאר שָאולן. און דָוִד און זיַינע אנשים זיַינען געווען אין מדבר מעון,
אין דעם עֲרבה, צו ימין פון ישימוֹן. 25 און ווי שָאול און זיַינע אנשים זיַינען
הלך צו בקש, אַזוי האָט מען נגד דָוִדן, און ער האָט ירד צום סלע, און האָט
זיך ישב אין מדבר מעון. האָט שָאול שמע [זען "שמע" בראשית 22:18; ישעיהו
52:15; דברים 18:15], און ער האָט רדף דָוִדן אין מדבר מעון. 26 און שָאול
איז הלך פון דער זייט הַר, און דָוִד און זיַינע אנשים פון דער אנדער זייט הַר;
און דָוִד האָט זיך חפז צו הלך פון שָאולן, און שָאול און זיַינע אנשים האָבן
עטר צו דָוִדן און צו זיַינע אנשים זיי צו תפשׂ. 27 איז בוא א מלאך צו שָאולן,
אַזוי צו אמר: מהר! זיך און הלך! ווארעם די פלשתים זיַינען פשט אויפן הָאָרֶץ.
28 האָט שָאול זיך שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5; זכריה 13:7] פון רדף דָוִדן,
און ער איז הלך אקעגן די פלשתים. דעריבער האָט מען קרא יענעם מקוֹם
סלַע-הַמַחלקות.

1 און דָוִד איז עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] פון דארטן, און האָט זיך ישב
אין די מצדות פון עֵין-גֶדִי. 2 און עס איז געווען, אַז שָאול האָט זיך שוב פון
הינטער די פלשתים, האָט מען אים נגד, אַזוי צו אמר: הנה, דָוִד איז אין מדבר
פון עֵין-גֶדִי. 3 האָט שָאול לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13;
11:13] 3,000 איש בחר פון כל ישראל, און ער איז הלך צו בקש דָוִדן מיט
זײַנע אנשים אויף די צוּרֵי היעלים. 4 און ער איז בוא [זען "בוא," בראשית
49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] צו די שאפּגעהעפטן בײַם דֶרֶך,
און דארטן איז געווען א הייל; איז שָאול בוא צו סכך זיין רגלים. און דָוִד און
זײַנע אנשים זײַנען ישב אין די ירכה פון דער הייל. 5 האָבן די אנשים פון דָוִדן
צו אים אמר: הנה, דאָס איז דער יוֹם, וואָס ה' האָט דיר אמר: הנה, איך נתן
[זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] דײַן שונא אין דײַן יָד, און וועסט
עשׂה צו אים אַזוי ווי עס וועט זיין יטב אין דײַנע אויגן. איז דָוִד קום [זען
"קום" במדבר 24:17; הושע 6:2], און האָט כרת דעם כּנף פון מעיל פון שאול
שטילערהייט. 6 און עס איז געווען נאָך דעם, האָט לֵב דָוִד אים נכה פאר
וואָס ער האָט כרת דעם כּנף פון שָאולן. 7 און ער האָט אמר צו זײַנע אנשים:
חלילה! פון מיר פון ה' אַז איך זאָל עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו
53:9] די דאזיקע זאַך צו אֲדֹנִי, צום משיח פון ה' [זען תהילים 110:1; מלאכי
3:1; דניאל 3:12; 7:14], צו שלח מיין יָד אויף אים, ווארעם דער משיח פון ה'
איז ער. 8 און דָוִד האָט שסע זײַנע אנשים מיט די ווערטער, און ער האָט זיי
נישט נתן צו קום אקעגן שָאולן. און שָאול איז קום פון דער הייל, און איז
הלך אין דֶרֶך. 9 איז דָוִד דערנאָך קום, און ער איז יצא [זען ישעיהו 11:1-10;
מיכה 5:1] פון דער הייל, און ער האָט נאכגערופן שָאולן, אַזוי צו אמר: אֲדֹנִי
המלך! האָט שָאול זיך נבט הינטער זיך, און דָוִד האָט זיך קדד מיטן פנים צו
ארצה, און זיך שחה. 10 און דָוִד האָט אמר צו שָאולן: לָמָּה שמע צו די דברי
אדם, אַזוי צו אמר: הנה, דָוִד בקש דיר רָעָה? 11 היה האָבן היום הזה דײַנע
אויגן ראה, אַז ה' האָט דיך נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9]
אין מיין יָד אין דער הייל; און מע האָט אמר דיך צו הרגען, אָבער האָט דיך
געשוינט [חוס], און איך האָב אמר: איך וועל נישט שלח מיין יָד אויף אֲדֹנִי,

ווארעם משיח פון ה' איז ער. 12 און ראה, אָבִי, גַּם ראה דעם כּנף פון דײַן
מעיל אין מיין יָד; ווארעם אַז איך האָב כרת דעם כּנף פון דײַן מעיל, און האָב
דיך נישט הרג, ידע און ראה, אַז אין מיין יָד איז נישטא קיין רָעָה און קיין
פשע [זען "פשע" ישעיהו 53:5], און איך האָב נישט חטא קעגן דיר; און דו
צדה מיין נפש צו לקח. 13 זאָל ה' שפט צווישן מיר און צווישן דיר, און זאָל
ה' זיך פאר מיר נוקם זיין אן דיר; אָבער מיין יָד זאָל נישט היה אויף דיר. 14
אַזוי ווי דאָס משל הקדמני זאָגט: פון רשעים יצא רשע; אָבער מיין יָד זאָל
נישט זיין אויף דיר. 15 נאָך וועמען איז יצא מלך ישראל? נאָך וועמען רדף זיך?
נאָך א כלב מֵת [זען תהילים 22:17], נאָך א פַּרְעֹשׁ? 16 און זאָל ה' זיין דַּיָּן, און
שפט צווישן מיר און צווישן דיר, און ראה, און ריב מיין ריב, און מיך שפט
פון דײַן יָד. 17 און עס איז געווען, ווי דָוִד האָט כלה דבר [זען "דבר" ישעיהו
7:10-14] די דאזיקע דברים צו שָׁאולן, אַזוי האָט שָׁאול אמר: איז דאָס דײַן
קול, דָוִד בְּנִי? און שָׁאול האָט נשׂה זיין קול, און האָט בכה. 18 און ער האָט
אמר צו דָוִדן: דו ביסט צַדִּיק פון מיר, ווארעם דו האסט מיר גמל הַטּוֹבָה, און
איך האָב גמל הָרָעָה. 19 און דו האסט נגד הַיּוֹם ווי דו האסט טוֹב עשׂה מיט
מיר, ווען ה' האָט מיך סגר אין דײַן יָד, און דו האסט מיך נישט הרג. 20 און
וועט דען איש מצא זיין פײַנט, און אים שלח מיט א דֶּרֶךְ טוֹבָה? דעריבער זאָל
דיר ה' שלם טוֹבה תחת [זען בראשית 22:13, תחת בְּנוֹ; זען ישעיהו 53:5,8,
תחת לנו] דו האסט מיר עשׂה היום הזה. 21 און אצונד, הנה, איך ידע [זען
"ידע" דניאל 9:25; ישעיהו 53:3] אַז מלך וועסטו מלך און אין דײַן יָד וועט זיך
קום [זען קור"א 15:4] די מלוכה פון ישראל. 22 דעריבער שבע מיר אצונד, בּײַ
ה', אויב דו וועסט כרת מיין זֶרע נאָך מיר, און אויב דו וועסט שמד מיין שֵׁם
פון מיין בית אבי. 23 האָט דָוִד שבע [זען "שבע," תהילים 110:4, זען דברי
הימים א 21:17] שָׁאולן; און שָׁאול איז הלך צו זיין בית, און דָוִד און זײַנע
אנשים זײַנען עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] אויף דער מצוּדה.

שמלא25

1 און שמואל איז מות, און כל ישראל האָבן זיך קבץ, און האָבן אים ספר;
און זיי האָבן אים קבר [זען משיח קבר, ישעיהו 53:9] אין זיין הײם אין רָמָה.
און דָוִד איז קום, און האָט ירד צום מדבר פָּארָן. 2 און אין מעוֹן איז געווען

אן איש, וואָס זיין מַעֲשׂה איז געווען אין כַּרמֶל. און דער איש איז געווען גדול מאֹד, און ער האָט געהאט 3,000 צאֹן, און 1,000 עזים; און ער איז געווען בּײַם גזז [זען גזז ישעיהו 53:7] פון זײַנע צאֹן אין כַּרמֶל. 3 און דער שֵׁם פון דער איש איז געווען נָבל, און דער שֵׁם פון זיין אִשָׁה אֲבִיגַיִל. און די אִשָׁה איז געווען טובת שׂכל און יפת תּאַר; אָבער דער איש איז געווען קשה און רע אין מעלל; און ער איז געווען פון משפחה כָּלֵב. 4 האָט דָוִד שמע [זען "שמע" ישעיהו 52:15-53:12] אין מדבר אַז נָבל גזז [זען ישעיה 53:7] זײַנע צאֹן. 5 און דָוִד האָט שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1] 10 נערים, און דָוִד האָט אמר צו די נערים: עלה! קיין כַּרמֶל, און בּוא צו נָבלן און שאל [זען "שאל" תהילים 2:8] אים אין מיין שֵׁם אויף שלוֹם. 6 און אַזוי זאָלט איר אמר: צום חי! און שלוֹם צו דיר, און שלוֹם צו דײַן בּית, און שלוֹם צו אלץ וואָס איז דײַנס! 7 און אצונד האָבּ איך שמע [זען "שמע" ישעיהו 52:15-53:12] אַז מע גזז [זען ישעיהו 53:7] בּײַ דיר; אצונד: די רֹעים וואָס בּײַ דיר זײַנען געווען מיט אונדז; נישט מיר האָבּן זיי כלם, און נישט בּײַ זיי איז עפּעס פקד געוואָרן אלע טעג וואָס זיי זײַנען געווען אין כַּרמֶל 8 שאל [זען "שאל" תהילים 2:8] דײַנע נערים, און זיי וועלן דיר נגד טאָ זאלן די נערים מצא חֵן אין דײַנע אויגן; וואָרעם אין א גוטן טאג זײַנען מיר בּוא [זען "בּוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9]. נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] נא, וואָס דײַן יָד וועט מצא, צו דײַנע עבדים און צו דײַן בּן צו דָוִדן. 9 זײַנען בּוא די נערים פון דָוִדן, און האָבּן דבר צו נָבלן אַזוי ווי כּל הדברים האלה אין שֵׁם פון דָוִדן; און זיי האָבּן זיך נוח. 10 האָט נָבל ענה די עבדים פון דָוִדן, און האָט אמר: ווער איז דָוִד? און ווער איז בּן יִשַׁין? הַיוֹם זײַנען דאָ רבּב עבדים וואָס פּרץ זיך איטלעכער פון זיין אדון. 11 און איך זאָל לקח מיין לֶחֶם און מיין מַיִם, און מיין טבח [זען "טבח" ישעיהו 53:7] וואָס איך האָבּ טבח פאַר מײַנע גֹזז [זען גֹזז ישעיהו 53:7], און נתן צו אנשים וואָס איך ידע [זען "ידע" דניאל 9:25; ישעיהו 53:3] נישט פון וואנען זיי זײַנען? 12 האָבּן די נערים פון דָוִדן זיך הפך אויף זייער דֶּרֶךְ, און זיי זײַנען שוב, און זײַנען בּוא און האָבּן אים נגד אַזוי ווי אלע די דאזיקע ווערטער [זען ישעיהו 53:2, משיח בּן דָוִד און די "נָבל" וועלט]. 13 האָט דָוִד אמר צו זײַנע אנשים: חגר! איטלעכער זיין חֶרֶב. האָבּן זיי איטלעכער חגר זיין חֶרֶב, אויך דָוִד האָט חגר זיין חֶרֶב; און עס זײַנען עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2 און אויך דעם זַעַם פון דעם בּן דָוִד שֶׂה, התג' 6:16]

נאָך דָוִדן ארום 400 איש; און 200 זײַנען ישב בײַ די כלים. 14 און אביגַיִלן,
אשֶׁת נָבל, נַעַר אחד פון די נערים נגד, אַזוי צו אמר: הנה, דָוִד האָט שלח [זען
"שלח" מלאכי 3:1] מלאכים פון מדבר צו ברך אֲדֹנֵינוּ, און ער איז אויף זיי
עיט. 15 און די אנשים זײַנען געווען טֹבים מאֹד צו אונדז, און נישט מיר זײַנען
כלם געוואָרן, און נישט בײַ אונדז איז עפעס פקד געוואָרן, אלע טעג וואָס
מיר זײַנען הלך מיט זיי, ווען מיר זײַנען געווען אין שָׂדֶה. 16 זיי זײַנען געווען א
חוֹמָה ארום אונדז אי בײַ לַיְלָה אי בײַ יוֹמָם, אלע טעג וואָס מיר זײַנען געווען
מיט זיי, רעִים [רעה] די צאֹן. 17 און אצונד ידע [זען "ידע" דניאל 9:25; ישעיהו
53:3] און ראה וואָס דו זאלסט עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו
53:9] ווײַל רעָה איז כלה אויף אֲדֹנֵינוּ און אויף זיין כל בית; און ער איז א בֶּן
בליִּעל, אַז עס איז נישט צו דבר [זען "דבר" ישעיהו 7:10-14] צו אים. 18 האָט
אביגַיִל מהר און האָט לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13]
200 לחם, און 2 לאגלען ווײַן, און 5 געמאכטע צאֹן, און 5 סְאה קָלִי, און 100
צמוק, און 200 דבלָה, און שום אויף חמֹרים [זען זכריה 9:9]. 19 און זי האָט
אמר צו אירע נערים: עברו מיר פארויס; הנני בוא איך אײַך נאָך. און איר איש
נָבלן האָט זי נישט נגד. 20 און עס איז געווען, ווי זי רכב [זען "רכב" זכריה
9:9] אויף איר חֲמוֹר [זען "חֲמוֹר" פון משיח, זכריה 9:9], און ירד אונטער דעם
סֵתר פון הַר, און הנה דָוִד מיט זײַנע אנשים ירד איר אנטקעגן, און זי האָט זיי
פגש. 21 און דָוִד האָט אמר: בלויז אומנישט שקר האָב איך שוֹמר אלץ וואָס
געהערט צו דעם דאזיקן אין מדבר, און גארנישט איז פקד געוואָרן פון אלץ
וואָס געהערט צו אים; און ער האָט מיר שוב רָעָה תחת טובה [זען יוחנן
10:31-32]. 22 זאָל אלוקים עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9]
אַזוי און נאָך יסף צו די פײַנט פון דָוִדן [זען רומ' 11:28], אויב איך וועל שאר
פון אלע וואָס געהערן צו אים ביזן בוקֶר פון משתִּין [שתן] בקיר! 23 און ווי
אביגַיִל האָט ראה דָוִדן, אַזוי האָט זי מהר און ירד פון חֲמוֹר [זען "חֲמוֹר" פון
משיח, זכריה 9:9], און איז נפל [זען "נפל" ישעיהו 26:19; און זען תהילים
16:10 און ישעיהו 53:9-10 און דניאל 12:2, תחִיַּת הַמֵּתים אין מָשִׁיחַ] אויף
איר פנים פאר אף פון דָוִד, און האָט זיך שחה צו דער אֶרֶץ. 24 און זי איז נפל
צו זײַנע רגלים [זען תהילים 22:17], און האָט אמר: אויף מיר אליין, אֲדֹנִי, די
שולד [עוון]! און זאָל דײַן אמה, נא, דבר [זען "דבר" ישעיהו 7:10-14] אין
דײַנע אוזנים, און שמע צו די ווערטער פון דײַן אמה. 25 זאָל, נא, אֲדֹנִי נישט

שום זיין לֵב אויף דעם דאזיקן איש הבליעל, אויף נָבלן, ווארעם אַזוי ווי שמוֹ
[זען "שמוֹ" פון צֶמַח משיח, זכריה 6:11-12, יהושע/ישוע איז בעל אותו שם
פון משיח], אַזוי איז ער. נָבל איז שמוֹ, און נבָלָה איז מיט אים. און איך דייַן
אמה האָבּ נישט ראה די נערים פון אֲדֹנִי, וואָס דו האסט שלח [זען "שלח"
מלאכי 3:1]. 26 און אצונד, אֲדֹנִי, אַזוי ווי ה' חי, און אַזוי ווי דייַן נפש [זען
"נפש" פון משיח ישעיהו 53:10] חי, אַז דאָס האָט דיך ה' מנע פון בוא צו
דָּמִים, און צו דיך ישע מיט דייַן אייגענער יָד! און אצונד, זאלן ווערן אַזוי ווי
נָבל דייַנע שונאים און די וואָס בקש רעָה אויף אֲדֹנִי. 27 און אצונד, זאָל די
דאזיקע ברכה, וואָס דייַן שפחה האָט געבראכט צו אֲדֹנִי, נתן [זען "נתן"
ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] ווערן צו די נערים וואָס הלך הינטער
רגלים [זען תהילים 22:17] פון אֲדֹנִי. 28 פארגיב [נשׂא], נא, דעם פשע [זען
"פשע" ישיעה 53:5] פון דייַן אמה, ווארעם עשׂה וועט ה' עשׂה אֲדֹנִי א בית
אמן, ווייַל די מלחמות פון ה' לחם אֲדֹנִי, און קיין רָעָה איז נישט מצא געוואָרן
אין דיר פון מימיךָ [זען בן דָוִד ישעיהו 53:9]. 29 הגם אן אדם איז קום זיך צו
רדף נאָך דיר, און צו בקש דייַן נפש, וועט די נפש [זען "נפש" פון משיח
ישעיהו 53:10] פון אֲדֹנִי זיין צרר אין דעם צרוֹר פון חיים בייַ ה' אלקֶיךָ, און די
נפש פון דייַנע פייַנט, זי וועט ער קלע אין א כּף הקלע. 30 און עס וועט זיין,
אַז ה' וועט עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] צו אֲדֹנִי אַזוי ווי כּל
דאָס טוֹבה וואָס ער האָט דבר אויף דיר, און ער וועט דיך צוה פאר א נגיד
[זען משיח "נגיד" דניאל 9:25] איבער ישראל, 31 זאָל דאָס דיר נישט זיין פאר
א פוּקָה, און פאר א מכשוֹל לֵב פון אֲדֹנִי, וואָס דו האסט שפך דם חִנם, און
וואָס אֲדֹנִי האָט זיך אליין ישע. און אַז ה' וועט יטב אֲדֹנִי, זאלסטו זיך זכר אן
דייַן אמה. 32 האָט דָוִד אמר צו אביגַיִלן: ברך ה' אלוקֵי ישראל, וואָס האָט
דיך היום הזה שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1] מיר אנטקעגן. 33 און ברך דייַן
טַעַם, און ברך זאלסט דו זיין, וואָס דו האסט מיך היום הזה כלא פון בוא צו
דָמִים, און זיך ישע מיט מיין אייגענער יָד. 34 ווארעם אמנם, אַזוי ווי חי ה'
אלקֵי ישראל וואָס האָט מיך מנע פון דיר רעע, אַז ווען דו וואלסט נישט מהר
און בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] מיר
אנטקעגן, אויב עס וואלט יתר בייַ נָבלן ביזן אוֹר הבוקֶר משתין [שתן] בקיר!
35 און דָוִד האָט לקח פון איר יָד וואָס זי האָט אים געבראכט, און צו איר
האָט ער אמר: עלה! בשלום צו דייַן בית. ראה, איך האָבּ שמע [זען "שמע"

בראשית 22:18; ישעיהו 52:15; דברים 18:15] צו דייַן קול, און האָב נשׂא דייַן פּנים. 36 און אביגַיִל איז בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] צו נָבלן, און הנה ער האָט א משתּה בײַ זיך אין בית, אַזוי ווי א משתּה פון א מלך, און לֵב נָבל איז אים טוב, און ער איז שכור עד מאֹד. האָט זי אים קיין זאַך נישט נגד, קָטֹן אָדער גָדול, ביזן אור הַבֹקֶר. 37 און עס איז געווען אין דער בוקר, אַז דער ווייַן איז יצא פון נָבלן, האָט אים זיין אִשָּׁה נגד די דאזיקע זאכן, און זיין לֵב איז מות אין אים, און ער איז געוואָרן אַזוי ווי שטיין. 38 און עס איז געווען אין ארום 10 טעג, האָט ה' נגף נָבלן, און ער איז מות. 39 האָט דָוִד שמע [זען "שמע" ישעיהו 52:15-53:12] אַז נָבל איז מות, און ער האָט אמר: ברך ה' וואָס האָט זיך ריב די ריב פון מיין חֶרְפָּה פון יָד נָבל, און האָט חשׂך זיין עֶבֶד פון רעָה; און דאָס רעָה פון נָבלן האָט ה' שוב אויף זיין קאָפּ. און דָוִד האָט שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1] און דבר צו אביגַיִלן, זי צו לקח צו זיך פאר אן אִשָּׁה. 40 זייַנען בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] עבדים פון דָוִד צו אביגַיִלן קיין כַּרמֶל [אין חברון], און זיי האָבן דבר צו איר, אַזוי צו אמר: דָוִד האָט אונדז שלח צו דיר, דיך צו לקח צו אים פאר אן אִשָּׁה. 41 איז זי קום [זען "קום" במדבר 24:17; הושע 6:2], און האָט זיך שחה מיטן אַף צו ארצה, און זי האָט אמר: הנה איז דייַן אמה פאר שפחה צו רחץ די רגלים [זען תהילים 22:17] פון עבדים פון אֲדֹנִי. 42 און אביגַיִל האָט מהר און איז קום, און האָט זיך רכב אויפן חֲמור [זען "חֲמוֹר" פון משיח, זכריה 9:9], מיט אירע 5 נערֹת וואָס זייַנען הלך צו איר רגל, און זי איז הלך נאָך די מלאכים פון דָוִדן. און זי איז אים געוואָרן פאר אן אִשָּׁה. 43 און אחינוֹעמען האָט דָוִד לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13] פון יזרעאל; און זיי זייַנען אים ביידע געוואָרן פאר נשים. 44 און שָׁאול האָט נתן זיין בת מִיכל, אִשָּׁה פון דָוִד, צו פלטי בן לַיִשן וואָס פון גַלים.

שמלא26

1 און די זיפער [זפים פון זיף] זייַנען בוא צו שָׁאולן קיין גִבעָה, אַזוי צו אמר: אמנם, דָוִד סתר זיך אויף דעם גבעה פון חֲכִילָה פאר ישימוֹן. 2 איז שָׁאול קום, און האָט ירד צום מדבר זיף מיט 3,000 איש בחר פון ישראל, צו בקש

דָוִדן אין מדבר זיף. 3 און שָאול האָט חנה אויפן גבעה פון חַכילָה וואָס פאר
ישימוֹן, בײַם דֶרֶך. און דָוִד איז ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13]
אין מדבר, און ער האָט ראה, אַז שָאול איז בוא נאָך אים אין מדבר. 4 און דָוִד
האָט שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1] מרגלים, און איז געוואר ידע אל נכון, אַז
שָאול איז בוא. 5 איז דָוִד קום, און איז בוא צו דעם מקוֹם וואָס שָאול האָט
דארטן חנה, און דָוִד האָט ראה דעם מקוֹם וואָס דארטן איז שכב שָאול און
אבנר בֶן נרן, זיין שׂר צָבא. און שָאול איז שכב אין לאגעררינג, און דאָס עַם
[זען "עמי" ישעיהו 53:8, כִּי נגזר מארץ חיים מפשע עמי] האָט חנה רונד ארום
אים. 6 האָט זיך ענה דָוִד און האָט אמר צו אחימֶלֶך דעם חִתִּי, און צו אבישַי
בֶן צרויָהן, אחִי יוֹאב, אַזוי צו אמר: ווער וויל ירד מיט מיר צו שָאולן אין
מַחֲנֶה? האָט אבישַי אמר: איך וועל ירד מיט דיר. 7 איז בוא דָוִד און אבישַי צו
הָעָם בײַ לַיְלָה, און הנה שָאול שכב און שלאָפט אין לאגעררינג, און זיין חֲנִית
איז מעך אין דער אֶרֶץ אים צוקאפנס, און אבנר און הָעָם שכב רונד ארום
אים. 8 האָט אבישַי אמר צו דָוִדן: אלוקים האָט הַיּוֹם סגר דײַן פײַנט אין דײַן
יָד; און אצונד, לאמיך אקארשט אים פעם אחת נכה מיטן חֲנִית בִּיז אין דער
אֶרֶץ, און איך וועל נישט דארפן שָנָה צו אים. 9 האָט דָוִד אמר צו אבישַין:
זאלסט אים נישט שחת, ווארעם ווער האָט שלח זיין יָד אויף דעם משיח פון
ה', און איז נקָה? 10 און דָוִד האָט אמר: אַזוי ווי חי ה', אַז נאָר ה' זאָל אים נגף!
אוֹ זיין יוֹם וועט בוא, און ער וועט מות, אָדער ער וועט ירד אין מלחמה און
ספה. 11 חלילה לי פון ה', צו שלח מיין יָד אויף משיח פון ה'. און אצונד, לקח,
נא, דעם חֲנִית וואָס בײַ אים צוקאפנס, און דעם צפּחת הַמַּיִם, און לאמיר זיך
הלך. 12 און דָוִד האָט לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13]
דעם חֲנִית און דעם צפּחת הַמַּיִם פון צוקאפנס שאול, און זיי זײַנען זיך הלך;
און קיינער האָט נישט ראה און נישט ידע, און קיינער האָט זיך נישט קיץ
[זען דניאל 12:2], ווײַל זיי זײַנען אלע געשלאפן, ווארעם א תרדמה [זען
בראשית 2:21] פון ה' איז נפל [זען "נפל" ישעיהו 26:19; און זען תהילים
16:10 און ישעיהו 53:9-10 און דניאל 12:2, תחִיַּת הַמֵּתים אין מָשִיחַ] אויף זיי.
13 און דָוִד איז עבר אויף דער אנדער זייט, און ער האָט זיך עמד אויפן שפּיץ
הַר פון דער ווײַטן, מיט א רב המקוֹם צווישן זיי. 14 און דָוִד האָט קרא צו
הָעָם און צו אבנר בֶן נרן, אַזוי צו אמר: ווילסטו נישט ענה, אבנר? האָט אבנר
זיך ענה און האָט אמר: ווער ביסטו, וואָס דו קרא צום מלך? 15 האָט דָוִד

אמר צו אבנרן: דו ביסט דאָך אן איש, און ווער איז דײַן גלײַכן אין ישראל,
לָמָּה האסטו נישט שמר אֲדֹנֶיךָ דעם מלך? ווארעם אײנער פון הָעָם [זען
"עמי" ישעיהו 53:8, כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי] איז בוא צו שחת [זען
"שחת" תהילים 16:10] אֲדֹנֶיךָ המלך. 16 נישט טוב איז די דאזיקע זאַך וואָס
דו האסט עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9]. אַזוי ווי חי ה', אַז בני
מות זײַט איר ווערט, וואָס איר האָט נישט שמר אדֹנֵיכֶם דעם משיח פון ה'!
און אצונד ראה, ווו איז דער חֲנִית פון דעם מלך, און דער צפחת הַמַּיִם וואָס
איז געווען בײַ אים צוקאפנס? 17 האָט שָׁאול נכר קול דָוִד, און ער האָט אמר:
איז דאָס דײַן קול, בני דָוִד? האָט דָוִד אמר: מײַן קול, אֲדֹנִי המלך. 18 און ער
האָט אמר: לָמָּה רדף זיך אֲדֹנִי נאָך זײַן עֶבֶד? וואָס האָב איך דען עשׂה [זען
"עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9]? און וואָס פאר א רָעָה איז אין מײַן יָד?
19 און אצונד, זאָל, נא, אֲדֹנִי דער המלך שמע די ווערטער פון זײַן עֶבֶד: אויב
ה' האָט דיך סות אויף מיר, וועט ער ריח א מִנְחָה; אויב אָבער בני האדם,
זאלן זיי זײַן ארוּר פאר ה', וואָס זיי האָבן מיך גדש הַיּוֹם פון צו ספח אין דער
נחלה פון ה', אַזוי צו אמר: הלך, עֶבֶד אלוקים אחרים. 20 און אצונד, זאָל מײַן
דם נישט נפל צו ארצה אוועק פון פני ה'; ווארעם מלך ישראל איז יצא [זען
ישעיהו 11:1-10; מיכה 5:1] בקש אן אײנציקע פרעֹש, אַזוי ווי מע רדף קֹרא
אין די הרים. 21 האָט שָׁאול אמר: איך האָב חטא; שוב זיך אוּם, בני דָוִד,
ווארעם איך וועל דיר מער נישט רעע דערפאר וואָס מײַן נפש איז יקר געווען
אין דײַנע אויגן היום הזה. הנה, איך האָב זיך נאריש [סכל], און האָב שגה
רבה מאֹד. 22 האָט זיך ענה דָוִד און האָט אמר: הנה איז דעם חֲנִית המלך, און
זאָל אײנער פון די נערים [פון שָׁאוּל] עבר, און אים לקח. 23 און ה' וועט שוב
[זען "שוב" הושע 3:4-5; זכריה 13:7] איטלעכן זײַן צדקה און זײַן אֱמֻנָה;
ווארעם ה' האָט דיך הַיּוֹם נתן אין מײַן יָד, און איך האָב נישט אבה צו שלח
מײַן יָד אויף דעם משיח פון ה'. 24 און הנה אַזוי ווי דײַן נפש איז געווען גדל
אין מײַנע אויגן היום הזה, אַזוי זאָל מײַן נפש זײַן גדל אין די אויגן פון ה', אַז
ער זאָל מיך נצל [זען "נצל" מיכה 4:10; 5:1] פון כל צרה. 25 האָט שָׁאול אמר
צו דָוִדן: ברך זאלסטו זײַן, בני דָוִד; אי עשׂה וועסטו עשׂה אי יכל וועסטו יכל.
און דָוִד איז הלך אויף זײַן דֶּרֶךְ, און שָׁאול האָט זיך שוב צו זײַן מקוֹם.

1 און דָוִד האָט אמר בּײַ זיך אין לֵב: אצונד וועל איך יום אחד נספה [ספה]
ווערן דורך יָד שאול. נישטא בעסערס פאר מיר, ווי מלט זאָל איך מלט ווערן
אין אֶרֶץ פלשתים, און שָאול וועט זיך יאש זיין פון מיר, מיד ווײַטער צו בקש
אין כּל געמארק פון ישראל; אַזוי וועל איך מלט ווערן פון זיין יָד. 2 איז דָוִד
קום [זען "קום" במדבר 24:17; הושע 6:2] און איז עבר, ער און די 600 איש
וואָס מיט אים, צו אָכיש בן מָעוכן, מלך גַת. 3 און דָוִד איז ישב [זען "ישב"
הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] בּײַ אכישן אין גַת, ער און זײַנע אנשים,
איטלעכער מיט זיין בית [זען "בית" ירמיהו 31:30(31)-33(34)], דָוִד מיט זײַנע
2 נשים, אחינוֹעַם פון יזרעאל, און אביגַיִל די אִשָה פון נָבלן פון כַּרמֶל. 4 איז
נגד געוואָרן שָאולן, אַז דָוִד איז ברח קיין גַת, אָבער ער האָט אים מער
ווײַטער נישט בקש. 5 און דָוִד האָט אמר צו אכישן: אויב, נאָ, איך האָב מצא
חֵן אין דײַנע אויגן, זאָל מען מיר נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי
2:7-9] א מקום אין איינער פון די ערים פון שָדֶה, און איך וועל דארטן ישב
[זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13]; און לָמָה זאָל דײַן עֶבֶד ישב אין דער
מלוכה-עִיר בּײַ דיר? 6 האָט אים אָכיש נתן אין יום ההוא ציקלָג. דעריבער
געהערט ציקלָג צו די מלכים פון יהודה בּיז אויף היום הזה. 7 און די צאל פון
די טעג וואָס דָוִד איז ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] אין שָדֶה
פון די פלשתים, איז געווען א שָנָה מיט 4 חדשים. 8 און דָוִד און זײַנע אנשים
פלעגן עלה [זען ישעיהו 53:2] און פשט אויף דעם גשורי, און דעם גִזרי, און
דעם עֲמָלקי, ווארעם זיי זײַנען געווען די יושבי אֶרֶץ וואָס פון עוֹלָם, ווי דו בוא
קיין שור, און בּיז אֶרֶץ מצרַיִם. 9 און דָוִד פלעגט נכה [זען "נכה" ישעיהו
11:1-10; 53:4; 50:6] הָאָרֶץ, און נישט לאזן חיה קיין איש און קיין אִשָה; און
ער פלעגט לקח צֹאן און בקר, און חמֹרים [זען זכריה 9:9], און גְמַלִים, און
בגדים, און זיך שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5; זכריה 13:7] און בוא [זען "בוא"
בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; מלאכי 3:1; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] צו אכישן.
10 און אַז אָכיש האָט אמר: ווּ זייט איר פשט הַיוֹם? האָט דָוִד אמר: אויפן
נֶגֶב יהודה, און אויפן נֶגֶב פון דעם ירחמאלי, און אויפן נֶגֶב פון דעם קֵיני. 11
און קיין איש און קיין אִשָה פלעגט דָוִד נישט לאזן חיה, צו ברענגען קיין גַת,
ווײַל ער האָט אמר: טאמער וועלן זיי נגד אויף אונדז, אַזוי צו אמר: אַזוי און
אַזוי האָט דָוִד עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9]. און אַזוי איז

געווען זיין משפט כל הימים וואָס ער איז ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה
6:11-13] אין שָׂדֶה פון די פלשתים. 12 און אָכיש האָט אמן אין דָוִדן, אַזוי צו
אמר: באש האָט ער זיך באש בײַ זיין עם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כי נגזר
מארץ חיים מפשע עמי], בײַ ישראל, און ער וועט מיר זיין פאר אן עֶבֶד עוֹלם.

שמלא28

1 און עס איז געווען אין יענע טעג, האָבן די פלשתים קבץ זייערע מחנות פאר
צָבא, צו לחם אויף ישראל. און אָכיש האָט אמר צו דָוִדן: ידע זאלסטו ידע, אַז
דו וועסט יצא מיט מיר אין מַחֲנֶה, דו און דײַנע אנשים. 2 האָט דָוִד אמר צו
אכישן: דערפאר וועסט דו ידע, וואָס דײַן עֶבֶד וועט עשׂה. האָט אָכיש אמר צו
דָוִדן: דערפאר וועל איך דיך שום פארן שומר פון מיין קאָפּ כל הימים. 3 און
שמואל איז מות, און כל ישראל האָבן אים ספד, און זיי האָבן אים קבר [זען
קבר פון משיח, ישעיהו 53:9] אין רָמָה, אין זיין עִיר. און שָׁאול האָט געהאט
סור פון הָאָרֶץ די אוֹב און די יִדְּעֹנִי. 4 און די פלשתים האָבן זיך קבץ, און זיי
זײַנען בוא און האָבן חנה אין שוּנֵם, און שָׁאול האָט קבץ כל ישראל, און זיי
האָבן חנה אין גִלבּוֹע. 5 און שָׁאול האָט ראה דעם מַחֲנֶה פון די פלשתים, און
ער האָט ירא, און זיין לֵב האָט חרד מאֹד. 6 און שָׁאול האָט שאל [זען
תהילים 2:7-12] בײַ ה', אָבער ה' האָט אים נישט ענה, נישט דורך חלומות,
נישט דורך די אוּרים, נישט דורך נביאים. 7 האָט שָׁאול אמר צו זײַנע עבדים:
בקש מיר אויף אן אִשָּׁה א בעלת אוֹב, און איך וועל הלך צו איר, און וועל בײַ
איר דרש. האָבן זײַנע עבדים צו אים אמר: הנה איז דאָ אן אִשָּׁה א בעלת אוֹב
אין עֵין-דוֹר. 8 האָט שָׁאול זיך התחפשׂ, און ער האָט לבש בגדים אחרים, און
ער איז הלך, און 2 אנשים מיט אים. און זיי זײַנען בוא צו דער אִשָּׁה בײַ לָיְלָה,
און ער האָט אמר: קסם! פאר מיר, נא, דורך אוֹב, און ברענג מיר אויף דעם
וואָס איך וועל דיר אמר. 9 האָט די אִשָּׁה צו אים אמר: הנה, דו ידע וואָס
שָׁאול האָט עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] ווי ער האָט כרת
[זען "כרת" דניאל 9:26] די אֹבוֹת און די יִדְּעֹנִי פון הָאָרֶץ, און לָמָּה התנקש
[נקש] א בײַ מיין נפש מיך צו מות? 10 האָט שָׁאול איר שבע [זען "שבע,"
תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] בײַ ה', אַזוי צו אמר: אַזוי ווי חי ה',
דיר וועט קרה עוון וועגן דער דאזיקער זאַך! 11 האָט די אִשָּׁה אמר: וועמען

זאָל איך דיר עלה: האָט ער אמר: שמואל ברענג מיר אויף. 12 און ווי די אִשָּׁה
האָט ראה שמואלן, אַזוי האָט זי זעקן אויף א קול גדול; און די אִשָּׁה האָט
אמר צו שָׁאולן, אַזוי צו אמר: לָמָּה האסטו מיך רָמָה? דו ביסט דאָך שָׁאול. 13
האָט דער מלך צו איר אמר: זאלסט נישט ירא האָבן; וואָס זעסטו דען? האָט
די אִשָּׁה אמר צו שָׁאולן: אלוקים ראה איך עֹלים [עלה] פון הָאָרֶץ. 14 האָט
ער צו איר אמר: וואָס איז זיין תֹּאַר? האָט זי אמר: אַן איש זָקֵן עלה, און ער
איז עטה א מעִיל. האָט שָׁאול ידע אַז דאָס איז שמואל, און ער האָט זיך קדד
מיטן אף צו ארצה, און זיך שחה. 15 האָט שמואל אמר צו שָׁאולן: לָמָּה
האסטו מיר איר הִרגִיז [רגז], מיך עלה? האָט שָׁאול אמר: מיך האָט מאֹד צרר,
ווארעם די פלשתים לחם אויף מיר, און אלהים האָט זיך סור פון מיר, און ער
ענה מיר נישט מער, נישט דורך נביאים, נישט דורך חלומות; האָבּ איך דיך
קרא, מיך צו לאזן ידע, וואָס איך זאָל עשׂה. 16 האָט שמואל אמר: און לָמָּה
שאל מיך, אַז ה' האָט זיך סור פון דיר, און איז געוואָרן דיַין פייַנט? 17 און ה'
האָט פאר זיך עשׂה וואָס ער האָט דבר דורך מיר, און ה' האָט קרע די
ממלכה פון דיַין יָד, און האָט זי נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי
2:7-9] צו אַן אנדערן, צו דָוִדן. 18 אַזוי ווי דו האסט נישט שמע [זען "שמע"
בראשית 22:18; ישעיהו 52:15; דברים 18:15] צו דעם קול פון ה', און האסט
נישט עשׂה זיין חֲרוֹן אף אויף עֲמָלֵק; דעריבער האָט ה' עשׂה [זען "עשׂה"
ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] צו דיר די דאזיקע זאַך היום הזה. 19 און ה'
וועט אויך נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] ישראל מיט דיר
אין דער יָד פון די פלשתים. און מחר וועסט דו און דיַינע בּנים זיַינען מיט
מיר. אויך דעם מַחֲנֶה פון ישראל וועט ה' נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9;
9:5; חגי 2:7-9] אין דער יָד פון די פלשתים. 20 איז שָׁאול מהר און נפל ווי
הויך ער איז אויף ארצה, און ער האָט ירא מאֹד פאר די ווערטער פון
שמואלן; אויך האָט ער קיין כוח נישט געהאט, וויַיל ער האָט נישט געהאט
אכל קיין לֶחֶם כל היוֹם און כל הלָיְלָה. 21 איז די אִשָּׁה בוא צו שָׁאולן, און זי
האָט ראה אַז ער איז בהל מאֹד, און זי האָט צו אים אמר: הנה, דיַין שפחה
האָט שמע [זען "שמע" בראשית 22:18; ישעיהו 52:15; דברים 18:15] צו דיַין
קוֹל, און איך האָבּ שום מיין נפש אין מיין יָד, און האָבּ שמע צו דיַינע
ווערטער וואָס דו האסט דבר צו מיר. 22 און אצונד, נא, שמע דו אויך צו דעם
קול פון דיַין שפחה, און לאמיר שום פאר דיר א פת לֶחֶם, און אכל, און

ווּעסט האָבּן כּוח, אַז דו ווּעסט הלך אין דֶּרֶךְ. 23 האָט ער מאן, און ער האָט
אמר: איך וועל נישט אכל. אָבער זייַנע עבדים און אויך די אִשָּׁה זייַנען פּרץ צו
אים, און ער האָט שמע צו זייער קוֹל, און ער איז קום פון הָאָרֶץ, און האָט זיך
ישב אויפן מִטָּה. 24 און די אִשָּׁה האָט געהאט אן עֵגֶל מרבק [געשטאפּט
קאלב] אין בּית, האָט זי מהר און האָט עס זבח, און זי האָט לקח קֶמַח און
לוש, און האָט דערפון אפה מַצּוֹת. 25 און זי האָט נגש פאר שָׁאולן און פאר
זייַנע עבדים, און זיי האָבּן אכל. און זיי זייַנען קום און זייַנען הלך אין דער
לַיְלָה ההוּא.

שמלא29

1 און די פלשתים האָבּן קבץ זייערע כּל מחנים קיין אפק; און די ישראל
האָבּן חנה בּייַ דעם עַיִן וואָס אין יזרעאל. 2 און די סרנים פון די פלשתים
זייַנען עבר אין מאוֹת און אין אלפים, און דָוִד און זייַנע אנשים זייַנען עבר
צולעצט מיט אָכישן. 3 האָבּן די שׂרים פון די פלשתים אמר: וואָס טוען דאָ
די דאזיקע עִברים? האָט אָכיש אמר צו די שׂרים פון די פלשתים: דאָס איז
דאָך דָוִד עֶבֶד שָׁאול מלך ישראל, וואָס איז בּייַ מיר שוין טעג אָדער שוין
שָׁנים, און איך האָבּ אין אים מְאוּמה נישט מצא פון דעם יוֹם וואָס ער איז
נפל בּיז היום הזה. 4 האָבּן די שׂרים פון די פלשתים קצף אויף אים, און די
שׂרים פון די פלשתים האָבּן צו אים אמר: שוב אום דעם איש, און זאָל ער זיך
שוב [זען "שוב" הושע 5-3:4; זכריה 13:7] צו זיין מקוֹם וואָס דו האסט אים
דארטן פקד, און זאָל ער נישט ירד מיט אונדז אין דער מלחמה, כּדי ער זאָל
אונדז נישט זיין פאר א שׂטן אין דער מלחמה; ווארעם מיט וואָס וועט דער
דאזיקער זיך רצה מיט אֲדֹנָיו, אויב נישט מיט די קעפּ פון די דאזיקע אנשים?
5 איז דאָס נישט דער דָוִד, וואָס מע האָט פאר אים געזונגען [ענה] מיט
מחולה, אַזוי צו אמר: שָׁאול האָט נכה אין זייַנע טויזנטן, און דָוִד אין זייַנע
צענטויזנטן? 6 האָט אָכיש קרא דָוִדן, און האָט צו אים אמר: אַזוי ווי חי ה', אַז
דו בּיסט יָשָׁר, און דייַן יצא און דייַן בּוא מיט מיר אין מַחֲנֶה איז טוֹב אין
מייַנע אויגן, ווארעם איך האָבּ קיין רָעָה אין דיר נישט מצא פון דעם יוֹם וואָס
דו בּיסט צו מיר בּוא בּיז היום הזה. אָבער אין די אויגן פון די סרנים בּיסטו
נישט טוֹב. 7 און אצונד שוב זיך אום, און הלך בּשלום, כּדי זאָלסט נישט

עשׂה וואָס איז רע אין די אויגן פון די סרנים פון די פלשתים. 8 האָט דָוִד
אמר צו אכישן: אָבער וואָס האָבּ איך עשׂה און וואָס האסטו מצא אין דיַין
עֶבֶד פון דעם יום וואָס איך בין בּיַי דיר בּיז היום הזה, אַז איך זאָל נישט בוא
און לחם אקעגן די פיַינט פון אֲדֹנִי המלך? 9 האָט אָכיש ענה און האָט אמר
צו דָוִדן: איך ידע אַז דו בּיסט טוֹב אין מיַינע אויגן אַזוי ווי א מלאך אלוקים,
אָבער די שׂרים פון די פלשתים האָבּן אמר: ער זאָל נישט עלה מיט אונדז אין
דער מלחמה. 10 און אצונד, שכם! זיך אין דער בוקר מיט די עבדים פון דיַין
אדונים וואָס זיַינען בוא מיט דיר, און ווי איר וועט איַיך שכם אין דער בוקר,
און איַיך ווערט אור, אַזוי הלך. 11 האָט דָוִד זיך שכם, ער און זיַינע אנשים, צו
הלך אין דער בוקר, זיך צו שוב צו אֶרֶץ פון די פלשתים. און די פלשתים
זיַינען עלה קיין יזרעאל.

שמלא30

1 און עס איז געווען, אַז דָוִד און זיַינע אנשים זיַינען בוא [זען "בוא," בראשית
49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] אויפן יוֹם השְׁלִישִׁי [זען קור"א
15:4] קיין ציקלָג, און די עֲמָלקים זיַינען פשט אויפן נֶגֶב, און אויף ציקלָג, און
זיי האָבּן נכה ציקלָג, און האָבּן זי שׂרף אין אֵש. 2 און זיי האָבּן שבה די נשִׁים
וואָס אין איר, פון קָטֹן בּיז גָדוֹל; זיי האָבּן קיינעם נישט מות, אָבער זיי האָבּן
זיי נהג, און זיַינען הלך אויף זייער דֶרֶךְ. 3 און ווי דָוִד און זיַינע אנשים זיַינען
בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] אין
עִיר, און הִנה זי איז שׂרף אין אש, און זייערע נשִׁים און זייערע בּנים און זייערע
בּנוֹת זיַינען שבה געוואָרן. 4 האָט דָוִד און הָעָם וואָס מיט אים נשׂה זייער קוֹל
און בכה, בּיז זיי האָבּן מער קיין כוח נישט געהאַט צו בכה. 5 אויך ביידע
נשִׁים פון דָוִדן זיַינען שבה געוואָרן, אחינוֹעם פון יזרעאל, און אביגַיִל די אִשָׁה
פון נָבלן פון כַרמֶל. 6 און דָוִדן האָט מאֹד צרר, ווארעם הָעָם האָט אמר אים
צו סקל, וויַיל דאָס נפש פון כּל הָעָם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כּי נגזר מארץ
חיים מפשע עמי] איז געווען מרר, איטלעכער איבער זיַינע בּנים און איבער
זיַינע בּנוֹת. אָבער דָוִד האָט זיך חזק מיט ה' אלוקיו. 7 און דָוִד האָט אמר צו
אביתר דעם כהן, בּן אחימֶלֶךְ: נגש מיר, נא, דעם אפוד. האָט אביתר נגש דעם
אפוד צו דָוִדן. 8 און דָוִד האָט שאל בּיַי ה', אַזוי צו אמר: זאָל איך רדף די

דאזיקע גְדוּד? וועל איך זי נשֹג? האָט ער צו אים אמר: רדף! ווארעם צו נשֹג
וועסטו נשֹג, און צו נצל [זען "נצל" מיכה 4:10; 5:1] וועסטו נצל. 9 איז דָוִד
הלך, ער און די 600 איש וואָס מיט אים, און זיי זײַנען בוא [זען "בוא,"
בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] צום נחַל בשׂוֹר; און די
נותרים [יתר] האָבן זיך עמד. 10 און דָוִד האָט רדף , ער און 400 איש; און
200 איש האָבן זיך עמד, די וואָס זײַנען געווען צו פגר צו עבר דעם נחַל בשׂוֹר.
11 און זיי האָבן מצא אין שָׂדֶה אן איש א מִצרי, און האָבן אים געבראכט צו
דָוִדן; און זיי האָבן אים נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 9:5; 53:9; חגי 2:7-9]
לֶחֶם, און ער האָט אכל, און זיי האָבן אים שקה מַיִם; 12 און זיי האָבן אים
נתן א פלַח דבלָה, און 2 צמוק; און ער האָט אכל, און רוּח פון אים שוב,
ווארעם ער האָט נישט געהאט אכל לֶחֶם און נישט שתה קיין מַיִם 3 טעג און
3 נעכט. 13 האָט דָוִד צו אים אמר: צו וועמען געהערסטו און פון וואנען
ביסטו? האָט ער אמר: איך בין א נַעַר מִצרי, אן עֶבֶד פון אן איש פון עַמָלֵק,
און אֲדֹנִי האָט מיך עזב [זען "עזב" תהילים 22:2], ווײַל איך בין חלה געוואָרן
מיט 3 טעג צוריק. 14 מיר זײַנען פשט אויף דעם נֶגֶב פון דעם כרתי, און אויף
וואָס געהערט צו יהודה, און אויף דעם נֶגֶב פון כלב; און צִיקלָג האָבן מיר
שׂרף אין אש. 15 האָט דָוִד צו אים אמר: וועסטו מיך ירד צו דער דאזיקער
גְדוּד? האָט ער אמר: שבע [שווער] מיר בײַ אלוקים, נישט דו וועסט מיך מות,
און נישט דו וועסט מיך סגר אין דער יָד פון אֲדֹנִי, און איך וועל דיך ירד צו
דער דאזיקער גדוּד. 16 האָט ער אים ירד, און הנה זיי זײַנען נטש אויפן פּני
כל הָאָרֶץ, און זיי אכל און שתה און חגג איבער כל השלל [זען "שלל" ישעיהו
53:12] הגדול וואָס זיי האָבן לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13;
11:13] פון אֶרֶץ פלשתים, און פון אֶרֶץ יהודה. 17 האָט דָוִד זיי נכה פון נֶשֶף
און בּיז אויף מחר אין עֶרֶב, און פון זיי איז נישט מלט געוואָרן אן איש, אחוץ
400 איש נַעַר וואָס זײַנען רכב אויף גְמַלִים, און זײַנען נוס. 18 און דָוִד האָט
נצל [זען "נצל" מיכה 4:10; 5:1] געווען אלץ וואָס עַמָלֵק האָט לקח; אויך זײַנע
2 נשִים האָט דָוִד נצל געווען. 19 און בּײַ זיי איז גארנישט עדר געוואָרן פון
קטן און בּיזן גדוֹל, סײַ בּנים און בנוֹת, סײַ פון שלל [זען "שלל" ישעיהו
53:12], סײַ אלץ וואָס יענע האָבן לקח פאר זיך; אלץ האָט דָוִד שוב. 20 אויך
האָט דָוִד לקח כל הצֹאן און בקר. האָט מען זיי נהג פארויס פאר יענעם
מִקְנֶה, און מע האָט אמר: דאָס איז דוִדס שלל [זען "שלל" ישעיהו 53:12]. 21

און דָוִד איז בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] צו די 200 איש וואָס זײַנען געווען פגר צו הלך הינטער דָוִדן, און מע האָט זיי געלאָזט ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] בײַם נחַל בשׂוֹר. און זיי זײַנען יצא [זען "יצא" ישעיהו 11:1-10; מיכה 5:1] אנטקעגן דָוִדן און אנטקעגן הָעָם וואָס מיט אים [זען תסל"א 4:17]. און דָוִד האָט נגש צו דעם עָם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי], און האָט זיי שאל אויף שלום. 22 האָבן זיך ענה כּל איש רע און בליעל פון די אנשים וואָס זײַנען הלך מיט דָוִדן, און זיי האָבן אמר: ווײַל זיי זײַנען נישט הלך מיט אונדז, וועלן מיר זיי נישט נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] פון דעם שלל [זען "שלל" ישעיהו 53:12] וואָס מיר האָבן נצל [זען "נצל" מיכה 4:10; 5:1] געווען, נאָר בלויז איטלעכן זיין אִשָּׁה און זײַנע בנים, וואָס זיי מעגן נהג און הלך. 23 האָט דָוִד אמר: איר זאלט אַזוי נישט עשׂה מײַנע אחים [זען "אחים" תהילים 22:17(16)-23(22),
http://www.youtube.com/watch?v=6Xnhzw_A9fU, זען אויך ישעיהו 53:5; זכריה 12:10; משיח בן דָוִד דקרו חי אויפן בוים, שמואל ב 18:14], מיט דעם וואָס ה' האָט אונדז נתן אַז ער האָט אונדז שמר, און האָט נתן די גדוּד וואָס איז אויף אונדז בוא אין אונדזער יָד. 24 און ווער וועט זיך שמע צו אײַך אין דער דאזיקער זאַך? ווארעם אַזוי ווי דער חלק פון דעם וואָס ירד אין מלחמה אַזוי איז דער חלק פון דעם וואָס ישב בײַ די כּלים; גלײַך זאלן זיי זיך חלק. 25 און אַזוי איז געווען פון יום ההוא אָן און ווײַטער; און מע האָט עס שום פאר א חוק און פאר א משפט פאר ישראל ביז אויף היום הזה. 26 און דָוִד איז בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] קיין ציקלָג, און האָט שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1] פון דעם שלל [זען "שלל" ישעיהו 53:12] צו די זקנים פון יהודה, צו זײַנע רע, אַזוי צו אמר: הנה פאר אײַך א ברכה פון דעם שלל פון פײַנט פון ה'; 27 צו די וואָס אין בית א-ל, און צו די וואָס אין רמוֹת נֶגֶב, און צו די וואָס אין יַתּר; 28 און צו די וואָס אין ערוער, און צו די וואָס אין שִׂפמוֹת, און צו די וואָס אין אשתמוֹעַ; 29 און צו די וואָס אין רָכָל, און צו די וואָס אין די ערים פון דעם ירחמאֵלי, און צו די וואָס אין די ערים פון דעם קֵינִי; 30 און צו די וואָס אין חָרמָה, און צו די וואָס אין בּוֹר-עָשָׁן, און צו די וואָס אין עַתָך; 31 און צו די וואָס אין חברון, און צו כּל מקֹמוֹת וואָס דָוִד און זײַנע אנשים זײַנען דארטן הלך.

שמלא31

1 און די פלשתים האָבן לחם אויף ישראל, און די אנשים פון ישראל זײַנען
נוס פאר די פלשתים, און זיי זײַנען נפל [זען "נפל" ישעיהו 26:19; און זען
תהילים 16:10 און ישעיהו 53:9-10 און דניאל 12:2, תחִיַּת הַמֵּתִים אין מָשִׁיחַ]
חללים אויפן הַר גִלבוֹע. 2 און די פלשתים האָבן דבק שָאולן און זײַנע בנים,
און די פלשתים האָבן נכה [זען "נכה" ישעיהו 11:1-10; 53:4; 50:6] יהוֹנָתָן,
און אבינדב, און מַלכּי-שוּעַ, די בני שָאולן. 3 און די מלחמה איז געווען כבד
אקעגן שָאולן, און די מוֹרים [ירה], די אנשים מיט די קֶשֶת, האָבן אים מצא;
און ער האָט חול מאֹד פאר די מוֹרים [ירה]. 4 האָט שָאול אמר צו זײַן נֹשֵׂא
כלים: שלף דײַן חֶרֶב און דקר [זען "דקר" פון משיח זכריה 12:10] מיך מיט
איר, כדי די דאזיקע ערלים זאלן נישט בוא, און מיך דקר, און עלל איבער
מיר. אָבער זײַן נֹשֵׂא כלים האָט נישט אבה, ווארעם ער האָט ירא מאֹד
געהאט. האָט שָאול לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13] די
חֶרֶב, און איז נפל אויף איר. 5 און זײַן נֹשֵׂא כלים האָט ראה אַז שָאול איז מות,
איז ער אויך נפל אויף זײַן חֶרֶב, און איז מות מיט אים. 6 און שָאול, און זײַנע
3 בנים, און זײַן נֹשֵׂא כלים, אויך כל זײַנע אנשים, זײַנען מות אין איינעם אין
יום ההוא. 7 האָבן ראה די אנשים פון ישראל וואָס אויף יענער זייט עמק, און
וואָס אויף יענער זייט ירדן, אַז די אנשים פון ישראל זײַנען נוס, און שָאול און
זײַנע בנים זײַנען מות [זען "מות" ישעיהו 53:9], און זיי האָבן עזב [זען "עזב"
תהילים 22:2] זייערע ערים, און זײַנען נוס. און די פלשתים זײַנען בוא און
האָבן זיך ישב אין זיי. 8 און עס איז געווען אויף מחר, זײַנען די פלשתים בוא
צו פשט די חללים, און זיי האָבן מצא שָאולן און זײַנע 3 בנים, נפל [זען "נפל"
ישעיהו 26:19; און זען תהילים 16:10 און ישעיהו 53:9-10 און דניאל 12:2,
תחִיַּת הַמֵּתִים אין מָשִׁיחַ] אויפן הַר גִלבוֹע. 9 און זיי האָבן כרת זײַן קאָפּ, און
פשט זײַנע וואפן, און שלח אין אֶרֶץ פלשתים רונד ארום, צו בָּשָׂר צום בית
פון זייערע עֲצַבִּים, און צו הָעָם. 10 און זיי האָבן שום זײַנע כלי אין בית
עשתרות, און זײַן גויה האָבן זיי תקע [אויפגעהענגען גויה פון מלך ישראל,
זען יוחנן 19:17-19] אויף דער חוֹמה פון בית-שָן. 11 און די יושבי יָבֵיש-גִלעָד
האָבן שמע וועגן אים וואָס די פלשתים האָבן עשׂה צו שָאולן. 12 זײַנען קום

[זען "קום" במדבר 24:17; הושע 6:2] כל איש חיל, און זיי זייַנען הלך כל
הלֵיְלָה, און האָבּן לקח דעם גְוִיָּה פון שָׁאולן, און די גְוִיָּה פון זייַנע בּנים, פון
דער חוֹמה פון בּית-שָׁן. און זיי זייַנען בּוא קיין יָבֵשָׁה, און האָבּן זיי דארטן
שׂרף. 13 און זיי האָבּן לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 13-6:11; 11:13]
זייערע עצמות [עֶצֶם], און קבר [זען משיחס קבר, ישעיהו 53:9] אונטער דעם
טאמאריסקנבוים אין יָבֵשָׁה; און זיי האָבּן צום [געפאסט] 7 ימים.